

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

3369 *Reial decret 191/2010, de 26 de febrer, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

Aquest Reial decret procedeix al desplegament reglamentari que requereix la transposició de la Directiva 2008/118/CE, del Consell, de 16 de desembre de 2008, relativa al règim general dels impostos especials, i per la qual es deroga la Directiva 92/12/CEE, del Consell, de 25 de febrer de 1992, relativa al règim general, tinença, circulació i controls dels productes objecte d'impostos especials, transposició que ha portat a terme la Llei 2/2010, d'1 de març, per la qual es transposen determinades directives en l'àmbit de la imposició indirecta i es modifica la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents per adaptar-la a la normativa comunitària.

Efectivament, la posada en marxa del procediment de control informatitzat dels moviments de productes objecte d'impostos especials ha exigít l'aprovació de la Directiva 2008/118/CE i la derogació de la Directiva 92/12/CEE. El nou sistema de control que estableix el nou marc legal comunitari generalitza el procediment de control informatitzat dels seus moviments i converteix en residual el procediment de control mitjançant documents en suport paper dels moviments d'aquests productes, en els casos en què els sistemes informàtics no estiguin disponibles. Alhora, s'ha dut a terme una revisió completa de la Directiva i s'hi han incorporat modificacions que l'experiència adquirida en la seva aplicació ha aconsellat introduir. Per això, la Directiva 2008/118/CE deroga i substitueix la Directiva 92/12/CEE.

De manera complementària, la Directiva 2008/118/CE estableix algunes novetats importants que és necessari transposar, com el nou supòsit de no-subjecció relatiu a la destrucció total dels productes objecte dels impostos especials, sempre que estiguin en règim suspensiu, com a conseqüència de l'autorització de les autoritats competents de l'Estat membre on la destrucció s'hagi produït. Igualment, es torna a regular les irregularitats en la circulació d'aquests productes i es regula el règim aplicable a les botigues lliures d'impostos.

L'article 48 de la Directiva 2008/118/CE atorga als estats membres un termini que finalitza el dia 1 de gener de 2010 per adoptar i publicar les disposicions legals, reglamentàries i administratives necessàries per donar compliment al que estableix la present Directiva amb efecte d'1 d'abril de 2010.

La Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, que conté la transposició a l'ordenament espanyol de la Directiva 92/12/CEE, ha hagut de ser modificada en conseqüència, i aquesta modificació s'ha referit fonamentalment a les disposicions relatives a la circulació de productes. D'altra banda, aquest nou sistema de control ha estat incorporat a la Llei 38/1992 que presta especial atenció a la prevenció de qualsevol possible frau, evasió o abús.

Tots aquests aspectes, que han estat modificats a la Llei 38/1992, requereixen un desplegament reglamentari que conté la modificació del Reglament d'impostos especials que es porta a terme mitjançant aquest Reial decret.

A més de l'esmentat desplegament reglamentari, la modificació del Reglament dels impostos especials inclou modificacions en nombrosos preceptes per incorporar millores en la gestió i el control dels impostos especials de fabricació. Així, s'incorporen modificacions exigides per la necessària actualització de la normativa per a la seva adaptació als nous processos tecnològics, de fabricació i de tractament de la informació, així com per al compliment dels objectius permanents de simplificar procediments i reduir formalitats. Exemples destacats d'això poden ser el fet de donar més flexibilitat a la determinació dels casos en què és vàlid un document de circulació, al procediment de vendes en ruta o al transport de productes mitjançant canonades fixes; la disminució de determinats imports

mínims de les garanties exigides; la possibilitat de conservació de la documentació en suport informàtic o la possibilitat de realitzar les mesclades de biocarburants o biocombustibles amb carburants o combustibles convencionals en vaixells.

En aquest context, també es procedeix a unificar el període de determinació dels percentatges de pèrdues admissibles sense necessitat de justificació o prova en el trimestre, per a tots els impostos especials de fabricació, de manera que s'elimina la disparitat de percentatges de pèrdues que eren admissibles segons si els subjectes passius tenien l'obligació d'efectuar les liquidacions mensualment o trimestralment. Efectivament, el motiu pel qual s'admet un percentatge de pèrdues o un altre és fonamentalment per la naturalesa volàtil o susceptible de deteriorament inherent als productes, de manera que el temps és una variable substancial que s'ha de tenir en compte per considerar acceptable un percentatge de pèrdues o un altre. L'altra variable que pot donar lloc a diferències entre les quantitats comptabilitzades i les resultants dels mesuraments efectuats, per les imprecisions dels elements amb què s'efectuen els esmentats mesuraments, es preveu de manera independent i es permet que ho justifiqui l'obligat tributari.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 26 de febrer de 2010,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

El Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Conceptes i definicions*

A efectes del títol I d'aquest Reglament, s'entén per:

1. Albarans de circulació. Els documents que emparen la circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació, diferents del document d'acompanyament, del document simplificat d'acompanyament, de les marques fiscals i dels documents duaners.

2. Magatzem fiscal. L'establiment autoritzat per rebre, emmagatzemar i distribuir, amb les condicions que estableix aquest Reglament, productes objecte dels impostos especials de fabricació, amb l'impost meritat en l'àmbit territorial intern, si bé amb aplicació d'un tipus reduït o d'un supòsit d'exempció. En un establiment autoritzat com a magatzem fiscal també es poden rebre, emmagatzemar i distribuir productes objecte dels impostos especials de fabricació amb l'impost meritat amb aplicació d'un tipus impositiu general.

3. Centre gestor. L'òrgan de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que, en l'esfera central, sigui competent en matèria de gestió dels impostos especials de fabricació.

4. Codi administratiu de referència. Número de referència assignat per les autoritats competents de l'Estat membre d'expedició al document administratiu electrònic, una vegada les dades de l'esborrany han estat validades. Les referències a aquest codi s'han de fer mitjançant les sigles «ARC».

5. Document administratiu electrònic. El document electrònic establert per la Directiva 2008/118/CE, del Consell, de 16 de desembre de 2008, relativa al règim general dels impostos especials, i per la qual es deroga la Directiva 92/12/CEE i pel Reglament (CE) núm. 684/2009, de la Comissió, de 24 de juliol de 2009, per emparar la circulació intracomunitària, en règim suspensiu, de productes objecte dels impostos especials de fabricació.

6. Document d'acompanyament d'emergència. El document en suport paper establert per la Directiva 2008/118/CE i pel Reglament (CE) núm. 684/2009, per acompanyar la circulació intracomunitària en règim suspensiu, quan el sistema de control informatitzat no estigui disponible en el moment de l'expedició dels productes. En aquests casos, l'expedidor pot iniciar la circulació amb el compliment dels requisits que estableixen aquest Reglament i les normes de desplegament.

7. Document d'acompanyament. El document establert per emparar la circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern, en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o d'un tipus reduït, de productes objecte dels impostos especials de fabricació. Pot consistir o bé en un document d'acompanyament administratiu, segons el model que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, o bé en un document d'acompanyament comercial que ha de contenir els mateixos elements d'informació exigits per al document administratiu, cadascun dels quals ha d'estar identificat amb un número que es correspon amb el de cadascuna de les caselles del document administratiu.

8. Document simplificat d'acompanyament. El document establert pel Reglament (CEE) núm. 3649/92 de la Comissió, de 17 de desembre de 1992, per emparar la circulació intracomunitària de productes objecte dels impostos especials de fabricació, segons el procediment d'enviaments garantits. Pot consistir o bé en un document simplificat d'acompanyament administratiu, segons el model que figura com a annex de l'esmentat Reglament, o bé en un document simplificat d'acompanyament comercial que ha de contenir els mateixos elements d'informació exigits pel document administratiu, cadascun dels quals ha d'estar identificat amb un número que s'ha de correspondre amb el de cadascuna de les caselles del document administratiu.

9. Llei. La Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

10. Lloc d'importació. El lloc en el qual estiguin els productes en el moment del seu despatx a lliure pràctica d'acord amb el que disposa la normativa duanera.

11. Oficina gestora. La unitat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en l'esfera territorial, competent en matèria de gestió dels impostos especials de fabricació.

A aquests efectes, es considera cap de l'oficina gestora:

a) Amb caràcter general, i dins de la respectiva delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el cap de la Dependència Provincial de Duanes i Impostos Especials o, si s'escau, el cap de l'òrgan que exerceix funcions equivalents.

b) En les delegacions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària on no hi hagi Dependència Provincial de Duanes i Impostos Especials o òrgan equivalent, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, llevat si es tracta d'una comunitat autònoma uniprovincial, cas en què es considera cap de l'oficina gestora el cap de la Dependència Regional de Duanes i Impostos Especials, o el cap de l'òrgan que exerceix unes funcions equivalents.

12. Pèrdues. Qualsevol diferència en menys, mesurada en unitats homogènies, entre la suma dels productes d'entrada en un procés de fabricació o d'emmagatzematge i la suma dels productes de sortida d'aquest, considerant les corresponents existències inicials i finals. En el cas del transport es consideren «pèrdues» qualsevol diferències en menys entre la quantitat de productes que inicien una operació de transport i la quantitat de productes que la conclouen o que resulten d'una comprovació efectuada en el curs de l'operació.

13. Perfeccionament fiscal. El procediment mitjançant el qual, a partir d'uns productes objecte dels impostos especials de fabricació, rebuts en règim suspensiu, s'obtenen, amb compliment de les condicions establertes en aquest Reglament, productes compensadors que no són objecte dels impostos especials de fabricació i que posteriorment han de ser exportats, de manera que s'ultiima el règim suspensiu.

14. Percentatge reglamentari de pèrdues. El límit percentual màxim de pèrdues que estableix aquest Reglament per a determinades operacions o processos, fins al qual aquelles es consideren admissibles sense necessitat de justificació o prova. Es pot justificar que diferències entre les quantitats comptabilitzades i les resultants dels mesuraments efectuats que siguin superiors als percentatges reglamentaris de pèrdues siguin degudes a les imprecisions pròpies dels elements de mesurament. Llevat del que disposen, si s'escau, les normes específiques de cada impost, el percentatge de pèrdues s'aplica sobre la quantitat de productes d'entrada en el procés o operació de què es tracti. Si es tracta d'un procés integral en el qual no és possible determinar les pèrdues que hi ha hagut en cadascun dels processos simples que el componen, el percentatge reglamentari de pèrdues del procés integral és el resultat de la suma ponderada dels percentatges reglamentaris de pèrdues corresponents a cadascun dels processos simples.

15. Sistema informatitzat. Sistema de control mitjançant procediments informàtics dels moviments intracomunitaris dels productes objecte dels impostos especials, basat en el document administratiu electrònic. Les referències a aquest sistema s'han de fer mitjançant les sigles «EMCS».

16. Subministrament directe. La circulació, exclusivament en l'àmbit territorial intern, fora del règim suspensiu, de productes objecte dels impostos especials que s'han beneficiat d'una exempció o de l'aplicació d'un tipus reduït per raó de la seva destinació, fins a un lloc de lliurament autoritzat per les autoritats competents, en les condicions que estableix aquest Reglament, si aquest lloc ha estat designat per un dipositar autoritzat o pel titular d'un magatzem fiscal.

17. Viatger amb destinació a un país tercer o territori tercer. Tot passatger en possessió d'un títol de transport, per via aèria o marítima, on figuri com a destinació final un aeroport o port situat en un tercer país o territori.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Perfeccionament fiscal.*

(...)

2. És condició necessària per a la concessió de l'autorització a què es refereix l'apartat 1 anterior, la prestació d'una garantia per un import del 2,5 per 100 de les quotes corresponents a la quantitat màxima anual a què es refereix l'apartat següent. Si el proveïdor és un dipositar autoritzat que estableix l'àmbit territorial comunitari no intern, aquesta garantia també té efectes en relació amb la recepció de productes en règim suspensiu com a destinatari registrat.»

Tres. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Exempcions en el marc de les relacions internacionals i de determinats avituallaments.

1. L'aplicació de les exempcions a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei s'ha de fer d'acord amb el que preveu el Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.

2. En el supòsit de l'exempció relativa a les adquisicions efectuades per les Forces Armades a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei, quan es tracti dels productes objecte dels impostos sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques, de l'impost sobre les labors del tabac o dels combustibles inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, el procediment per a l'aplicació del benefici s'ha d'iniciar, d'acord amb el Reial decret 160/2008, de 8 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es despleguen les exempcions fiscals relatives a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord, als quaters generals internacionals de

l'esmentada Organització i als estats part de l'esmentat Tractat i s'ha d'establir el procediment per a la seva aplicació, amb la petició al Ministeri de Defensa de l'acreditació del compliment de les condicions fixades en els respectius convenis internacionals subscrits per Espanya. Una vegada obtinguda l'acreditació, el beneficiari de l'exempció ha de sol·licitar-ne l'aplicació del centre gestor. En aquesta sol·licitud, a la qual s'ha d'adjuntar l'acreditació, s'hi ha de precisar la classe i quantitat de productes que es volen adquirir amb exempció, d'acord amb les necessitats previstes. El centre gestor ha d'expedir l'autorització de subministrament amb exempció dels impostos especials de fabricació, per la quantitat adequada a les necessitats de consum justificades.

3. L'aplicació de l'exempció a què es refereix la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei s'ha de portar a terme en les condicions previstes a l'acord que la reconegui i, en tot el que aquest no prevegi, d'acord amb les normes del Reial decret esmentat 3485/2000 en el que hi sigui aplicable. Quan es tracti de carburants inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, cal atènyer-se, a més, al que estableix l'article 5 d'aquest Reglament.

4. El subministrament dels productes a què es refereixen els apartats 2 i 3 anteriors s'ha de fer de la manera següent:

a) Si es tracta de productes importats o amb estatut duaner de mercaderia no comunitària, des de la duana d'importació o, si s'escau, des d'una zona o dipòsit franc o des d'un dipòsit duaner.

b) Si es tracta de productes situats en l'àmbit territorial intern, des d'una fàbrica, dipòsit fiscal o magatzem fiscal.

c) Els assentaments de data de les comptabilitats dels establiments a què es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors s'han de justificar amb càrrec a les corresponents autoritzacions de subministrament i als exemplars del document d'acompanyament a què es refereix el paràgraf e) següent.

d) Si es tracta de productes que se subministren des de l'àmbit territorial comunitari no intern, els beneficiaris de les exempcions els poden rebre directament en règim suspensiu. En aquest cas, les autoritzacions de subministrament s'han d'expedir en forma de «certificat d'exempció», el model del qual ha d'establir el ministre d'Economia i Hisenda, i que s'ha d'adjuntar al document en què estigui reflectit l'ARC. El beneficiari de l'exempció ha d'emplenar la notificació electrònica de recepció.

e) Quan, en els casos que preveuen els paràgrafs a) i b) anteriors, els productes circulin amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern, la seva circulació des del lloc d'expedició fins a la seva destinació s'ha d'emparar en un document d'acompanyament. El beneficiari de l'exempció ha de retornar a l'expedidor l'exemplar número 3, una vegada signat el certificat de recepció.

5. En els supòsits d'exempció a què es refereixen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei, en relació amb els impostos especials sobre l'alcohol i begudes alcohòliques i l'impost sobre les labors del tabac, la destinació s'ha d'acreditar mitjançant l'exemplar número 3 del document d'acompanyament, degudament emplenat per la duana que ha controlat l'operació. A les caselles corresponents d'aquest document s'hi ha de fer constar el codi de la duana i l'expressió «Avituallament exempt».

Quatre. Es modifica l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«Article 5. Subministraments de carburants en el marc de les relacions internacionals.

1. L'aplicació de les exempcions a què es refereixen les lletres c) i d) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei s'ha d'efectuar, quan es tracti del subministrament de carburants inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, mitjançant la

devolució de les quotes de l'impost incloses en el preu dels carburants adquirits, d'acord amb el procediment que estableixen els apartats següents.

2. L'adquisició dels carburants s'ha d'efectuar mitjançant la utilització de targetes de crèdit, de dèbit o de compres, l'emissió de les quals, per a aquest fi, hagi estat prèviament aprovada pel centre gestor. És condició necessària per a la seva aprovació el compliment de les condicions següents:

a) La targeta ha de ser expedida a nom del beneficiari i s'hi ha de fer constar la matrícula del vehicle.

b) Hi han de quedar identificats tant el comprador com el venedor del carburant.

c) Hi ha de quedar constància de la classe i la quantitat del carburant adquirit, així com de l'import de l'adquisició.

d) L'import del carburant adquirit s'ha de carregar en el compte corrent obert a qualsevol entitat de crèdit, a nom del beneficiari.

e) L'entitat emissora de la targeta ha d'estar capacitada per donar compliment al que estableix l'apartat 6 d'aquest article.

3. Quan es tracti de l'adquisició de carburants amb destinació a les instal·lacions de les Forces Armades a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei, s'ha de seguir el procediment que estableix l'apartat 2 de l'article 4 d'aquest Reglament.

El lliurament dels carburants també el pot efectuar el proveïdor mitjançant el subministrament directe als vehicles dels membres de les esmentades forces o del personal civil al seu servei; amb aquest fi, el comandament de les Forces Armades ha de remetre al centre gestor, a través del Ministeri de Defensa, una relació dels beneficiaris i dels vehicles propietat d'aquests, amb expressió de noms i cognoms, números de les targetes especials d'identificació i matrícula dels vehicles. El subministrament de carburants s'ha d'efectuar d'acord amb el procediment que estableix l'apartat 2 anterior, i a aquest efecte s'ha de fer constar en la relació l'entitat que cada beneficiari elegeixi per a l'emissió de les targetes a què es refereix l'esmentat apartat.

4. El centre gestor ha d'autoritzar, si s'escau, el subministrament de carburants amb dret a devolució, i ha de comunicar l'acord a l'entitat emissora de les targetes designada pels beneficiaris, amb indicació expressa del nom del propietari del vehicle, de la matrícula i de la quantitat màxima mensual de carburant per a la qual es reconeix el dret a la devolució.

5. Les missions de cada Estat i les persones representatives de les Forces Armades han de notificar al centre gestor les modificacions que hi ha hagut en relació amb les sol·licituds a què es refereixen els apartats 2 i 3 anteriors, i s'ha de seguir el procediment que estableixen els apartats esmentats. El centre gestor ha de comunicar les modificacions a les entitats emissores de les targetes afectades.

6. Les entitats emissores de targetes han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Economia i Hisenda, en un termini que s'acaba el dia 20 del mes següent al de la finalització de cada trimestre, una relació amb les dades següents:

a) Nom o raó social, domicili i número d'identificació fiscal de l'entitat emissora.

b) Matrícula del vehicle, així com el número d'identificació fiscal i nom del propietari i codi del compte de client (ccc) de càrrec.

c) Quantitat total de cada classe de carburant, expressada en litres, adquirida mitjançant la utilització de la targeta, fins al màxim mensual autoritzat, i import total degut en el trimestre.

Les entitats emissores de targetes són responsables de la correspondència entre les dades contingudes en les esmentades relacions i les que es dedueixen dels mitjans de pagament utilitzats.

7. El centre gestor ha d'acordar, si s'escau, la devolució de les quotes per l'impost sobre hidrocarburs corresponents als litres de carburant adquirits, sense excedir el màxim autoritzat, i ha d'ordenar el pagament de l'import a retornar a l'entitat emissora de les targetes. Per a la determinació de la quota a retornar s'han d'aplicar els tipus impositius que han estat vigents durant el trimestre per a cada un dels carburants; si hi ha hagut modificació dels tipus, s'ha d'aplicar el tipus mitjà ponderat pels dies de vigència de cadascun d'aquests. Si l'entitat emissora de les targetes és subjecte passiu de l'impost sobre hidrocarburs, el centre gestor, a petició de l'entitat, pot autoritzar que la devolució es realitzi mitjançant la minoració de la quota corresponent al període impositiu en què s'acordi la devolució.

L'entitat emissora de les targetes ha d'abonar a cada beneficiari l'import de les quotes retornades, no més tard de la data en què li practiqui la primera liquidació, i ha de consignar expressament la quantitat corresponent a la devolució i el trimestre a què correspon.»

Cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Normes generals sobre les devolucions.*

(...)

3. La devolució de l'impost es pot autoritzar amb caràcter provisional. Les liquidacions provisionals s'han de convertir en definitives com a conseqüència de la comprovació efectuada per la Inspecció o bé quan no hagin estat comprovades dins el termini de quatre anys, comptats a partir de la data en què es realitzi l'operació que origina el dret a la devolució.»

Sis. Es modifica l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Devolucions per introducció en dipòsit fiscal*

1. El procediment per a la devolució de l'impost que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 10 de la Llei, respecte a les quotes corresponents als productes objecte dels impostos especials de fabricació que s'introdueixen en un dipòsit fiscal per al seu posterior enviament a un destinatari domiciliat o establert dins de l'àmbit territorial comunitari no intern, es regeix pel que estableix aquest article.

2. El titular del dipòsit fiscal en què s'introdueixen els productes ha de registrar-ne l'entrada en la seva comptabilitat, i com a document de càrrec serveix el document de circulació expedit per l'empresari. Aquests productes no poden tenir cap altra destinació, sota responsabilitat del dipositar autoritzat, que l'enviament a l'àmbit territorial comunitari no intern.

3. En la comptabilització de la sortida dels productes del dipòsit fiscal s'ha d'incloure, a més, la referència al corresponent assentament de càrrec. La circulació fins a la destinació assenyalada per l'empresari s'ha d'emparar amb el document de circulació establert per a la circulació intracomunitària en règim suspensiu.

4. El titular del dipòsit fiscal ha de remetre a l'empresari una còpia de la notificació de recepció. L'expedidor ha de fer constar, a l'esmentada còpia, la referència al corresponent assentament en la seva comptabilitat.

5. L'empresari ha de presentar, a l'oficina gestora corresponent a cada establiment de sortida dels productes, una sol·licitud de devolució, ajustada al model que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, comprensiva dels enviaments efectuats en l'àmbit territorial comunitari no intern, mitjançant la prèvia introducció en un dipòsit fiscal, que hagin arribat a la seva destinació durant cada trimestre.

6. La sol·licitud s'ha de presentar dins els vint primers dies del mes següent al de finalització del període impositiu i s'hi han d'anotar, per cada operació:

- a) La data de sortida de l'establiment.
- b) El dipòsit fiscal en què s'han introduït els productes, amb indicació del codi d'activitat i de l'establiment (CAE).
- c) L'Estat de destinació.
- d) El nom, cognoms o raó social i domicili del destinatari, així com el número d'identificació fiscal a efectes de l'IVA i el número d'identificació fiscal als efectes dels impostos especials, si es tracta d'un dipositari autoritzat o un destinatari registrat, o el número d'autorització de l'enviament assignat per les autoritats fiscals de l'Estat de destinació, si es tracta d'un destinatari registrat ocasional.
- e) La classe i les quantitats de productes enviats de cadascun dels epígrafs de cada impost, expressades en les unitats de cada epígraf, pels quals se sol·licita la devolució.
- f) La data d'enviament per part del dipositari autoritzat, així com l'ARC del document administratiu electrònic expedit per aquest.
- g) La data de la notificació de recepció pel destinatari, i
- h) L'import de la devolució que se sol·licita, calculat d'acord amb el que estableixen l'apartat 1, o, si s'escau, l'apartat 2, de l'article 6 d'aquest Reglament.

7. L'empresari ha de conservar a disposició de l'oficina gestora i dels serveis d'inspecció, durant un període de quatre anys, les còpies a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article i els documents que acreditin el pagament o càrrec comptable dels impostos especials de fabricació en l'àmbit territorial comunitari no intern. Aquests últims documents es poden substituir per una diligència acreditativa de les dades següents:

- a) L'adreça de l'oficina competent de les autoritats fiscals de l'Estat de destinació;
- b) La data en què l'esmentada oficina va acceptar la declaració i el número de referència o de registre d'aquesta declaració.

8. Als efectes de l'aplicació del que estableix l'apartat 2 de l'article 6 d'aquest Reglament, es considera que l'operació que origina el dret a la devolució és la recepció dels productes a l'Estat de destinació.

9. L'empresari ha de conservar a disposició de l'oficina gestora i dels serveis d'inspecció, durant un període de quatre anys, els documents acreditatius d'haver-se satisfet l'impost dins l'àmbit territorial intern pels productes enviats.

10. L'oficina gestora ha de resoldre l'expedient de devolució i acordar, si s'escau, el pagament de les quotes que corresponguin.»

Set. Es modifiquen els apartats 5 i 7 de l'article 9, que queden redactats de la manera següent:

«Article 9. *Devolució en el sistema d'enviaments garantits.*

(...)

5. La sol·licitud s'ha de presentar dins els vint primers dies del mes següent al de finalització del trimestre i s'hi han d'anotar, per cada operació:

- a) el número de referència del document simplificat d'acompanyament expedit.
- b) la data de sortida.
- c) l'Estat membre de destinació.
- d) el nom, cognoms o raó social i domicili del destinatari, així com el número d'identificació fiscal a efectes de l'IVA.

e) la classe i quantitats de productes lliurats de cadascun dels epígrafs de cada impost, expressades en les unitats de cada epígraf, pels quals se sol·licita la devolució.

f) la data de recepció pel destinatari,

g) la data i referència del pagament de l'impost a l'Estat membre de destinació, i

h) l'import de la devolució que se sol·licita, calculat d'acord amb el que estableixen l'apartat 1, o, si s'escau, l'apartat 2, de l'article 6 d'aquest Reglament.

(...)

7. L'empresari ha de conservar a disposició de l'oficina gestora i dels serveis d'inspecció, durant un període de quatre anys, els exemplars dels documents simplificats d'acompanyament expedits, els documents acreditatius d'haver-se satisfet l'impost dins l'àmbit territorial intern, pels productes lliurats, els exemplars dels documents simplificats d'acompanyament retornats pels destinataris i els justificants d'haver-se satisfet l'impost a l'Estat membre de destinació.»

Vuit. Es modifica l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Dipòsits fiscals.*

1. El centre gestor pot autoritzar a les persones que ho sol·licitin l'establiment de dipòsits fiscals en els quals, en règim suspensiu:

a) Es poden rebre, emmagatzemar i expedir béns objecte dels impostos especials de fabricació.

Dins d'aquestes operacions, s'hi consideren incloses les operacions de conservació i envasament dels esmentats béns, així com les de mescla que no constitueixin transformació llevat del que disposen les lletres b) i c) següents.

b) Es poden efectuar operacions de desnaturalització o addició de marcadors.

c) Es poden efectuar, en dipòsits fiscals d'hidrocarburs, mescles de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs, entre si o amb altres productes, sempre que la mescla obtinguda estigui compresa al seu torn en l'àmbit objectiu de l'impost.

2. L'autorització d'un dipòsit fiscal està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) El volum trimestral mitjà de sortides durant un any natural ha de superar les quanties següents:

1r. Alcohol: 400.000 litres d'alcohol pur. A Canàries i Balears aquest límit és de 100.000 litres d'alcohol pur.

2n. Begudes derivades: 25.000 litres d'alcohol pur.

3r. Extractes i concentrats alcohòlics exclusivament: 3.500 litres d'alcohol pur.

4t. Productes intermedis: 150.000 litres.

5è. Vi i begudes fermentades: 150.000 litres.

6è. Cervesa: 150.000 litres.

7è. Begudes alcohòliques conjuntament: la quantitat equivalent a 30.000 litres d'alcohol pur.

8è. Hidrocarburs: 2.500.000 quilograms.

9è. Labors del tabac: la quantitat el valor de la qual, calculat segons el seu preu màxim de venda al públic, sigui de 2.500.000 euros.

10è. No obstant el que estableixen els números anteriors del present apartat a), no és exigible el compliment d'un volum mínim de sortides en relació amb l'autorització dels dipòsits fiscals següents:

1'. Dipòsits fiscals que s'autoritzin exclusivament per efectuar operacions de subministrament de begudes alcohòliques i de labors del tabac destinades al consum o venda a bord de vaixells i aeronaus.

2'. Dipòsits fiscals de begudes alcohòliques i de labors del tabac situats en ports o aeroports i que funcionin exclusivament com a establiments detallistes, sempre que tinguin reconegut l'estatut duaner de dipòsits duaners o dipòsits francs.

3'. Dipòsits fiscals situats en instal·lacions aeroportuàries públiques que es dediquin únicament a la distribució de querosens i gasolines d'aviació.

4'. Dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei.

5'. Dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució de productes compresos a la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs.

6'. Els que es dediquin exclusivament a l'emmagatzematge d'alcohol envasat sense desnaturalitzar, fabricat pel mateix titular, i que tingui una destinació exempta en l'àmbit territorial intern o es destini a l'àmbit territorial comunitari no intern o l'exportació.

Els dipòsits fiscals a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest número també poden expedir begudes alcohòliques i labors del tabac, o només algun d'aquests productes, amb destinació a dipòsits fiscals del mateix titular, així com efectuar les devolucions dels productes als proveïdors d'origen.

b) Quan qui ja és titular d'un dipòsit fiscal que ha funcionat regularment i ininterrompudament durant més de dos anys sol·liciti l'autorització a nom seu de nous dipòsits fiscals per a una mateixa categoria de productes, els volums de moviment mínim a què es refereix el paràgraf anterior s'han de reduir un 25 per 100.

Aquesta reducció també és aplicable si el sol·licitant del dipòsit fiscal és titular d'una fàbrica de la mateixa categoria de productes que ha funcionat regularment i ininterrompudament durant més de dos anys i amb un volum trimestral mitjà de sortides durant el període de dotze mesos immediatament anterior a la sol·licitud del dipòsit que superi les quanties que estableix la lletra a) anterior.

Les reduccions a què es refereix el paràgraf anterior no són aplicables en relació amb l'autorització de dipòsits fiscals d'hidrocarburs.

c) Els dipòsits fiscals s'han d'ubicar en instal·lacions independents d'aquelles en les quals s'exerceixi qualsevol activitat que per raons de seguretat o de control fiscal no sigui compatible amb la que determini l'autorització del dipòsit. En particular, els dipòsits fiscals d'hidrocarburs s'han d'ubicar en instal·lacions independents de les instal·lacions de venda al públic o de subministrament a vehicles de carburants i combustibles petrolífers. Es considera que una instal·lació és independent si no té comunicació amb una altra i disposa d'accés directe a la via pública.

No obstant això, el centre gestor pot autoritzar que una zona delimitada del local on està instal·lat el dipòsit es consideri fora d'aquest als únics efectes de l'emmagatzematge i ulterior reexpedició de productes pels quals es va meritjar l'impost per la seva sortida del dipòsit i que posteriorment van ser retornats al titular.

El moviment d'aquests productes s'ha de registrar en un llibre habilitat a aquest efecte, en el qual els assentaments de càrrec s'han de justificar amb l'albarà que expedeixi la persona o entitat que efectuï la devolució i amb referència a l'assentament originari de sortida del dipòsit fiscal; els assentaments de data s'han de justificar amb l'albarà que s'emeti per emparar la circulació dels productes reexpeditos.

d) Els dipòsits fiscals en els quals s'introdueixin granel líquids han de disposar de tancs per al seu emmagatzematge. Els tancs, diferenciats per classes i especificacions, han d'estar numerats i dotats dels corresponents elements de mesurament, degudament autoritzats per l'organisme oficial o autoritat competent.

e) En cada dipòsit fiscal s'ha de portar una comptabilitat d'existències en la qual s'han de registrar els productes objecte dels impostos especials de fabricació

introduïts en aquest i sortits d'aquest. Els assentaments de càrrec s'han de justificar amb el document d'acompanyament on figuri el dipòsit fiscal com a lloc de lliurament. Els assentaments de data han de permetre diferenciar els diferents tractaments fiscals donats als productes sortits i s'han de justificar amb els documents d'acompanyament o de circulació, segons els casos, expedits pel titular del dipòsit. Quan, de conformitat amb el que disposa l'article 15 de la Llei es realitzin en el dipòsit fiscal operacions de transformació, la comptabilitat del dipòsit ha de reflectir aquestes operacions. El centre gestor pot exigir que tot aquest sistema comptable sigui portat per procediments informàtics prèviament validats pel centre.

f) Els sol·licitants, així com els administradors de fet o de dret, han d'estar al corrent en el compliment de les seves obligacions fiscals.

g) Els dipòsits fiscals d'hidrocarburs que exerceixin la seva activitat en relació amb els productes petrolífers afectats per la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, només poden ser autoritzats als qui, de conformitat amb el que estableixen els preceptes que s'indiquen d'aquesta Llei, reuneixin alguna de les condicions següents:

1r. Siguin titulars d'una autorització administrativa per a instal·lacions de transport o parcs d'emmagatzematge de conformitat amb el que disposa l'article 40.2.

2n. Tinguin la condició d'operador a l'engròs de conformitat amb el que disposen els articles 42 i 45.

3r. Exerceixin, des d'instal·lacions autoritzades a aquest efecte per a aquest fi, l'activitat de distribuïdor al detall de productes petrolífers, de conformitat amb el que disposen els articles 43, 46 i 47.

h) Poden ser autoritzades com a dipòsit fiscal de gas natural qualsevol de les instal·lacions que comprenen el sistema gasista tal com aquest es descriu a l'article 59 de la Llei del sector d'hidrocarburs. Es poden autoritzar com un únic dipòsit fiscal diverses de les esmentades instal·lacions sempre que el titular sigui la mateixa persona i hi hagi un control centralitzat d'aquestes.

L'autorització de les instal·lacions com a dipòsits fiscals requereix, a més del compliment dels requisits generals que siguin aplicables, que el sol·licitant disposi de l'autorització administrativa que sigui procedent, segons el cas, de les que preveuen els articles 67 i 73 de l'esmentada Llei 34/1998.

3. La sol·licitud d'autorització d'un dipòsit fiscal ha d'incloure, en tot cas, el nom i cognoms o raó social i el número d'identificació fiscal de l'obligat tributari i, si s'escau, de la persona que el representi, i els interessats l'han de presentar davant el centre gestor. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Memòria descriptiva de l'activitat que es pretén exercir en relació amb l'autorització que se sol·licita i previsió raonada del volum trimestral mitjà de sortides durant un any natural. En la memòria, s'hi han de descriure les operacions de transformació que, si s'escau, es planegi portar a terme en el dipòsit fiscal.

b) Plànol a escala del recinte de l'establiment, amb indicació del nombre i la capacitat dels dipòsits. En les sol·licituds que es refereixin a xarxes d'oleoductes o de gasoductes, el plànol de la xarxa de canonades i de la ubicació i la classe dels elements de bombament, així com la indicació dels esmentats elements, dels utilitzats per fer els mesuraments del flux dels productes i, si s'escau, dels mitjans d'emmagatzematge, que integren la xarxa.

c) La documentació acreditativa del compliment del que disposen les lletres c), d) i e) de l'apartat 2 d'aquest article.

d) La documentació acreditativa de les autoritzacions que, si s'escau, correspongui atorgar a altres òrgans administratius. En particular i quant a les activitats relatives a productes compresos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, és necessari aportar la documentació acreditativa de l'autorització que, si s'escau, s'hagi d'atorgar per aplicació del que disposen la Llei 34/1998, de 7

d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i la seva normativa de desplegament. Quant a les labors del tabac, és necessari estar inscrit en el corresponent Registre d'operadors del Comissionat per al Mercat de Tabacs, de conformitat amb el que estableixen la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i la normativa de desplegament.

e) El projecte de la garantia que s'ha de prestar d'acord amb el que disposa l'article 43 d'aquest Reglament.

4. Rebuda la sol·licitud i documentació a què es refereix l'apartat anterior, el centre gestor l'ha de remetre als serveis d'inspecció perquè efectuïn les comprovacions corresponents.

5. Una vegada concedida l'autorització del centre gestor per a la instal·lació del dipòsit fiscal, la seva posada en funcionament requereix la inscripció en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al lloc de la seva ubicació i la prestació de la garantia corresponent, de conformitat amb el que disposen els articles 40 i 43 d'aquest Reglament, respectivament.

6. Els dipòsits fiscals es poden autoritzar en instal·lacions habilitades per emmagatzemar mercaderies en qualsevol règim duaner suspensiu, en locals o zones habilitades com a magatzems de dipòsit temporal o en zones i dipòsits francs. Aquesta possibilitat està condicionada al fet que el control de les instal·lacions a efectes duaners s'integri en el sistema informàtic comptable a què es refereix la lletra e) de l'apartat 2 d'aquest article de manera que en tot moment sigui possible conèixer l'estatut fiscal o duaner de les mercaderies introduïdes a les instal·lacions.

7. La instal·lació i el funcionament dels dipòsits fiscals està sotmès a les normes i limitacions que conté aquest Reglament, així com les condicions particulars que en cada cas s'estableixin amb motiu de la seva autorització. En particular, es pot exigir als titulars dels dipòsits fiscals, amb motiu de l'autorització, o en un moment posterior, informació relativa als propietaris dels productes dipositats, en la forma que prevegi l'acord d'autorització o requeriment de què es tracti.

8. L'incompliment de les normes, limitacions i condicions a què es refereix l'apartat anterior, i en particular l'incompliment dels volums mínims establerts a la lletra a) de l'apartat 2 d'aquest article, dóna lloc a la revocació de l'autorització concedida. La revocació implica, a més de la regularització de les existències dels productes emmagatzemats, la prohibició que s'efectuïn, en règim suspensiu, les operacions a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article. Tot això s'entén sense perjudici de la possibilitat d'adoptar les previsions que preveu l'apartat 8 de l'article 40 d'aquest Reglament.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1 a 4 de l'article 12, que queden redactats de la manera següent:

«Article 12. *Dipòsits de recepció.*

1. Els destinataris registrats, per poder rebre productes objecte dels impostos especials de fabricació, en règim suspensiu, procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern han d'inscriure els dipòsits de recepció en els registres territorials de les oficines gestores corresponents a cadascun d'aquests dipòsits.

2. La inscripció dels dipòsits de recepció a què es refereix l'apartat anterior està condicionada al fet que el titular rebi habitualment productes en règim suspensiu procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern. L'incompliment d'aquest requisit pot donar lloc a la baixa del dipòsit de recepció en el registre territorial en què s'hagi inscrit.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat 5 següent, en cada dipòsit de recepció s'ha de portar una comptabilitat d'existències en la qual s'anotin, en el càrrec, els productes rebuts en règim suspensiu, amb indicació de la data de recepció, l'ARC, classe i quantitat dels productes i epígraf aplicable.

4. Les quotes meritades durant cada període impositiu, les ha d'ingressar el destinatari registrat mitjançant autoliquidació, en el lloc, forma, terminis i impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, llevat si hi concorren les circumstàncies a què es refereix l'apartat 6 següent.»

Deu. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 13, que queden redactats de la manera següent:

«Article 13. *Magatzems fiscals.*

1. Les oficines gestores poden autoritzar l'obertura i el funcionament d'un magatzem fiscal a les persones o entitats que ho sol·licitin.

La sol·licitud d'autorització ha d'incloure, en tot cas, el nom i cognoms o raó social i el número d'identificació fiscal de l'obligat tributari i, si s'escau, de la persona que el representi, i s'ha de presentar davant l'oficina gestora corresponent al lloc on estigui la instal·lació. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

- a) Document que, si s'escau, acrediti la representació.
- b) Memòria de l'activitat a exercir.
- c) Plànol de les instal·lacions.
- d) L'acreditativa de les autoritzacions que, si s'escau, correspongui atorgar a altres òrgans administratius.
- e) La que acrediti estar al corrent en el compliment de les obligacions fiscals.

L'autorització de funcionament del magatzem fiscal es pot revocar en cas d'incompliment de les obligacions que estableixen la Llei i aquest Reglament en relació amb la instal·lació i el funcionament d'aquest, així com en els casos en què els titulars deixin d'estar al corrent en el compliment de les obligacions fiscals. La revocació de l'autorització de funcionament implica, si s'escau, la regularització de les existències dels productes emmagatzemats. Tot això s'entén, sense perjudici de la possibilitat d'adoptar les previsions que preveu l'apartat 8 de l'article 40 d'aquest Reglament.

(...)

4. En el magatzem fiscal s'ha de portar una comptabilitat d'existències; en el càrrec hi han de constar els productes rebuts, i en la data, els sortits del magatzem, i s'hi ha de consignar expressament si es tracta de productes rebuts i expedits amb impost meritat a tipus general, amb exempció de l'impost o amb aplicació d'un tipus reduït. Aquests assentaments s'han de justificar amb els corresponents documents d'acompanyament o amb els documents que els substitueixin segons el que disposa aquest Reglament. El conjunt de la comptabilitat ha de permetre el control de tots els productes introduïts i emmagatzemats en el magatzem fiscal i els corresponents recomptes d'existències.»

Onze. S'introdueix un nou apartat 7 a l'article 13, que queda redactat de la manera següent:

«7. Els establiments que, d'acord amb la normativa del sector d'hidrocarburs, només estiguin autoritzats per realitzar subministraments a instal·lacions fixes, tenen la consideració de magatzems fiscals, però només poden realitzar subministraments a consumidors finals.»

Dotze. Es modifica l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Conclusió del règim suspensiu.*

1. Les sortides de fàbrica o dipòsit fiscal, amb destinació a l'àmbit territorial intern, de productes objecte dels impostos especials de fabricació, no acollides al

règim suspensiu, s'han de registrar en la comptabilitat d'existències de l'establiment, i s'ha d'expedir o bé un document d'acompanyament si, amb motiu de la destinació, s'ha aplicat algun supòsit d'exempció o un tipus reduït, o bé un albarà de circulació quan s'apliqui el tipus impositiu establert amb caràcter general.

Les operacions d'autoconsum que generin la meritació de l'impost també han de quedar registrades a la comptabilitat d'existències.

2. Quan els productes surtin de fàbrica o dipòsit fiscal amb destinació a l'exportació, amb sortida del territori de la Comunitat per una duana situada en l'àmbit territorial intern, a la casella 7 del document d'acompanyament s'hi ha de fer constar el nom de la persona que representa el consignatari en el lloc d'exportació: a la casella 7 a) de l'esmentat document, s'hi ha d'incloure el text "Exportació fora de la Comunitat" juntament amb la duana de sortida del territori duaner de la Comunitat; a la casella 4 del document s'hi ha de fer constar el codi de la duana d'exportació. La duana de sortida del territori duaner de la Comunitat ha de retornar al dipositari autoritzat expedidor l'exemplar número 3 del document d'acompanyament, una vegada emplenat el certificat d'exportació amb indicació de la duana i la data d'exportació.

3. Els productes sortits d'una fàbrica o dipòsit fiscal, en règim suspensiu, amb destinació a l'exportació, es poden emmagatzemar, sense vinculació al règim, durant sis mesos en un dipòsit duaner o en una zona o dipòsit franc, sense perdre la condició de productes en règim suspensiu. Aquestes introduccions s'han de comptabilitzar en el dipòsit duaner o a la zona o dipòsit franc, amb referència al document d'acompanyament que justifica l'assentament de càrrec i al document de despatx d'exportació que justifica l'assentament de data. Durant aquest mateix termini, aquests productes, o una part d'aquests, es poden retornar a la fàbrica o dipòsit fiscal de sortida, prèvia autorització de l'oficina gestora en el registre territorial de la qual està inscrit l'establiment, i la circulació s'empara en aquesta autorització.

Transcorregut aquest termini de sis mesos, a comptar de la data de recepció dels productes en el dipòsit duaner o a la zona o dipòsit francs, sense que els productes hagin estat efectivament exportats o retornats a la fàbrica o dipòsit fiscal d'origen, s'entén ultimat el règim suspensiu. El titular de la fàbrica o del dipòsit fiscal de sortida dels productes, responsable del compliment de les obligacions tributàries derivades d'aquesta circumstància, l'ha de comunicar, en el termini de quinze dies naturals, a l'oficina gestora corresponent al lloc on estan els productes perquè aquesta procedeixi a practicar la liquidació corresponent. Als efectes que siguin procedents, es considera que la conclusió del règim suspensiu es va produir el primer dia hàbil següent al del venciment del termini esmentat.

En el supòsit assenyalat en el paràgraf anterior, els productes en qüestió només poden ser retirats del dipòsit duaner o de la zona o dipòsit francs, prèvia autorització de l'oficina gestora corresponent al lloc on són, una vegada aquesta hagi constatat que s'ha procedit en els termes assenyalats en el paràgraf anterior i que les quotes d'impostos especials han estat ingressades. La sortida dels productes s'ha d'emparar en els documents previstos reglamentàriament.

4. Si els productes es vinculen a un règim duaner suspensiu per a la seva posterior exportació amb sortida del territori de la Comunitat per una duana situada en l'àmbit territorial intern, el règim suspensiu s'ha d'ultimar en produir-se la vinculació. A la casella 4 del document d'acompanyament s'hi ha de fer constar el codi de la duana que autoritzi la vinculació al règim duaner suspensiu. Aquesta duana ha de certificar en el mateix document d'acompanyament que els productes han quedat vinculats a un d'aquests règims.

5. En els supòsits a què es refereix l'article 3 d'aquest reglament, el règim suspensiu s'ultima amb l'exportació dels productes compensadors. La sortida d'aquests productes del territori de la Comunitat s'acredita en la forma prevista en la normativa duanera.

6. En els enviaments a l'àmbit territorial comunitari no intern, amb destinació a un dipositar autoritzat o a un destinatari registrat, la conclusió del procediment de circulació intracomunitària en règim suspensiu s'acredita mitjançant una notificació de recepció dels productes objecte dels impostos especials presentada pel destinatari a través de l'EMCS.

7. En els supòsits de pèrdues, esdevingudes mentre els productes estan en règim suspensiu, superiors a les corresponents a l'aplicació dels percentatges reglamentaris de pèrdues, cal atènyer-se al que disposen els articles 15, 16 i 17 d'aquest Reglament.

8. La circulació de productes en règim suspensiu finalitza en el moment en què es produeix el lliurament dels productes i, en el cas d'exportació, en el moment en què els productes han abandonat el territori de la Comunitat.

9. En els supòsits d'exportacions de productes emparades en documents electrònics d'acompanyament, des d'una fàbrica o dipòsit fiscal establerts en l'àmbit territorial intern, amb sortida dels productes del territori de la Comunitat per una duana no situada en l'esmentat àmbit territorial, quan l'Agència Estatal d'Administració Tributària rebí la notificació d'exportació, que li han de remetre les autoritats competents de l'Estat membre de sortida dels productes del territori de la Comunitat, ha de procedir a la seva remissió al titular de la fàbrica o dipòsit fiscal des del qual es realitzi l'exportació.

En els supòsits d'exportacions de productes emparades en documents electrònics d'acompanyament, des d'una fàbrica o dipòsit fiscal establerts en l'àmbit territorial comunitari no intern, amb sortida dels productes del territori de la Comunitat per una duana situada en l'àmbit territorial intern, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sobre la base del visat expedit per la duana espanyola de sortida, esmentat a l'article 793, apartat 2, del Reglament CEE 2454/93, de la Comissió, certificant que els productes han abandonat el territori de la Comunitat, ha d'emplenar una notificació d'exportació i l'ha d'enviar a les autoritats competents de l'Estat membre on hi ha la fàbrica o el dipòsit des del qual es fa l'exportació.

10. La prova que una circulació intracomunitària, en règim suspensiu, de productes objecte d'impostos especials ha finalitzat, no obstant el que disposa l'article 32 bis, és la notificació de recepció que preveu l'article 32.A.2 d'aquest Reglament o, si s'escau, la notificació d'exportació que preveu l'apartat 9 anterior.

11. No obstant el que preveu l'apartat anterior, i en el cas de la circulació intracomunitària, en absència de la notificació de recepció o, si s'escau, de la notificació d'exportació per motius diferents dels exposats a l'article 32 bis, la prova que la circulació ha finalitzat es pot aportar mitjançant una confirmació per part de les autoritats competents de l'Estat membre de destinació, sobre la base de proves adequades, que indiqui que els productes han arribat efectivament a la seva destinació declarada o, en el cas d'exportació, mitjançant una confirmació per part de les autoritats competents de l'Estat membre en el qual està situada la duana de sortida del territori de la Comunitat en la qual se certifiqui la sortida del territori de la Comunitat dels productes esmentats.

A aquests efectes, constitueix element probatori adequat tot document presentat pel destinatari que contingui les mateixes dades que la notificació de recepció o que la notificació d'exportació.

Quan l'Agència Estatal d'Administració Tributària hagi admès la prova adequada d'acord amb el paràgraf anterior, ha de donar per ultimada la circulació en l'EMCS.

En absència notificació de recepció, el centre gestor, a sol·licitud de l'expedidor, en la qual provi que no l'ha pogut obtenir pels mitjans que estan a la seva disposició, pot iniciar els procediments que preveu el Reglament CE 2073/2004, del Consell, de 16 de novembre, relatiu a la cooperació administrativa en matèria d'impostos especials.»

Tretze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Pèrdues dins de fàbriques i dipòsits fiscals.*

(...)

3. Quan les diferències que excedeixin les admissibles resultin en recomptes efectuats per l'Administració, si la diferència és en més, se sanciona com una infracció tributària greu d'índole comptable i registral, llevat que hi sigui aplicable alguna sanció especial prevista expressament, i s'ha de regularitzar la comptabilitat mitjançant el corresponent assentament de càrrec. Si la diferència és en menys, s'ha de practicar la corresponent liquidació i se sanciona com a infracció tributària greu.»

Catorze. Es modifica la lletra B) de l'article 16, que queda redactada de la manera següent:

«Article 16. *Pèrdues en la circulació.*

(...)

B) *Pèrdues en la circulació intracomunitària.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 17 d'aquest Reglament, les pèrdues a què es refereix l'article 1.12 d'aquest Reglament, esdevingudes durant la circulació intracomunitària tant en règim suspensiu com fora d'aquest, es determinen mitjançant la diferència existent entre la quantitat consignada en el document de circulació utilitzat i la quantitat que rebí el destinatari en l'àmbit territorial intern o es presenti en una duana espanyola per a la seva sortida del territori de la Comunitat.

Això s'entén sense perjudici de les diferències que puguin resultar de les comprovacions efectuades en el curs de la circulació.

Es considera que s'ha produït una irregularitat quan hi hagi pèrdues diferents de les que donen lloc a supòsits de no-subjecció.

2. Quan qualsevol servei competent de l'Administració espanyola comprovi l'existència de pèrdues en el curs d'una circulació amb origen o destinació en l'àmbit territorial intern, ha de fer constar l'import de les pèrdues verificades en una diligència, la qual s'ha de traslladar a l'oficina gestora competent per raó del territori, i també al centre gestor.

3. Quan les pèrdues es comprovin en el curs d'una circulació amb origen i destinació fora de l'àmbit territorial intern, la diligència en la qual es faci constar l'import de les pèrdues verificades s'ha de remetre al centre gestor.

El centre gestor ha d'informar, si s'escau, l'Estat membre d'expedició.»

Quinze. Es modifica l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Irregularitats en la circulació intracomunitària.*

1. Si, d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei, la irregularitat ha donat lloc que es produeixi la meritació de l'impost especial en l'àmbit territorial intern, l'òrgan competent ha d'iniciar el procediment per a la liquidació del deute tributari i ho ha de comunicar al centre gestor perquè, si s'escau, n'informi les autoritats competents dels estats membres d'expedició i de destinació o només un d'aquests, segons sigui procedent.

2. Quan no es donin les circumstàncies que preveu l'article 17 de la Llei per considerar que la meritació de l'impost especial s'ha produït en l'àmbit territorial intern, l'oficina gestora corresponent ha d'informar de la irregularitat al centre gestor perquè, si s'escau, n'informi les autoritats competents de l'Estat membre d'expedició.

3. Quan els productes enviats des de l'àmbit territorial intern, amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern o a un tercer país o territori tercer, no arribin a la seva destinació o no surtin efectivament del territori de la Comunitat i no sigui possible determinar el lloc en què es va produir la irregularitat, transcorreguts quatre mesos a partir d'expedició sense que s'hagi presentat cap prova suficient de la regularitat de l'operació o del lloc en què es va cometre realment la irregularitat, es considera que aquesta s'ha produït dins l'àmbit territorial intern, i s'ha d'iniciar el procediment per a la liquidació del deute tributari.

4. Si dins el termini de tres anys a partir de la data de començament d'una circulació s'arriba a determinar que es va produir una irregularitat en l'àmbit territorial intern determinant de la meritació de l'impost especial, l'òrgan competent ha de practicar la liquidació corresponent i ho ha de comunicar al centre gestor perquè n'informi les autoritats competents de l'Estat membre de sortida i, si s'escau, les de l'Estat membre en el qual inicialment s'hagi satisfet l'impost.

5. Quan s'hagi presumit que una irregularitat en la circulació es va produir en l'àmbit territorial intern i s'ha procedit al cobrament del corresponent impost especial, si en el termini de tres anys des del començament de l'esmentada circulació es presenta la prova de la regularitat de l'operació o que la irregularitat s'havia produït fora de l'àmbit territorial intern, l'oficina gestora competent ha d'acordar la devolució del deute ingressat.

6. Quan es tracti d'una expedició iniciada en l'àmbit territorial intern, amb meritació de l'impost en l'esmentat territori i destinació en l'àmbit territorial comunitari no intern i es produeixi una irregularitat fora de l'àmbit territorial intern que impliqui la recaptació de l'impost per l'Estat membre on aquella es va produir o va comprovar, l'Administració tributària espanyola ha de procedir a la devolució dels impostos especials percebuts, una vegada s'aportin proves de la percepció dels impostos en aquest Estat membre.

7. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les sancions que, si s'escau, puguin correspondre.»

Setze. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 18, que queden redactats de la manera següent:

«Article 18. *Repercussió.*

(...)

2. Quan la consignació separada de la repercussió de l'impost, en la forma indicada a l'apartat anterior, pertorbi substancialment l'exercici de les activitats dels titulars de les fàbriques o dipòsits fiscals, el centre gestor pot autoritzar, prèvia sol·licitud de les persones o sectors afectats, la repercussió de l'impost dins del preu, i s'ha de fer constar en el document l'expressió «Impost especial inclòs en el preu».

3. En els casos de vendes directes efectuades a consumidors finals per subjectes passius que no estiguin obligats, d'acord amb el que disposa l'apartat 1, a consignar separatament la repercussió de l'impost, el centre gestor pot dispensar-los, a la seva sol·licitud, de l'obligació d'incloure en el document o factura l'expressió «Impost especial inclòs en el preu», sempre que la seva inclusió pertorbi l'exercici de les seves activitats.»

Disset. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Règim general de la circulació.*

1. Llevat dels casos i amb les condicions que preveuen els apartats 2, 3 i 4 següents, els productes objecte d'impostos especials de fabricació han de circular pel seu àmbit territorial a l'empara de documents de circulació. Aquests documents han de ser presentats a requeriment dels agents de l'Administració.

2. No requereixen cap document que empari la seva circulació els productes objecte dels impostos especials de fabricació que s'importin amb aplicació de les exempcions que preveuen l'article 21, apartat 2, l'article 51, apartats 5 i 6, i l'article 61, apartat 2, de la Llei.

3. Les adquisicions de productes objecte dels impostos especials de fabricació que, en el seu àmbit territorial, els particulars efectuïn per al seu propi consum i transportin ells mateixos no requereixen document que empari la seva circulació sempre que no es destinin a fins comercials d'acord amb les normes següents:

a) Adquisicions efectuades en l'àmbit territorial comunitari no intern.

Quan els béns adquirits:

1r. No excedeixin les quantitats que figuren a l'apartat 9 de l'article 15 de la Llei si es tracta de begudes alcohòliques o de tabac, o de 5 litres si es tracta d'alcohol no desnaturalitzat o d'alcohol totalment desnaturalitzat.

2n. No circulin mitjançant formes de transport atípiques, tal com defineix l'apartat 10 de l'article 15 de la Llei, si es tracta d'hidrocarburs i sense perjudici del que disposa el paràgraf 3r següent.

3r. No excedeixin 40 quilograms de contingut net si es tracta de gasos líquats de petroli en bombones o de 20 quilograms si es tracta de querosè.

b) Adquisicions efectuades a detallistes en l'àmbit territorial intern. Quan els béns adquirits:

1r. No excedeixin les quantitats que figuren a l'apartat 9 de l'article 15 de la Llei si es tracta de begudes alcohòliques o de tabac. No obstant això, quan excedeixin aquestes quantitats i es tracti de begudes derivades o de cigarrets, l'únic document de circulació exigible és la corresponent marca fiscal de la qual han d'estar proveïts.

2n. No excedeixin els 5 litres si es tracta d'alcohol no desnaturalitzat o d'alcohol totalment desnaturalitzat.

3r. No excedeixin els 200 litres o quilograms i no circulin mitjançant formes de transport atípiques, tal com es defineixen a l'apartat 10 de l'article 15 de la Llei, si es tracta d'hidrocarburs i sense perjudici del que disposa el número següent.

4t. No excedeixin els 40 quilograms de contingut net si es tracta de gasos líquats de petroli en bombones o de 20 quilograms si es tracta de querosè.

4. Les adquisicions de productes objecte dels impostos especials de fabricació que efectuïn a detallistes situats en l'àmbit territorial intern, altres comerciants o empresaris consumidors establerts en aquest àmbit, no requereixen el document de circulació en les mateixes condicions que les establertes per als particulars a l'apartat anterior, llevat si es tracta de labors del tabac que són adquirides en expenedories per titulars d'establiments autoritzats per a la venda amb recàrrec, cas en què el titular de l'expenedor ha d'expedir un albarà de circulació.

5. Les companyies de ferrocarrils i empreses de transports en general estan obligades a exhibir als agents de l'Administració encarregats especialment de la vigilància de la circulació dels productes objecte dels impostos especials de fabricació, els llibres de facturació i d'arribada de les mercaderies, els fulls de ruta i altres documents i justificants relacionats amb el transport.

6. Sense perjudici de les disposicions nacionals i comunitàries en matèria de règims duaners, es considera que estan en règim suspensiu els productes objecte dels impostos especials de fabricació quan siguin enviats amb procedència en l'àmbit territorial intern i destinació en l'àmbit territorial comunitari no intern o viceversa,

a) A través d'un Estat membre de l'Associació Europea de Lliure Comerç (EFTA), a l'empara del règim de trànsit comunitari intern, o

b) A través d'un o diversos estats no pertanyents a la Unió Europea ni a l'Associació Europea de Lliure Comerç (EFTA), a l'empara d'un quadern TIR (conveni TIR) o d'un quadern ATA (conveni ATA).

7. La circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació, fora de règim suspensiu, que s'iniciï i finalitzi en l'àmbit territorial intern a través del territori d'un altre Estat membre s'ha d'emparar per un document simplificat d'acompanyament. A més, l'expedidor i el destinatari dels béns gravats han de comunicar l'expedició i recepció d'aquells a les oficines gestores de què depenguin.

8. La circulació, des del lloc d'importació a una destinació en l'àmbit territorial intern de productes despatxats d'importació amb meritació de l'impost a tipus general, s'ha de fer a l'empara del document duaner corresponent sense perjudici de l'exigència, si s'escau, de marques fiscals.

9. El centre gestor pot autoritzar, a sol·licitud de l'interessat, la utilització de procediments simplificats de circulació en règim suspensiu entre establiments del mateix titular, sempre que la circulació tingui lloc íntegrament en l'àmbit territorial intern.»

Divuit. Es modifica l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«Article 20. *Competència per a l'expedició de documents de circulació.*

1. Amb caràcter general, els documents de circulació han de ser expedits pels titulars dels establiments des dels quals s'iniciï la circulació.

2. Quan es tracti d'enviaments a l'àmbit territorial comunitari no intern pel procediment d'enviaments garantits, el document simplificat d'acompanyament ha de ser expedit per l'empresari que efectui l'enviament en l'esmentat procediment.

3. En els casos d'importació el document de circulació que sigui procedent ha de ser expedit per l'expedidor registrat.

4. En els despatxos a lliure pràctica de productes objecte dels impostos especials de fabricació vinculats al règim de dipòsit duaner i emmagatzemats en un dipòsit duaner privat, el document de circulació ha de ser expedit pel titular del dipòsit.»

Dinou. Es modifica l'article 21, que queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Classes de documents de circulació.*

1. Els documents aptes per emparar la circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació són els següents:

- a) Document administratiu electrònic.
- b) Document d'acompanyament d'emergència.
- c) Document d'acompanyament, administratiu o comercial.
- d) Document simplificat d'acompanyament.
- e) Rebuts i comprovants de lliurament.
- f) Marques fiscals.
- g) Albarans de circulació.
- h) Documents duaners.

2. En els supòsits d'expedició d'un document de circulació en suport paper, quan en aquest Reglament es faci una referència a determinats exemplars dels documents d'acompanyament o dels documents simplificats d'acompanyament, es considera feta, així mateix, a les corresponents còpies dels documents comercials, si aquests últims es poden expedir en comptes dels administratius.

3. En els supòsits d'expedició d'un document de circulació en suport paper, en cas d'extraviament d'un document de circulació, pot fer aquesta funció una fotocòpia, diligenciada per l'expedidor, de l'exemplar del document de circulació que és en poder

seu. Si es tracta d'un document d'acompanyament, la fotocòpia ha de ser visada per l'oficina gestora corresponent a l'establiment de sortida dels productes.»

Vint. Es modifica l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«Article 22. *Document d'acompanyament.*

1. El document d'acompanyament empara la circulació dels productes objecte d'impostos especials de fabricació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern en els casos següents:

a) Circulació en règim suspensiu.

b) Circulació de productes la meritació de l'impost dels quals s'hagi produït a un tipus reduït o pels quals sigui aplicable una exempció per raó de la seva destinació, amb les excepcions següents:

1a. Quan es tracti d'avituallaments de combustibles i carburants a aeronaus i embarcacions, des de fàbriques, dipòsits fiscals, magatzems fiscals i punts de subministrament autoritzats, situats en aeroports i ports, la circulació s'ha d'emparar amb els comprovants de lliurament o rebuts de lliurament establerts en els articles 101, 102 i 110 d'aquest Reglament, fins i tot quan per efectuar el subministrament de l'aeronau o embarcació, els combustibles o carburants hagin de circular per carretera o per vies marítimes o fluvials recorrent una distància no superior a 50 quilòmetres. En aquests casos, s'ha de fer constar en els comprovants de lliurament o rebuts de lliurament esmentats el recorregut a efectuar, l'hora de sortida i el termini necessari per a l'arribada a destinació.

2a. Quan es tracti d'hidrocarburs pels quals s'ha meritat l'impost a un tipus impositiu reduït i que siguin venuts per un detallista a un consumidor final no és procedent l'expedició del document d'acompanyament. El que disposa aquest paràgraf s'entén sense perjudici del compliment del que estableixen els articles 19, 106, 107 i 108 d'aquest Reglament.

3a. Quan sigui aplicable el procediment de vendes en ruta d'acord amb el que disposa l'article 27.

4a. Quan es tracti de productes relacionats a la tarifa 2a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei als quals s'apliqui l'exempció que preveu l'apartat 1 de l'article 51 de l'esmentada Llei.

5a. Quan es tracti de gasoil al qual s'apliqui el tipus que estableix l'epígraf 1.4 que es traslladi des del lloc on radiqui l'activitat empresarial dels consumidors finals autoritzats, d'acord amb el que estableix l'article 106, fins als diferents emplaçaments on poden ser les maquinàries que requereixin gasoil. En aquests casos, la circulació del gasoil s'ha d'emparar en l'autorització a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 4 de l'article 106 i en un albarà per cada emplaçament en el qual s'han d'anotar, per a cada màquina i una vegada efectuada l'operació, les dades identificatives i el volum de carburant proveït.

c) Circulació de productes importats per duanes situades en l'àmbit territorial intern i despatxats a lliure pràctica, des de la duana de despatx fins al lloc de destinació en l'àmbit territorial intern, en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o un tipus reduït.

No és necessari expedir cap document d'acompanyament en els supòsits d'importacions de productes que es descarreguin, per canonades fixes, directament en instal·lacions habilitades com a fàbrica o dipòsit fiscal.

2. El document d'acompanyament s'ha d'utilitzar de conformitat amb les normes generals següents:

a) En els supòsits de circulació a què es refereix l'apartat anterior es pot utilitzar un document d'acompanyament, administratiu o comercial.

b) La numeració de referència dels documents és independent i única per a cada establiment de sortida, i s'ha de fer seqüencialment, per anys naturals, amb independència que es tracti de documents administratius o comercials. Tot i això, quan a l'establiment hi hagi diversos punts de sortida, l'oficina gestora pot autoritzar l'establiment d'una sèrie de numeració per cadascun dels punts.

Quan es tracti de documents d'acompanyament expedits amb motiu d'operacions de despatx a lliure pràctica, s'ha d'utilitzar com a número de referència el corresponent al DUA amb què s'ha formalitzat el despatx duaner.

El document l'ha de signar l'expedidor o persona que el representi llevat si és expedit per procediments informàtics autoritzats en el marc del sistema informàtic comptable a què es refereix l'apartat 3 de l'article 50 d'aquest Reglament i ha estat autoritzada la dispensa de signatura per l'oficina gestora.

c) Un document d'acompanyament pot comprendre diverses categories de productes diferents, sempre que s'enviïn a un mateix destinatari i establiment autoritzat.

d) En el document d'acompanyament s'ha de fer constar l'hora de sortida de l'establiment, així com el període previst de durada del transport. Aquest període es calcula tenint en compte el mitjà de transport utilitzat i la distància a recórrer.

e) El transport s'entén realitzat, llevat de causa justificada, per la ruta ordinària i sense altres interrupcions que les exigides per la normativa relativa al transport de mercaderies per carretera. Quan això no s'esdevingui, s'ha de consignar en els documents d'acompanyament la ruta a seguir i les interrupcions previstes, i s'ha de fixar la durada del transport d'acord amb aquestes circumstàncies.

3. El centre gestor pot autoritzar que es deixin d'emplenar determinades caselles del document.

4. No obstant el que estableix l'apartat 1 d'aquest article, el centre gestor pot dispensar de l'obligació d'expedir el document d'acompanyament, en els supòsits de circulació interna per canonades fixes i en els altres supòsits en què es consideri inapropiada la utilització d'aquests documents.

5. El ministre d'Economia i Hisenda pot establir que en tots o en alguns dels supòsits de circulació amb origen i destinació l'àmbit territorial intern en què és procedent l'expedició d'un document d'acompanyament, aquest contingui una còpia suplementària que sigui enviada o posada a disposició de l'Administració tributària amb anterioritat a l'inici de la circulació que l'esmentat document hagi d'emparar. Els casos en què aquesta obligació és exigible i les modalitats d'enviament o posada a disposició de l'Administració tributària de la còpia suplementària han de ser determinats pel ministre d'Economia i Hisenda.

Així mateix, el ministre d'Economia i Hisenda pot disposar que tots o alguns dels enviaments en règim suspensiu, amb aplicació d'una exempció o a tipus reduït, amb origen i destinació l'àmbit territorial intern es realitzin a partir de l'enviament d'un esborrany de document administratiu electrònic, d'acord amb el procediment que estableix aquest Reglament per a aquest sistema.»

Vint-i-un. Es modifica l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Documents duaners.*

1. La circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació per l'àmbit territorial intern, vinculats a un règim duaner suspensiu o mentre mantinguin l'estatut duaner de mercaderies en dipòsit temporal queda emparada, als efectes d'aquest Reglament, pel document que preveu la normativa duanera. Així mateix, s'utilitza el document duaner de despatx per emparar la circulació de productes despatxats d'importació amb meritació de l'impost especial a tipus general des del lloc d'importació en l'àmbit territorial intern a una destinació en el mateix àmbit.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat 8. c) de l'article 26 següent, el taló de deute per declaració verbal empara la circulació dels béns importats en els casos

en què, segons el que disposa la normativa duanera, la importació es formalitza en aquest document.

3. Les possibles indicacions complementàries que hagin de figurar en els documents de transport o en els documents comercials que serveixin de documents de trànsit, així com les modificacions necessàries per adaptar el procediment de conclusió, quan els béns objecte d'impostos especials de fabricació circulin a l'empara d'un procediment simplificat de trànsit comunitari intern, s'han de determinar de conformitat amb el procediment que preveu l'article 43 de la Directiva 2008/118/CE.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Marques fiscals.*

1. Amb independència dels requisits que s'hagin de complir en matèria tecnicosanitària i d'etiquetatge i envasament, les begudes derivades i els cigarrets que circulin, fora de règim suspensiu, amb una destinació dins l'àmbit territorial intern que no sigui una planta embotelladora o envasadora independent s'han de contenir en recipients o envasos proveïts d'una bolla de circulació o una altra marca fiscal en les condicions que preveu aquest Reglament.

No obstant això, no requereixen estar proveïts d'una bolla o marca fiscal els envasos de capacitat no superior a 0,5 litres que continguin begudes derivades la graduació de les quals no excedeixi el 6 per 100 vol. i els envasos de fins a 1 decilitre, sigui quina sigui la seva graduació.

2. Les bolles són documents timbrats i numerats subjectes al model aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda. Els confecciona la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre i s'han d'adherir als recipients o envasos d'acord amb les normes següents:

a) Quan es tracti de recipients de begudes derivades, les bolles s'han d'adherir sobre els taps o tancaments, de manera que no es puguin obrir sense trencar-les.

No obstant això, quan es tracti d'envasos de capacitat no superior a mig litre que s'agrupin condicionats per a la seva venda al detall en estoigs el contingut total de begudes derivades dels quals no excedeixi els 5 litres, es pot adherir a l'estoig una única bolla corresponent a una capacitat igual o superior, al contingut total de begudes derivades que el conformen.

b) Quan es tracti de cigarrets, les bolles s'han d'incorporar en el l'empaquetatge que constitueix unitat de venda per al consumidor de manera que no es puguin desprendre abans que aquest faci ús de la labor, i s'ha de situar per sota de l'embolcall transparent o translúcid que, si s'escau, envolti l'empaquetatge.

3. El ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar que les bolles, amb les garanties necessàries, puguin ser substituïdes per un altre tipus de marques.

4. El subministrament de bolles a les oficines gestores s'ha de fer a través del centre gestor, prèvia petició d'aquestes, que tenen al seu càrrec tot el que estigui relacionat amb les comandes, el lliurament i la custòdia.

5. Els fabricants i titulars de dipòsits fiscals i de dipòsits de recepció han de formular les oportunes comandes de bolles en un escrit subjecte al model que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, a l'oficina gestora on estigui registrat l'establiment on s'han de col·locar. Aquesta oficina, si és procedent, ha d'autoritzar el lliurament de les bolles demanades, cosa que s'ha de fer sota rebut, i se n'ha d'anotar la quantitat i numeració.

Les marques fiscals han de ser adherides als recipients o envasos per part dels qui les hagin rebut de l'oficina gestora, llevat que s'adhereixin en origen, fora de l'àmbit territorial intern, o que es remetin per ser adherides en una planta embotelladora independent.

Fora dels casos anteriors no es permet el traspàs entre diferents establiments o operadors de marques fiscals sense adherir-les als recipients o envasos a què estan destinades.

No obstant això, en els casos en què una mateixa persona sigui titular de diversos establiments i presti la garantia global a què es refereix l'apartat 2 de l'article 45 d'aquest Reglament, les bolles retirades de l'oficina gestora davant la qual es constitueix la garantia global, poden ser col·locades en qualsevol de les fàbriques o dipòsits fiscals que comprèn la garantia global.

6. El lliurament de bolles s'ha d'efectuar, sempre que es compleixi el que s'estableix en matèria de garanties, de conformitat amb les normes següents:

a) Dins de cada mes natural, l'oficina gestora ha de lliurar, com a màxim, un nombre de bolles tal que l'import de les quotes teòriques corresponents a les begudes derivades o cigarrets a què es puguin aplicar les dites bolles no sigui superior a l'import resultant del que disposen els apartats 2, 3 o 7 de l'article 43 d'aquest Reglament multiplicat pel coeficient:

- 1r. 1,4 si es tracta de begudes derivades per a fàbriques i dipòsits fiscals.
- 2n. 4,2 si es tracta de begudes derivades per a dipòsits de recepció.
- 3r. 83,4 si es tracta de cigarrets per a fàbriques i dipòsits fiscals.
- 4t. 166,8 si es tracta de cigarrets per a dipòsits de recepció.

L'oficina gestora no ha d'atendre peticions de bolles en una quantitat que superi aquest límit llevat que es presti una garantia complementària del 75 per 100 de la quota, per l'excés.

b) Les bolles que, sent susceptibles de ser lliurades de conformitat amb el que disposa la lletra a), no han estat sol·licitades pels interessats, poden ser lliurades dins els tres mesos següents del mateix any natural.

c) Si l'interessat no està al corrent en el pagament del seu deute tributari pel concepte corresponent dels impostos especials de fabricació ha de prestar una garantia especial que respon exclusivament de la totalitat de les quotes teòriques que es puguin meritjar en relació amb els productes per als quals se sol·liciten les bolles.

En cas que la prestació d'aquesta garantia pugui perjudicar greument la continuïtat de l'activitat, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot dispensar d'aquesta obligació, sense perjudici de la possibilitat d'adopció de mesures cautelars en la seva substitució, en els termes que estableix el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, per als ajornaments i fraccionaments de pagament.

d) Als efectes del que disposa aquest article, s'entén per quotes teòriques:

1r. En relació amb les begudes derivades, les que es meritarien a la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu i sense aplicació d'exempcions, d'unes begudes derivades amb la graduació mitjana de les elaborades o emmagatzemades per l'interessat durant l'any natural anterior i embotellades en els envasos de més capacitat segons tipus de bolles.

2n. En relació amb els cigarrets, les que es meritarien a la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu i sense aplicació d'exempcions, d'uns cigarrets amb un preu de venda al públic igual al de la mitjana dels fabricats o emmagatzemats per l'interessat.

e) Les garanties complementària i especial a què respectivament al·ludeixen les lletres a) i c) anteriors s'han de desafectar quan, respecte a una quantitat de begudes derivades o cigarrets a què serien aplicables les bolles la retirada de les quals van emparar les esmentades garanties, s'acrediti, alternativament:

- 1r. El pagament del deute tributari corresponent.

2n. La seva recepció en una altra fàbrica o dipòsit fiscal on hagi prestat una garantia que cobreixi les quotes teòriques corresponents a la quantitat de begudes derivades o cigarrets a rebre.

f) Quan s'apliquin les marques als productes subjectes a impostos especials, tot import garantit per a l'obtenció d'aquestes ha de ser alliberat si els impostos especials s'han meritat i recaptat en un altre Estat membre.

7. Quan l'embotellament de les begudes derivades o l'envasament dels cigarrets es realitzi fora de fàbrica o dipòsit fiscal, el dipositari autoritzat, sota la seva responsabilitat, ha de proveir la planta envasadora de les bolles necessàries.

8. En la importació de begudes derivades i cigarrets, la col·locació de les bolles s'ha d'efectuar, a elecció de l'importador, en la forma i sota les condicions següents:

a) Amb caràcter general:

1r. En la duana d'importació, que ha de subministrar les necessàries.

2n. En destinació. En aquest cas, l'expedidor registrat en el supòsit de despatx d'importació amb aplicació d'una exempció, o l'importador, en els supòsits de despatx d'importació a tipus ple, han de fer constar en el document d'acompanyament que els recipients o envasos no tenen bolles, així com el nombre dels importats. L'oficina gestora corresponent al punt de destinació ha de proveir els serveis d'intervenció o inspecció del nombre necessari de bolles perquè, sota el seu control, siguin col·locades en el local designat per l'importador, estenent la diligència corresponent.

3r. En origen. Si l'importador opta perquè les bolles es col·loquin a la fàbrica d'origen, l'oficina gestora corresponent al seu domicili l'ha de proveir de les bolles necessàries, prèvia prestació de garantia per un import del 100 per 100 de les quotes que correspondrien a la quantitat de begudes derivades o cigarrets a què es puguin aplicar. Per al càlcul de l'import a garantir, si es tracta de begudes derivades, se suposa que aquestes begudes tenen una graduació del 40 per 100 vol., i que estan embotellades en els envasos de més capacitat, segons tipus de bolles. Si es tracta de cigarrets el preu que s'utilitza per al càlcul de la garantia és el fixat pels fabricants o importadors per a la classe de cigarrets més venuda.

La importació de les begudes derivades o cigarrets amb les bolles adherides, o la devolució d'aquestes últimes s'ha d'efectuar en el termini de sis mesos, comptats des de la data del lliurament. Aquest termini es pot prorrogar per un període sempre inferior al que resti de vigència a la garantia prestada, llevat que es presti una nova garantia. Si, transcorregut aquest termini i, si s'escau, la pròrroga, no se n'ha produït la importació o devolució, s'ha de procedir a l'execució de les garanties prestades.

b) Quan les begudes derivades o els cigarrets siguin importats, per un dipositari autoritzat, per a la seva introducció en una fàbrica o dipòsit fiscal, les bolles poden ser col·locades en destinació o en origen. En els dos casos, l'oficina gestora que correspongui al domicili de la fàbrica o dipòsit fiscal les ha de proporcionar a l'interessat, amb les condicions generals que preveuen els apartats 5 i 6 d'aquest article.

Quan les bolles es col·loquin en origen, la importació de les begudes derivades o els cigarrets amb les bolles adherides o la devolució d'aquestes últimes s'ha d'efectuar en el termini de sis mesos, comptats des de la data del lliurament. Aquest termini es pot prorrogar, prèvia prestació de garantia per l'import a què es refereix el número 3r de la lletra a) d'aquest apartat. Si, transcorregut aquest termini i, si s'escau, la pròrroga, no se n'ha produït la importació o devolució, s'ha de procedir a l'execució de les garanties prestades.

c) Quan es tracti de begudes derivades i cigarrets la importació dels quals es formalitzi mitjançant un taló de deute per declaració verbal, no és necessària la

col·locació de bolles si les quantitats importades no excedeixen els 10 litres o les 800 unitats, respectivament.

9. En els supòsits de recepció de begudes derivades o cigarrets procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern s'han d'aplicar les regles següents:

a) Recepció en règim suspensiu o pel procediment d'enviaments garantits: és aplicable el que estableix la lletra b) de l'apartat 8 anterior, i les bolles, les ha de lliurar l'oficina gestora que correspongui a la fàbrica, dipòsit fiscal, destinatari registrat o receptor autoritzat que correspongui.

b) Recepció pel procediment de vendes a distància: les bolles s'han col·locar en origen i les ha de lliurar al representant fiscal l'oficina gestora on aquest figure inscrit i amb càrrec a la garantia que té prestada.

10. Quan, en els casos a què es refereix l'apartat 9 anterior, no es produeixi la recepció de les begudes derivades o cigarrets amb les bolles adherides o bé la devolució d'aquestes últimes amb els terminis previstos a la lletra b) de l'apartat 8 anterior, s'ha de procedir a l'execució de les garanties prestades llevat si la falta de recepció o devolució és deguda a la destrucció de les bolles per cas fortuït o força major i sempre que això consti de forma fefaent, especialment, mitjançant una certificació a aquest efecte expedida per l'autoritat fiscal de l'Estat membre on s'hagi produït la destrucció. A aquests efectes, s'ha de tenir en compte la pèrdua del 0,5 per 1.000 de les bolles utilitzades encara que no es puguin presentar per a la seva destrucció.

En cas d'irregularitats en la circulació intracomunitària la resolució de les quals tingui lloc amb posterioritat a l'execució de la garantia però dins dels terminis assenyalats al paràgraf b) de l'apartat 8 anterior, cal atènyer-se al que preveu l'apartat 5 de l'article 17 d'aquest Reglament.

11. Quan, en els casos previstos als apartats 8 i 9 anteriors, la importació o recepció de les begudes derivades o cigarrets es produeixi a la demarcació d'una oficina gestora diferent de la que va efectuar el lliurament de les bolles per a la seva col·locació en origen, aquella ha de comunicar a aquesta la circumstància als efectes corresponents.

12. Almenys un cop a l'any els serveis d'inspecció o, si s'escau, d'intervenció han de fer el recompte de bolles en els establiments als titulars dels quals els han estat lliurades. Als efectes del recompte, s'admet la baixa en comptabilitat sense conseqüències ulteriors de les bolles següents:

a) Les que es presentin al servei d'intervenció, deteriorades, i s'ha de procedir a la seva destrucció.

b) Les que representin el 0,5 per 1000 de les utilitzades encara que no es puguin presentar per a la seva destrucció.

c) Les que, en els termes de l'article 14 d'aquest Reglament, s'acrediti que han resultat destruïdes per cas fortuït o força major i sempre que la destrucció hagi estat comunicada immediatament a l'oficina gestora i amb anterioritat a la realització del recompte.

13. Els destinataris d'expedicions de begudes derivades o cigarrets, que les rebin sense que tots o una part dels recipients o envasos portin adherides les marques fiscals exigides per emparar la circulació, han de comunicar aquesta circumstància, immediatament, a l'oficina gestora corresponent al lloc de recepció.

14. Els titulars de les fàbriques i dipòsits fiscals han de portar un llibre de compte corrent en el qual han de reflectir, si s'escau, les marques fiscals que els són lliurades i les que s'adhereixen als corresponents recipients o envasos.

També han de portar un llibre en el qual s'ha de comptabilitzar el moviment de recipients o envasos existents a l'establiment amb les marques fiscals adherides. En el càrrec s'han d'anotar, si s'escau, els recipients o envasos als quals els són

adherides les marques fiscals en el mateix establiment, així com, si s'escau, els que s'hi rebin amb les marques fiscals adherides. En la data han d'anotar els recipients o envasos que surtin de l'establiment amb les marques fiscals adherides, distingint si es tracta de sortides en règim suspensiu, cas en què s'ha de fer referència al CAE de l'establiment de destinació, o de sortides amb meritació de l'impost corresponent.

Aquests llibres han de ser habilitats per l'oficina gestora corresponent a la demarcació del peticionari.

No obstant el que disposa la lletra b) de l'apartat 6 d'aquest article, les existències de marques fiscals en fàbrica o dipòsit fiscal, tant de les adherides als recipients o envasos com de les que encara no hi han estat adherides, no pot ser en cap moment superior, en més d'un 100 per 100, al nombre màxim de bolles que li puguin lliurar cada mes, segons assenyala la lletra a) de l'apartat 8 d'aquest article, llevat que es presti una garantia complementària pel 100 per 100 de les quotes teòriques que corresponguin a les bolles que hagin d'excedir aquest límit. Aquesta garantia complementària es cancel·la, si s'escau, en el moment en què les existències de marques fiscals existents a l'establiment deixin de ser superiors, en més d'un 100 per 100, al nombre de bolles que, com a màxim, es poden lliurar mensualment al titular.

En els controls i recomptes de marques fiscals practicats per l'Administració en establiments no subjectes a intervenció, s'admet la baixa en comptabilitat de les que preveu l'apartat 12.

15. En els supòsits d'exportació i en els d'enviament, per qualsevol procediment de circulació intracomunitària, a l'àmbit territorial comunitari no intern, de productes que incorporin bolles de circulació, és requisit previ perquè les esmentades operacions es considerin autoritzades i, si s'escau, perquè el règim suspensiu es consideri ultimat, el fet que les bolles s'inutilitzin o es destrueixin, sota control de l'Administració tributària, prèviament a la sortida de l'àmbit territorial intern. La destrucció o inutilització s'ha de portar a terme pel procediment que preveu el paràgraf segon de l'apartat 5 de l'article 6.

16. La circulació en règim suspensiu de begudes derivades o cigarrets que portin adherides marques fiscals entre fàbriques i dipòsits fiscals, o entre establiments d'un sol tipus dels precedents, situats en l'àmbit territorial intern, no es pot realitzar sense que l'establiment de destinació tingui garantia suficient per emparar les marques fiscals rebudes, tal com estableix l'apartat 6.b) d'aquest article. El centre gestor ha de desenvolupar el procediment i les normes de control que siguin aplicables a aquests casos.

El que assenyala el paràgraf anterior també és aplicable a supòsits de recepció, en fàbriques o dipòsits fiscals ubicats en l'àmbit territorial intern, de recipients o envasos que continguin begudes derivades o cigarrets, amb les marques fiscals adherides, procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern o de duanes d'importació després del seu despatx a lliure pràctica.»

Vint-i-tres. Es modifica l'article 27, que queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Vendes en ruta.*

1. Amb caràcter general, la sortida de productes de fàbrica, dipòsit fiscal o magatzem fiscal es pot efectuar pel procediment de vendes en ruta sempre que s'hagi meritat l'impost amb aplicació d'un tipus ordinari o reduït. L'oficina gestora pot autoritzar el procediment de vendes en ruta per a la realització d'avituellaments de carburants i combustibles a aeronaus i embarcacions amb aplicació d'una exempció.

No obstant això, el gasoil no es pot enviar pel procediment de vendes en ruta a un magatzem fiscal o a un detallista quan s'hagi meritat l'impost amb aplicació del tipus reduït que preveu l'epígraf 1.4 de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei.

2. Per a l'aplicació del que disposa l'apartat anterior s'han de complir les condicions següents:

a) L'expedidor ha de disposar d'un sistema de control que permeti conèixer en tot moment les sortides de producte de l'establiment, les lliurades a cada adquirent i les que retornen a l'establiment.

b) El retorn a l'establiment d'origen s'ha de produir dins el segon dia hàbil següent al de la sortida. En cas d'avituallament des d'embarcacions, aquest termini és de cinc dies hàbils, comptats a partir de la conclusió de les operacions d'avituallament.

c) La circulació s'ha d'emparar amb un albarà de circulació en el qual es faci constar que es tracta de productes sortits per a la seva distribució pel procediment de vendes en ruta.

d) En el moment del lliurament dels productes a cada adquirent s'ha d'emetre una nota de lliurament, amb càrrec a l'albarà de circulació, acreditativa de l'operació. L'exemplar de la nota de lliurament que queda en poder de l'establiment d'expedició ha de ser signat per l'adquirent.

e) En l'albarà de circulació s'hi han d'anotar els lliuraments que s'efectuïn, conforme es facin.

f) L'assentament negatiu de data corresponent als productes reintroduïts a la fàbrica, dipòsit fiscal o magatzem fiscal s'ha de justificar amb l'albarà de circulació expedit a la sortida, en el qual constin els lliuraments efectuats, així com amb els duplicats de les notes de lliurament.

3. Quan es tracti de productes pels quals s'ha meritat l'impost amb aplicació d'un tipus reduït o amb aplicació d'una exempció per avituallament, l'expedidor, a més de complir les condicions a què es refereix l'apartat anterior, ha de presentar davant l'oficina gestora pel procediment que determini el centre gestor una relació recapitulativa que compregui les vendes dels productes efectuades per aquest procediment durant el mes natural anterior. En aquesta relació s'ha de fer referència a cadascuna de les notes de lliurament que, en el seu moment, van documentar els lliuraments realitzats amb indicació del destinatari, el CAE i/o el número d'identificació fiscal (NIF) i la quantitat lliurada.

No obstant això, si l'expedidor emet documents de circulació per procediments informàtics, la relació recapitulativa de notes de lliurament que van documentar els subministraments a tipus reduït, a què es refereix el paràgraf anterior, es pot presentar pels mateixos mitjans i integrar-se amb la informació a què fa referència l'article 29. 1, paràgraf segon.

Les dades relatives als comprovants i rebuts de lliurament expedits per documentar els avituallaments a aeronaus i embarcacions realitzats durant un mes pel procediment de vendes en ruta s'han de declarar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Economia i Hisenda, dins el mes següent a la seva expedició.

4. En el cas de vendes en ruta de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs des de magatzems fiscals, l'oficina gestora corresponent al magatzem fiscal pot autoritzar els subministraments directes des de fàbrica o dipòsit fiscal amb el compliment dels requisits següents:

a) La fàbrica o el dipòsit fiscal ha d'emetre un document d'acompanyament en el qual figuri com a destinatari el magatzem fiscal des del qual s'han de fer els lliuraments de productes.

b) El vehicle que rebí els productes ha d'estar dotat dels mitjans tècnics necessaris per a l'emissió del certificat de recepció i la transmissió del document d'acompanyament a la comptabilitat d'existències del magatzem fiscal.

c) Una vegada realitzada la transmissió i amb la justificació informàtica de l'assentament de càrrec en la comptabilitat del magatzem fiscal, es poden realitzar els subministraments directes per mitjà de les notes de lliurament emeses pel sistema informàtic del vehicle.

d) El procediment de vendes en ruta s'ha de desenvolupar amb compliment de la resta de les condicions assenyalades en els apartats anteriors.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Validesa dels documents de circulació.*

1. Els documents de circulació s'han de sotmetre a les regles següents:

a) Es considera que l'expedició no està emparada en el document a què es refereix l'apartat 7 de l'article 15 de la Llei si, durant la circulació, es posa de manifest que es dona alguna de les circumstàncies següents:

1r. Les dades relatives a la classe o naturalesa de la mercaderia transportada, inclòs, si s'escau, la dada relativa al contingut en biocarburants o biocombustibles, són incompletes, inexactes o falses.

2n. Les dades necessàries per a la correcta identificació de l'expedidor, destinatari i productes transportats són incompletes, inexactes o falses. A aquests efectes, es considera que el número de document de circulació és imprescindible per a les identificacions.

3r. En el cas de bolles de circulació, la numeració o capacitat d'aquestes, que es correspongui amb els recipients sobre els quals estan col·locades és incompleta, inexacta o falsa.

4t. No s'han emplenat les dades relatives a la data o l'hora de despatx.

També es considera que l'expedició no està emparada en el document a què es refereix l'article 15.7 de la Llei, si, durant la circulació, es comprova que les dades anteriors no concorden amb la quantitat o característiques de les mercaderies efectivament transportades. Aquesta consideració s'entén sense perjudici del que disposen els articles 16, 17, 39 i 52 d'aquest Reglament.

b) Quan siguin incompletes, inexactes o falses les dades que, diferents de les esmentades a l'apartat a) anterior, han de contenir els documents que emparen la circulació, s'han d'esmenar tan aviat com es tingui coneixement d'aquesta circumstància. Quan es modifiquin les dades, s'ha de deixar constància de la dada modificada i, si s'escau, formalitzar un informe d'incidències.

c) Quan, durant la circulació, es posi de manifest que el document que l'empara no té les dades a què es refereix l'apartat b) anterior, o que aquestes són inexactes o falses i que no han estat esmenades de conformitat amb el que disposa l'esmentat apartat, és procedent, si s'escau, l'aplicació del que disposa l'article 19.5 de la Llei, si no constitueix una infracció tributària greu.

2. Quan, una vegada els productes hagin arribat a destinació, es detecti, en els documents que van emparar la circulació, inexistència de dades, inexactituds o falsedats, s'ha de procedir a la seva esmena, i formalitzar, si s'escau, el corresponent informe d'incidències.

3. Una vegada es comprovi que els productes a què es refereix l'apartat 2 anterior han estat rebuts de conformitat pel destinatari i estan assentats en la seva comptabilitat, la inexistència, inexactitud o falsedat en les dades contingudes en els documents que van emparar la circulació pot donar lloc a l'aplicació de la sanció a què es refereix l'article 201.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Obligacions generals dels expedidors de documents d'acompanyament.*

Amb caràcter general i sense perjudici de la resta d'obligacions tributàries i mercantils que els incumbeixin, els expedidors de documents d'acompanyament estan obligats a:

1. Lliurar a l'oficina gestora corresponent a l'establiment de sortida dels productes objecte dels impostos especials de fabricació una relació, subjecta al model que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, recapitulativa dels documents expedits durant cada setmana. Aquesta relació s'ha de presentar dins la setmana següent a aquella a què es refereixen les dades.

No obstant això, quan es tracti de documents d'acompanyament emesos per procediments informàtics, la remissió de la relació a què es refereix el paràgraf anterior pot ser substituïda per la presentació pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Economia i Hisenda, dins el mes següent a la seva expedició, de les dades corresponents als documents d'acompanyament expedits. El centre gestor pot autoritzar, quan l'expedidor sigui titular de diversos establiments, la presentació centralitzada, pels esmentats mitjans o procediments, de les dades corresponents als documents expedits des de tots els establiments.

2. Comunicar a l'oficina gestora els canvis introduïts quant al destinatari o al lloc de lliurament dels productes quan circulin en règim suspensiu o a l'empara d'una exempció, de conformitat amb el que estableix l'article 38 d'aquest Reglament.

3. Si s'escau, comunicar a la seva oficina gestora dins el termini de tres mesos des de la data de l'enviament dels productes, i mitjançant l'informe d'incidències que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, la falta de recepció de l'exemplar número 3 del document d'acompanyament dels productes que han circulat en règim suspensiu. Quan l'exemplar es rebi inadequadament emplenat la comunicació s'ha d'efectuar dins els quinze dies hàbils següents a la seva recepció i, en tot cas, abans que hagin transcorregut tres mesos des de la data de l'enviament dels productes.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 30, que queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Obligacions dels expedidors en relació amb la circulació intracomunitària.*

A) Circulació en règim suspensiu amb document administratiu electrònic.

1. Els dipositaris autoritzats i expedidors registrats inscrits en els registres territorials de les oficines gestores, es consideren autoritzats per expedir productes objecte dels impostos especials de fabricació, en règim suspensiu, amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern.

2. A més de les obligacions que els incumbeixin en la seva condició de fabricants o titulars de dipòsits fiscals, els dipositaris autoritzats i expedidors registrats estan obligats a:

a) Prestar una garantia en els termes establerts en els apartats 10 i 11 de l'article 43, amb validesa en tot l'àmbit territorial comunitari, per respondre de les obligacions derivades de la circulació intracomunitària dels productes que expedeixin.

b) Formalitzar un esborrany de document administratiu electrònic per cada expedició, emplenat segons les instruccions que contenen el Reglament (CE) NÚM. 684/2009 i les normes complementàries que s'estableixin, que ha de ser tramitat de la manera següent:

1r. L'expedidor ha de presentar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària un esborrany de document administratiu electrònic a través de l'EMCS.

2n. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de verificar per la via electrònica les dades de l'esborrany de document administratiu electrònic. Si les dades no són vàlides, n'ha d'informar sense demora l'expedidor. Si les dades són vàlides, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'assignar al document un ARC i ho ha de comunicar a l'expedidor.

3r. En els supòsits a què es refereixen les lletres a), b), c), d) i f) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'enviar sense demora el document administratiu electrònic a les autoritats competents de l'Estat membre de destinació.

4t. En el supòsit a què es refereix la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, si la declaració d'exportació es presenta en un altre Estat membre, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'enviar el document administratiu electrònic a les autoritats competents de l'Estat membre en el qual es presenti la declaració d'exportació en aplicació de l'article 161, apartat 5, de l'article 176, apartat 1.e) del Reglament (CE) núm. 450/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2008, pel qual s'estableix el codi duaner comunitari (codi duaner modernitzat).

5è. L'expedidor ha de lliurar a la persona que acompanyi els productes subjectes a impostos especials una còpia impresa del document administratiu electrònic o qualsevol altre document comercial que esmenti de manera clarament identificable l'ARC. Aquest document s'ha de poder presentar sempre que ho requereixin les autoritats competents durant tota la circulació en règim suspensiu d'impostos especials.

6è. L'expedidor pot anul·lar el document administratiu electrònic mentre no hagi començat la circulació. Es considera que la circulació ha començat, en els casos que preveu l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, lletres a), b), c), d), i f), en el moment en què els productes abandonen l'establiment fiscal d'expedició i, en el cas de la lletra e), en el moment del seu despatx de duana de conformitat amb l'article 129 del Reglament (CE) núm. 450/2008.

7è. Durant la circulació en règim suspensiu, l'expedidor pot modificar-ne la destinació a través de l'EMCS, a fi d'indicar-ne una de nova, que ha de ser una de les que preveuen les lletres a), b), c) i f) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei. El procediment de modificació s'ha de fer d'acord amb el Reglament (CE) núm. 684/2009 i les disposicions complementàries que s'estableixin.

8è. En cas de circulació de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs per la via marítima o vies de navegació interior, el destinatari dels quals no es conegui amb exactitud en el moment que l'expedidor presenti l'esborrany de document administratiu electrònic, el centre gestor pot autoritzar a l'expedidor, o bé per a una única expedició o bé per al conjunt de les que realitzi en un termini determinat, l'emissió d'aquest document sense les dades relatives al destinatari. L'expedidor ha de comunicar les dades relatives al destinatari al centre gestor tan aviat com les conegui i, com a molt tard, al final de la circulació, d'acord amb el que disposa l'apartat 7 anterior.

c) Requerir al destinatari, quan es tracti d'un destinatari registrat ocasional, el document que acrediti el pagament dels impostos especials de fabricació a l'Estat membre de destinació o el compliment de qualsevol altra obligació que garanteixi la percepció dels impostos, d'acord amb les condicions fixades per les autoritats competents de l'esmentat Estat. Aquest document ha d'indicar:

1r. L'adreça de l'oficina competent de les autoritats fiscals del país de destinació.

2n. La data i referència del pagament o de l'acceptació de la garantia de pagament per part de l'oficina.

B) Circulació fora del règim suspensiu.

Els empresaris que vulguin enviar a altres persones domiciliades en l'àmbit territorial comunitari no intern productes objecte dels impostos especials de fabricació pels quals s'hagi meritat l'impost dins l'àmbit territorial intern pels sistemes d'enviaments garantits o de vendes a distància, han de seguir els procediments establerts en els articles 9 i 10 d'aquest Reglament, respectivament.»

Vint-i-set. S'hi introdueix un nou article 30 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 30 bis. *Procediment que s'ha de seguir a l'inici de la circulació intracomunitària en règim suspensiu en cas d'indisponibilitat de l'EMCS.*

1. No obstant el que disposa l'article 30, l'expedidor pot iniciar la circulació de productes subjectes a impostos especials en règim suspensiu en cas d'indisponibilitat de l'EMCS amb la condició que:

a) els productes estiguin acompanyats d'un document administratiu d'emergència que contingui les mateixes dades que l'esborrany de document administratiu electrònic que preveu l'article 30. A. 2. b), i

b) informi a l'oficina gestora corresponent a l'expedidor, abans del començament de la circulació, per qualsevol mitjà que permeti tenir constància què ha rebut la comunicació, dels motius i de la durada prevista, si es coneixen, i de la indisponibilitat.

2. Quan el sistema torni a estar disponible, i com a molt tard el dia hàbil següent després del restabliment de la connexió, l'expedidor ha de presentar l'esborrany de document administratiu electrònic d'acord amb el que disposa l'article 30.A.2.b, amb indicació de manera diferida, tal com estableix l'annex 2 del Reglament (CE) núm. 684/2009.

3. L'esborrany de document administratiu electrònic ha de contenir com a número de referència local el número assignat al document d'acompanyament d'emergència, de manera que la correlació document en suport paper document administratiu electrònic sigui inequívocament clara.

4. No obstant el que disposa l'apartat 3, l'expedidor ha de conservar el document administratiu d'emergència, en paper o en suport informàtic, durant quatre anys.

5. El ministre d'Economia i Hisenda pot establir un model de document d'acompanyament d'emergència per als casos d'indisponibilitat de l'EMCS.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Obligacions generals dels receptors de documents d'acompanyament.*

1. Els receptors de productes objecte dels impostos especials de fabricació, la circulació dels quals s'hagi emparat amb un document d'acompanyament, estan obligats a formalitzar la certificació de recepció que figura en els esmentats documents, amb menció expressa de si hi ha conformitat, en classe i quantitat, entre els productes rebuts i els consignats en el document, o, si no, de les diferències existents amb compliment, si s'escau, del que disposa l'article 16.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, una vegada formalitzat el certificat de recepció, el receptor ha de retornar a l'expedidor dins els cinc dies hàbils següents al de la recepció dels productes l'exemplar número 3 del document d'acompanyament.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Obligacions dels receptors en relació amb la circulació intracomunitària.*

A) Circulació en règim suspensiu:

1. En la circulació intracomunitària en règim suspensiu només els dipositaris autoritzats i els destinataris registrats poden rebre béns objecte d'impostos especials i sempre que aquests siguin propis de la seva activitat.

2. En els supòsits que preveuen les lletres a), b), d), e) i f) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, els receptors de productes objecte dels impostos especials de

fabricació rebuts, en règim suspensiu, procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern, estan obligats a presentar, davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària, una notificació de recepció que compleixi els requisits següents:

a) S'ha de presentar tan aviat com es rebin els productes i, en tot cas, dins els cinc dies següents a la terminació de la circulació. Aquest termini es pot ampliar exclusivament en els casos que, prèviament justificats, siguin autoritzats pel centre gestor.

b) S'ha de presentar a través d'un sistema informatitzat que compleixi les instruccions que continguin el Reglament (CE) núm. 684/2009 i les disposicions complementàries que s'estableixin.

3. Quan es tracti de la recepció de productes que hagin de portar incorporats traçadors, marcadors o desnaturalitzants, rebuts per un destinatari registrat o en el marc d'un procediment de lliurament directe, aquests productes han de romandre en els llocs de recepció almenys durant el primer dia hàbil següent a la formalització de la notificació de recepció electrònica o de la presentació del document en suport paper a l'oficina gestora.

4. L'oficina gestora corresponent al destinatari de l'expedició pot autoritzar el lliurament dels productes en un lloc de lliurament directe diferent de la fàbrica, dipòsit fiscal o dipòsit de recepció. Aquesta autorització, en tot cas, està subjecta al compliment dels requisits següents:

a) El destinatari de l'expedició, amb caràcter previ a l'inici d'aquesta, ho ha de sol·licitar a l'oficina gestora corresponent al seu establiment i ha d'indicar:

1r. El nom i cognoms o raó social i número d'identificació fiscal i, si s'escau, de la persona que el representi, així com del titular del lloc de lliurament directe.

2n. Adreça, localitat i codi postal del lloc exacte de lliurament directe.

b) El document administratiu electrònic només pot emparar un lloc de lliurament directe.

c) El destinatari ha d'anotar en la seva comptabilitat la recepció dels productes.

d) El destinatari ha d'emplenar la notificació de recepció electrònica.

e) En cas que l'oficina gestora competent per autoritzar sigui diferent de l'oficina gestora en la demarcació de la qual està situat el lloc de lliurament directe, aquella ha de posar en coneixement d'aquesta l'autorització concedida.

f) Els productes han de romandre en el lloc de lliurament directe, a disposició de l'Administració tributària, perquè realitzi les comprovacions que consideri necessàries, almenys durant el primer dia hàbil manera següent a la notificació de la recepció electrònica o de la presentació del document en suport paper a l'oficina gestora.

5. En els supòsits que preveu l'apartat 2 anterior, els receptors de productes objecte dels impostos especials en règim suspensiu han de presentar la notificació de recepció d'acord amb les normes següents:

a) Per a expedicions iniciades en l'àmbit territorial comunitari no intern que hagin estat rebudes en l'àmbit territorial intern, el receptor ha de presentar la notificació de recepció a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que ha de verificar per la via electrònica les dades que hi estan incloses i, si les dades no són vàlides, ha d'informar-ne sense tardança l'expedidor. Si les dades són vàlides, ha de confirmar al destinatari el registre de la notificació de recepció i l'ha d'enviar a les autoritats competents de l'Estat membre d'expedició.

b) Per a expedicions iniciades en l'àmbit territorial intern respecte a les quals l'Agència Estatal d'Administració Tributària rebi una notificació de recepció de l'Estat membre de destinació, l'ha de remetre a l'expedidor.

6. No obstant el que disposen els apartats anteriors, el centre gestor pot establir que la notificació de recepció pels destinataris que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'article 9 de la Llei es realitzi, per tots o per algun dels destinataris, per altres procediments diferents de la notificació de recepció electrònica.

B) Circulació fora del règim suspensiu

En la circulació intracomunitària fora del règim suspensiu, la recepció dels productes objecte dels impostos especials de fabricació s'ha de fer a través dels procediments d'enviaments garantits o de vendes a distància en els quals el receptor i el representant fiscal, respectivament, s'han de proveir prèviament de l'autorització de recepció a què es refereix l'article 33 següent.»

Trenta. S'hi introdueix un nou article 32 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32 bis. *Procediment de recepció en la circulació intracomunitària en cas d'indisponibilitat del sistema informàtic.*

Si en finalitzar el termini de cinc dies hàbils per a la presentació de la notificació de recepció l'EMCS està indisponible d'acord amb el que disposa l'article 30 bis. 2), o si la circulació ha tingut lloc a l'emparedat d'un document d'acompanyament d'emergència i encara no està en l'EMCS el document administratiu electrònic corresponent al document d'acompanyament d'emergència, el destinatari s'ha d'ajustar al procediment següent:

1. Ha de comunicar, dins el primer dia hàbil següent a la finalització del termini establert a l'article 32. A. 2. a) d'aquest Reglament, la indisponibilitat a l'oficina gestora corresponent al lloc de l'establiment per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció de la comunicació, i informar dels motius i de la durada prevista, si els coneix, de la indisponibilitat.

2. A la vista de la informació proporcionada pel destinatari, l'oficina gestora ha de determinar si el destinatari ha de presentar la notificació de recepció en suport paper o si, en casos degudament justificats a satisfacció de l'oficina gestora, prorroga el termini perquè el destinatari presenti la notificació electrònica de recepció.

3. La falta de resposta de l'oficina gestora en els tres dies hàbils posteriors a la recepció de la comunicació de l'apartat 1) s'entén com una prorroga addicional de cinc dies hàbils per a la presentació de la notificació electrònica de recepció.

4. Rebuda a l'oficina gestora la notificació de recepció en suport paper, per qualsevol mitjà del qual quedi constància, aquesta ho ha de comunicar al centre gestor perquè aquest, al seu torn, ho comuniqui a les autoritats competents de l'Estat membre d'expedició.

5. Quan el sistema torni a estar disponible, i com a molt tard el dia hàbil següent després del restabliment de la connexió, el destinatari ha de presentar la notificació de recepció d'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 32 i amb compliment del que disposen el Reglament (CE) núm. 684/2009 i les disposicions complementàries que s'estableixin.

6. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de sotmetre la notificació de recepció a la validació electrònica establerta amb caràcter general.

7. La validació de la notificació de recepció substitueix a tots els efectes la notificació de recepció presentada en suport paper.

8. No obstant el que disposa l'apartat 7, l'expedidor ha de conservar la notificació de recepció en suport paper o en suport informàtic durant el període de prescripció de l'impost.»

Trenta-un. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Autoritzacions de recepció.*

1. Els destinataris registrats ocasionals, els receptors en el sistema d'enviaments garantits i els representants fiscals en el sistema de vendes a distància, han d'obtenir prèviament una autorització de recepció de conformitat amb les normes següents.

2. Regles generals:

a) Les persones a què es refereix l'apartat 1 anterior han de presentar a l'oficina gestora corresponent al seu domicili, una sol·licitud, per cada operació, subjecta al model que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, en la qual han de fer constar la classe i quantitat de productes que volen rebre, el nom, domicili i números d'identificació fiscal, a efectes de l'IVA i, si s'escau, dels impostos especials, de l'expedidor i del destinatari. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar la documentació necessària per acreditar la condició empresarial i, si s'escau, el compliment de les obligacions establertes per disposicions específiques. En una sol·licitud només s'hi poden incloure productes expedits per un sol proveïdor i compresos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, de l'impost sobre les labors del tabac o dels impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques.

b) Llevat del sistema de vendes a distància, juntament amb la sol·licitud a què es refereix l'apartat anterior, s'ha de prestar garantia per un import equivalent a les quotes corresponents als productes que es pretén rebre. Aquesta garantia respon del pagament dels impostos que es meritin.

c) L'oficina gestora, una vegada comprovat, si s'escau, que la garantia que es presta cobreix l'import a què es refereix l'apartat anterior, ha d'expedir una autorització de recepció, subjecta al model que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, de la qual n'ha de lliurar dos exemplars al sol·licitant.

d) L'autorització de recepció ha de contenir la referència completa de l'oficina gestora que l'expedeix, la classe i quantitat dels productes coberts per la garantia prestada, així com la quantia i la data d'acceptació de la garantia. Aquesta autorització té una validesa d'un any, a partir de la data d'expedició, i es pot prorrogar, a petició de l'interessat, per un període màxim de sis mesos. Transcorregut el període de validesa i, si s'escau, el de la pròrroga, sense haver-se cancel·lat la garantia mitjançant algun dels procediments establerts en aquest article, s'ha de procedir a executar la garantia prestada.

e) Llevat del sistema de vendes a distància, el destinatari ha de conservar els productes rebuts en el lloc de lliurament que figura en el document administratiu electrònic o en el document d'acompanyament, com a mínim durant el primer dia hàbil següent al de la recepció o al de la presentació del document a l'oficina gestora, a disposició de l'Administració tributària, perquè aquesta pugui realitzar les comprovacions que consideri necessàries, i té l'obligació de presentar els productes quan sigui requerit per fer-ho.

Als efectes del paràgraf anterior, l'oficina gestora pot admetre que, sense perjudici de la seva presentació ulterior davant aquesta, el document d'acompanyament li sigui transmès per procediments telemàtics. Igualment, l'oficina gestora pot autoritzar la sortida dels productes abans del venciment del termini assenyalat, cosa que ha d'efectuar mitjançant una diligència de la qual quedi constància.

f) Les quotes meritades s'han d'ingressar, mitjançant autoliquidació, al lloc, forma, terminis i impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, els productes rebuts es poden destinar, en el mateix lloc de lliurament, a algun dels fins que originin el dret a l'exempció dels impostos especials de fabricació, sempre que es compleixin les condicions establertes en aquest Reglament en relació amb la recepció de productes amb exempció de l'impost.

g) Per a la cancel·lació de la garantia prestada:

1r. En el supòsit del sistema d'enviaments garantits, l'interessat ha de presentar a l'oficina gestora l'exemplar número 2 de l'autorització de recepció a què es refereix aquest apartat, l'exemplar número 2 del document simplificat d'acompanyament i el document acreditatiu d'haver efectuat el pagament de l'impost.

2n. En els enviaments amb destinació a un destinatari registrat ocasional, la garantia es cancel·la amb la documentació acreditativa d'haver efectuat el pagament de l'impost.

h) També s'ha de procedir a la cancel·lació de la garantia quan es comuniqui a l'oficina gestora que s'ha desistit de realitzar l'operació projectada, i s'han de tornar els dos exemplars de l'autorització de recepció a què es refereix l'apartat 3, en els quals ha de constar la declaració de l'interessat que els productes inclosos en l'autorització no s'han rebut.

i) En els supòsits a què es refereix el paràgraf segon de la lletra f) anterior, s'ha de substituir, per a la cancel·lació de la garantia, el document acreditatiu d'haver pagat l'impost per una fotocòpia compulsada del document comptable en què consti el càrrec dels productes rebuts.

3. Regles especials en relació amb la recepció per destinataris registrats ocasionals:

a) No és exigible la prestació de la garantia a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 anterior si s'ha prestat la garantia a què es refereix l'apartat 2 de l'article 3 d'aquest Reglament.

b) Rebut els productes, el destinatari registrat ocasional ha d'emplenar la notificació de recepció electrònica, tal com estableix l'article 32 d'aquest Reglament.

4. El receptor en el sistema d'enviaments garantits ha de presentar a l'oficina gestora, en la forma que determini el ministre d'Economia i Hisenda, els exemplars 2 i 3 del document simplificat d'acompanyament que va emparar la circulació, més una fotocòpia de l'esmentat document, una vegada s'hi hagin consignat la data i el lloc de la recepció i signat el certificat de recepció, i s'hi ha d'esmentar de manera expressa la conformitat o les diferències, en classe i quantitat, entre els productes consignats en el document i els realment rebuts. L'oficina gestora ha de retornar els exemplars números 2 i 3, una vegada visats per aquesta amb l'únic fi d'acreditar-ne la presentació, i ha de retenir la fotocòpia presentada.

El receptor ha de retornar a l'expedidor l'exemplar número 3 del document simplificat d'acompanyament, una vegada visat per l'oficina gestora de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior, en un termini que finalitza el dia 15 del mes següent al de la recepció dels productes.

5. Quan la recepció es produeixi en el sistema de vendes a distància, el pagament dels impostos que es meritin ha d'estar recolzat per la garantia a què es refereix l'apartat 8 de l'article 43 d'aquest Reglament.»

Trenta-dos. S'hi introdueix un paràgraf introductori i es modifica l'apartat 9 de l'article 34, que queden redactats de la manera següent:

«Article 34. *Circulació per carretera.*

En la circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern s'han d'observar les regles següents:

(...)

9. En els supòsits de circulació no emparada pel document que estableix aquest Reglament o quan es consideri, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de

l'article 28, que l'expedició no està emparada en un document de circulació, s'ha de procedir a la immobilització dels productes i, quan es tracti de càrrega completa, també del vehicle. Els productes i, si s'escau, el vehicle han de quedar dipositats, a compte i risc del remitent o transportista, a disposició de l'oficina gestora que correspongui, a la qual s'ha de remetre la corresponent diligència formalitzada. La immobilització cessa si es presta una garantia que cobreix l'import del deute tributari que pot derivar de l'expedient corresponent.

A aquests efectes l'oficina gestora, en el termini de quaranta-vuit hores, sense comptar dies festius, a partir de la recepció de la diligència, ha de determinar l'import del deute tributari que es pot derivar de l'expedient i ho ha de comunicar al remitent o al transportista perquè aquests puguin prestar la garantia.»

Trenta-tres. S'introdueix un paràgraf introductori a l'article 35, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Circulació per ferrocarril.*

En la circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern s'han d'observar les regles següents:»

Trenta-quatre. Es modifica l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Circulació per via marítima i aèria.*

En la circulació per via marítima i aèria amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern, s'ha d'observar, en el que hi sigui aplicable, el que estableix en relació amb la circulació per ferrocarril. No obstant això, en el port o aeroport d'arribada, el consignatari ha de presentar el document de circulació als serveis de duanes, perquè aquests formalitzin els documents de circulació per a la següent fase de transport.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Circulació per canonades fixes.*

1. Sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 22 d'aquest Reglament, en la circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern per canonades fixes, l'expedidor ha d'enviar, diàriament, al destinatari, els exemplars dels documents de circulació.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan es tracti d'enviaments a un mateix destinatari que tinguin una durada superior a vint-i-quatre hores, l'expedidor ha d'enviar al destinatari l'exemplar del document de circulació una vegada completat l'enviament.»

Trenta-sis. Es modifica l'article 38, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Reintroducció a l'establiment d'origen i canvis de destinació.*

1. Quan els productes sortits de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu, no hagin pogut ser lliurats al destinatari, totalment o parcialment, per causes alienes al dipositari autoritzat expedidor, els productes poden tornar a introduir-se en els establiments de sortida, sempre que no hagi transcorregut el termini de presentació de la declaració liquidació i es compleixin les condicions que estableix aquest article; es considera que no es va produir la meritació de l'impost en ocasió de la sortida. A aquests efectes, es considera que no s'han pogut lliurar al destinatari els productes que, havent estat acceptats sota reserva de la verificació de la seva qualitat o característiques, són rebutjats pel destinatari per no complir aquelles.

Quan tingui lloc un lliurament parcial, el destinatari ha de diligenciar el document de circulació, i ha de certificar la quantitat rebuda. El representant de l'expedidor o del transportista ha de diligenciar seguidament el document, i ha d'indicar que es retorna a l'establiment d'origen i l'hora en què s'inicia el retorn. El document així diligenciat empara la circulació dels productes en el viatge de retorn.

Si es tracta d'una expedició amb diversos destinataris, la quantitat de producte que no ha pogut ser lliurada a un dels destinataris, pot ser lliurada a un altre dels que figuren en els documents de circulació que emparen l'expedició. El destinatari que ha rebut més quantitat que la inicialment prevista ha de diligenciar el document i ha d'indicar la quantitat total rebuda.

2. El canvi de destinatari i, si s'escau, del lloc de lliurament, en la circulació interna, fora dels supòsits a què es refereixen els apartats anteriors, es pot efectuar d'acord amb el procediment següent:

a) Si es tracta d'operacions amb aplicació de l'impost al tipus general, és suficient que l'empleni el document de circulació l'expedidor o el seu representant, indicant el nou destinatari o lloc de destinació.

b) Si es tracta d'operacions a les quals s'ha aplicat un tipus reduït, és suficient que emplenin les caselles B dels exemplars 2 i 3 del document d'acompanyament, l'expedidor o el seu representant, indicant el nou destinatari o lloc de destinació, així com el número d'identificació fiscal i el CAE. L'expedidor s'ha d'assegurar que el producte amb aplicació de tipus reduït es pot lliurar al nou destinatari o en el nou lloc de lliurament, de conformitat amb el que estableix aquest Reglament.

c) Si es tracta d'operacions en règim suspensiu o que es beneficien de l'aplicació d'algun dels supòsits d'exempció, el canvi de destinatari ha de ser sol·licitat per l'expedidor o el seu representant, a la seva oficina gestora o a la corresponent al lloc on estan els productes quan es decideix el canvi o en el servei d'intervenció de l'establiment on estaven originalment consignats els productes. L'oficina que autoritza el canvi ha de diligenciar l'espai destinat a aquest efecte en el document d'acompanyament, i pot autoritzar que sigui el mateix expedidor o el seu representant qui empleni el document, esmentant la referència i la data de l'autorització. Quan aquesta oficina no sigui la corresponent a l'establiment d'origen, ha d'enviar a aquesta última una fotocòpia de l'autorització concedida.

No obstant això, el simple canvi del lloc de lliurament sense canvi de destinatari el pot efectuar l'expedidor o el seu representant, que han d'emplenar les caselles B del document d'acompanyament i donar compte immediatament del canvi a l'oficina gestora.

3. En tots aquests casos, l'expedidor ha de practicar en el seu sistema comptable els assentaments de regularització que siguin procedents. A més, quan es tracti d'operacions la circulació de les quals s'hagi emparat en un document d'acompanyament, l'expedidor ha de formalitzar un informe d'incidències subjecte al model que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, un dels exemplars del qual ha de remetre a l'oficina gestora. Aquest informe d'incidències s'ha de formalitzar en el moment de la reintroducció dels productes a la fàbrica o dipòsit fiscal o magatzem fiscal, dins les vint-i-quatre hores següents a la realització de les modificacions.»

Trenta-set. Es modifica l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Justificació de la circulació i tinença.*

1. En els supòsits de circulació i tinença de productes objecte dels impostos especials de fabricació, amb fins comercials, s'ha d'acreditar que els productes estan en alguna de les situacions següents:

- a) En règim suspensiu.
- b) Fora de règim suspensiu a l'empara d'un procediment de circulació intracomunitària.

- c) Fora de règim suspensiu, i s'ha satisfet l'impost en l'àmbit territorial intern.
- d) Fora del règim suspensiu, i hi és aplicable una exempció.

2. Per tal de determinar que els productes a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article estan destinats a fins comercials, s'han de tenir en compte, entre d'altres, els elements que estableixen els apartats 8, 9 i 10 de l'article 15 de la Llei.

3. Als efectes de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, la vinculació al règim suspensiu dels productes objecte dels impostos especials de fabricació s'acredita mitjançant el corresponent assentament en la comptabilitat de les fàbriques o dipòsits fiscals on estiguin. La circulació en règim suspensiu s'acredita mitjançant l'oportú document d'acompanyament o un altre document que incorpori l'ARC en els supòsits de circulació intracomunitària emparats en un document administratiu electrònic.

4. Als efectes de la lletra b) de l'apartat 1 anterior, l'acreditació que els productes objecte dels impostos especials de fabricació estan a l'empara d'un procediment de circulació intracomunitària fora del règim suspensiu, s'ha d'efectuar mitjançant el corresponent document simplificat d'acompanyament. Quan es tracti de circulació pel procediment de vendes a distància, la situació dels productes objecte dels impostos especials de fabricació s'ha d'acreditar mitjançant un exemplar de l'autorització de recepció a què es refereix l'article 33 d'aquest Reglament en què figuri la referència al pagament de l'impost i la diligència del representant fiscal que ha intervingut en l'operació.

5. Als efectes de la lletra c) de l'apartat 1 anterior, i sense perjudici de quin sigui el document que ha d'emparar la circulació dels productes, el pagament de l'impost dins l'àmbit territorial intern s'acredita:

a) Quan es tracti de productes adquirits a un subjecte passiu, mitjançant la factura o document equivalent on consti la repercussió de l'impost, d'acord amb el que estableix l'article 18 d'aquest Reglament.

b) En els supòsits d'importació, mitjançant el document d'acompanyament expedit per l'expedidor registrat o el document duaner corresponent en els supòsits de despatx a consum en el lloc d'importació.

c) En els supòsits de tenença per subjectes passius una vegada ultimat el règim suspensiu, mitjançant els documents acreditatius del pagament de l'impost.

d) Quan es tracti d'adquisicions diferents de les que s'esmenta a les lletres a) i b) anteriors, mitjançant el document de circulació l'expedició del qual hagi resultat procedent.

6. La circulació i tenença de productes als quals és aplicable una exempció s'acredita mitjançant el document de circulació que hauria estat procedent expedir en relació amb l'estatut del destinatari o tenidor.

7. No obstant el que estableix l'apartat anterior, el pagament de l'impost, pel que fa als cigarrets i les begudes derivades, s'ha d'acreditar:

a) Mitjançant les marques fiscals que estableix l'article 26, quan la quantitat posseïda o en circulació no excedeixi els 800 cigarrets o els 10 litres de begudes derivades o, en tot cas, quan els cigarrets o begudes derivades estiguin en poder de particulars que els hagin adquirit en l'àmbit territorial intern per al seu propi consum. El que disposa en aquest paràgraf no és aplicable en els supòsits que regula l'article 26.8.c), cas en què el pagament de l'impost s'acredita mitjançant el taló de deute per declaració verbal.

b) Mitjançant les marques a què es refereix el paràgraf a) i els documents que acreditin que els productes estan en alguna de les situacions esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, en els altres casos.

8. Les pèrdues esdevingudes respecte als productes rebuts en magatzems fiscals a l'empara d'una exempció o amb aplicació d'un tipus reduït no requereixen

ser justificades si no excedeixen els percentatges reglamentaris establerts per a l'emmagatzematge del producte de què es tracta.

9. Quan no es justifiqui, a través dels mitjans de prova admissibles en dret, la destinació dels productes compresos a la tarifa segona de l'article 50 de la Llei, s'han de considerar destinats a la seva utilització com a combustibles o carburants.

10. Sense perjudici del que preveu l'apartat 8 de l'article 8 de la Llei, quan no s'acrediti que els productes estan en alguna de les situacions previstes a l'apartat 1 anterior, s'ha de procedir a la immobilització dels productes. A aquests efectes s'ha de seguir el procediment de l'apartat 9 de l'article 34 d'aquest Reglament per als supòsits d'immobilització en la circulació no emparada pel document reglamentari.»

Trenta-vuit. Es modifica l'article 40, que queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Inscripció en el registre territorial.*

1. Els titulars de fàbriques, dipòsits fiscals i magatzems fiscals, els destinataris registrats respecte als corresponents dipòsits de recepció, els expedidors registrats, els detallistes, usuaris i consumidors finals que es determinen en aquest Reglament i les empreses que realitzin vendes a distància, estan obligats, en relació amb els productes objecte dels impostos especials de fabricació, a inscriure's en el registre territorial de l'oficina gestora en la demarcació de la qual s'instal·li l'establiment corresponent. Quan l'establiment s'estengui per l'àmbit territorial de més d'una oficina gestora, la inscripció s'ha d'efectuar a l'oficina gestora en l'àmbit territorial de la qual estigui ubicat el centre de gestió i control de l'establiment.

2. Amb caràcter general, les persones o entitats que estiguin obligades a inscriure's en el registre territorial han de figurar d'alta en el Cens d'empresaris, professionals i retenidors, en l'epígraf corresponent a l'activitat que exerceixen, i han de presentar davant l'oficina gestora que correspongui una sol·licitud a la qual han d'adjuntar la documentació següent:

a) El nom i cognoms o raó social, domicili fiscal i número d'identificació fiscal del sol·licitant, així com, si s'escau, del representant, que ha d'acompanyar la documentació que acrediti la seva representació.

b) La classe d'establiment i el lloc en què es trobi situat, amb expressió de la seva direcció i localitat, o, si s'escau, que es tracta d'un expedidor registrat o un representant fiscal.

c) Breu memòria descriptiva de l'activitat que es pretén desenvolupar en relació amb la inscripció que se sol·licita.

d) Plànol a escala del recinte de l'establiment amb indicació dels elements d'emmagatzematge existents així com, si s'escau, dels elements i aparells de fabricació. L'oficina gestora pot autoritzar que una zona delimitada del local en què estigui instal·lada una fàbrica es consideri fora d'aquesta, als únics efectes de l'emmagatzematge i ulterior reexpedició de productes pels quals es va meritjar l'impost en ocasió de la sortida i que posteriorment van ser retornats al titular.

e) Acreditació del dret a disposar de les instal·lacions, per qualsevol títol.

f) En el cas d'activitats relatives a productes compresos en els àmbits objectius dels impostos sobre hidrocarburs, sobre labors del tabac i sobre l'electricitat és necessari aportar la documentació acreditativa de les autoritzacions que, si s'escau, s'hagin d'atorgar per aplicació del que disposen les lleis del sector d'hidrocarburs, i 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric. Quant a les labors del tabac, és necessari estar inscrit en el corresponent Registre d'operadors del Comissionat per al Mercat de Tabacs, de conformitat amb el que estableix la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.

g) La documentació acreditativa de la prestació de la garantia que, si s'escau, sigui exigible.

h) Si es tracta de fàbriques, s'ha d'aportar una memòria tècnica que descrigui tant el funcionament dels elements i aparells de fabricació com els processos d'elaboració dels productes que es pretén obtenir.

L'oficina gestora, comprovada la conformitat de la documentació, ha d'autoritzar la inscripció en el registre territorial. A l'acord d'autorització es poden establir limitacions i condicions particulars de funcionament de l'establiment. Una vegada notificat l'acord s'ha de procedir a la inscripció.

3. No obstant això, quan es tracti de la inscripció d'un dipòsit fiscal, a la sol·licitud d'inscripció formulada pel titular, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

- a) L'autorització expedida pel centre gestor.
- b) La documentació acreditativa d'haver prestat la garantia corresponent.

4. Els expedidors registrats s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al seu domicili fiscal, i han de presentar la documentació a què es refereixen els paràgrafs a) i g) de l'apartat 2 anterior.

5. Els representants fiscals s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al seu domicili fiscal. Per fer la inscripció han de presentar:

a) La documentació a què es refereixen els paràgrafs a) i g) de l'apartat 2 anterior.

b) El document pel qual el dipositari autoritzat o empresari que estableix l'àmbit territorial comunitari no intern el designa com el seu representant fiscal. En aquest document ha de constar el nom o raó social del dipositari autoritzat o empresari representat, el seu domicili i els números d'identificació que, a efectes de l'impost sobre el valor afegit i dels impostos especials, li hagin estat assignats per l'administració fiscal de l'Estat membre on estigui establert.

c) Un sistema de comptabilitat que reflecteixi suficientment el detall de les operacions en què intervé.

6. Rebuda la documentació, l'oficina gestora la pot remetre a la Inspecció perquè realitzi les comprovacions que pugui considerar oportunes, amb la finalitat de verificar que les instal·lacions i els aparells corresponen als declarats i reuneixen les condicions exigides pel present Reglament. Si no sol·licita el dit informe, l'oficina gestora ha de procedir a formalitzar un acord d'autorització i a realitzar la inscripció d'acord amb la documentació aportada.

7. Si l'oficina gestora ha sol·licitat l'informe de la Inspecció i aquesta no hi formula objeccions en el termini d'una setmana, l'oficina gestora pot acordar l'autorització d'inscripció i procedir a inscriure l'establiment amb caràcter provisional de conformitat amb la documentació aportada i a reserva de l'informe de la Inspecció.

8. L'incompliment de les normes, limitacions i condicions, i en particular la insuficiència de garantia, dona lloc a la revocació de l'autorització concedida. L'expedient de revocació ha de ser tramitat per l'oficina gestora corresponent al registre territorial en el qual estigui inscrit l'establiment o, si s'escau, el centre gestor.

Una vegada incoat l'expedient de revocació, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot acordar la baixa provisional en el registre territorial de l'oficina gestora, amb l'informe previ de l'òrgan proponent, en els supòsits d'incompliment de les condicions de l'autorització.

La baixa provisional suposa la impossibilitat de rebre i expedir productes objecte dels impostos especials de fabricació i ha de ser aixecada una vegada desapareguin les circumstàncies que van motivar-ne l'adopció, sempre que no sigui procedent la revocació de l'autorització o qualsevol altra mesura que preveuen aquesta Llei, aquest Reglament o altra normativa aplicable al cas.

9. Qualsevol modificació ulterior en les dades consignades en la declaració inicial o que figurin en la documentació aportada s'ha de comunicar a l'oficina gestora i, si es tracta d'un dipòsit fiscal, al centre gestor.

10. Sense perjudici de les autoritzacions que correspongui atorgar a altres òrgans administratius, una vegada efectuada la inscripció l'oficina gestora ha de lliurar a l'interessat una targeta acreditativa de la inscripció en el registre subjecta a model aprovat pel centre gestor, en la qual ha de constar el CAE que el titular ha de fer constar en tots els documents exigits en aquest Reglament en relació amb els impostos especials de fabricació.»

Trenta-nou. Es modifica l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Canvi de titular dels establiments i cessament en la seva activitat.*

1. Amb caràcter general i sense perjudici del que disposen els articles 39, 40 i 177 de la Llei general tributària, els canvis en la titularitat dels establiments inscrits només tenen efecte una vegada el nou titular s'inscriu com a tal en el registre territorial de l'oficina gestora d'acord amb el que estableix l'article 40 d'aquest Reglament.

Mentre això no s'esdevé, es considera com a titular de l'establiment als efectes d'aquest Reglament la persona o entitat que figura inscrita com a tal en el registre territorial, i és aquesta la responsable dels productes emmagatzemats, introduïts o expedits des de l'establiment fins que s'efectuï la baixa o el canvi de titularitat.

2. Quan es produeixi el cessament definitiu de l'activitat de l'establiment, s'han de tenir en compte les normes següents:

a) El titular ho ha de posar en coneixement de l'oficina gestora. Els serveis d'intervenció han de procedir al tancament dels llibres reglamentaris, a la retirada, si s'escau, dels documents de circulació sense utilitzar i altres de control reglamentari que s'hagin de deixar sense efecte, així com el precinte provisional de les existències de primeres matèries i dels aparells, que queden sotmesos a la intervenció de l'Administració, llevat que es destrueixin o inutilitzin sota el seu control. De tot això, se n'ha d'aixecar la corresponent diligència que s'ha de remetre a l'oficina gestora, amb un informe sobre l'existència de productes fabricats objecte de l'impost i debits pendents de liquidació o ingrés en el Tresor, a efecte de la realització o devolució, si s'escau, de la garantia prestada.

b) No es pot formalitzar la baixa en el registre mentre a l'establiment hi hagi existències de productes objecte de l'impost.

3. En el cas de societats dissoltes que no donin compliment al que s'estableix anteriorment abans de la seva liquidació, cal atènyer-se al que preveu l'apartat 2 de l'article 177 de la Llei general tributària.

4. La presentació de la sol·licitud de baixa en el Cens d'empresaris, professionals i retenidors, relativa a l'activitat i establiment en matèria d'impostos especials, produeix els efectes propis de la sol·licitud de baixa en el registre territorial dels impostos especials de fabricació a què es refereix l'article 40 d'aquest Reglament.

Sense perjudici del que estableix l'article 40 d'aquest Reglament, en cas de cessament temporal de l'activitat pròpia dels impostos especials de fabricació, sense donar-se de baixa en el Cens d'empresaris, professionals i retenidors, l'oficina gestora ha d'iniciar el procediment de baixa d'ofici quan hagin transcorregut 12 mesos a partir de la data de cessament d'activitat.»

Quaranta. Es modifica l'article 43, que queda redactat de la manera següent:

«Article 43. *Garanties.*

1. Amb caràcter previ a la inscripció dels corresponents establiments en el registre territorial, els fabricants, els titulars dels dipòsits fiscals i magatzems fiscals,

els destinataris registrats, els expedidors registrats i els representants fiscals, han de prestar una garantia pels imports que s'expressen en els apartats següents per respondre del pagament del deute tributari, si s'escau, per cada establiment.

En els casos en què s'iniciï l'activitat, els imports s'han de fixar en funció de les quotes anuals estimades.

2. Fabricants:

a) Base de la garantia: import de les quotes que resultarien si s'apliqués el tipus impositiu vigent a la quantitat de productes que constitueix la mitjana anual de les sortides de fàbrica, amb qualsevol destinació, durant els tres anys naturals anteriors. Dins de les sortides es computen les corresponents a productes rebuts en fàbrica per a la seva comercialització sense transformació d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 45 d'aquest Reglament.

No es computen dins de les sortides les que corresponguin a productes que s'envien a una altra fàbrica del mateix titular autoritzada per rebre'ls, sempre que les garanties prestades per l'esmentat titular cobreixin indistintament les responsabilitats derivades de l'activitat de qualsevol de les seves fàbriques.

b) Import de la garantia:

1r. Alcohol: 2,5 per 100. No obstant això, l'import de la garantia aplicable a la porció de base que correspongui a les sortides d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat és de l'1,5 per 100.

2n. Begudes derivades i productes intermedis: 6 per 100.

3r. Cervesa, vi i begudes fermentades: 1 per 100.

4t. Begudes alcohòliques conjuntament: 6 per 100.

5è. Hidrocarburs i labors del tabac: 1 per 1.000.

c) Quan, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 45, en una fàbrica es rebin i s'emmagatzemin en règim suspensiu productes objecte de la seva activitat, sense necessitat que se sotmetin a operacions de transformació, les garanties que preveu la lletra b) s'han d'ajustar, si s'escau, als imports mínims que preveu l'apartat 3 d'aquest article per als titulars dels dipòsits fiscals.

3. Titulars de dipòsits fiscals:

a) Base de la garantia: import de les quotes que resultarien si s'apliqués el tipus impositiu vigent a la quantitat de productes que constitueix la mitjana anual de productes entrats a l'establiment durant els tres anys naturals anteriors.

b) Import de la garantia:

1r. Alcohol: 2,5 per 100. No obstant això, sobre la porció de la base que representi respecte a aquesta la mateixa proporció que guarden les sortides d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat respecte al total de sortides del dipòsit durant el període considerat, l'import de la garantia aplicable és de l'1,5 per 100.

2n. Begudes derivades i productes intermedis: 6 per 100.

3r. Cervesa, vi i begudes fermentades: 1 per 100.

4t. Begudes alcohòliques conjuntament: 6 per 100.

5è. Extractes i concentrats alcohòlics exclusivament: 5 per 100.

6è. Hidrocarburs i labors del tabac: 1 per 1.000.

c) Import mínim per cada dipòsit fiscal:

1r. Dipòsits fiscals d'hidrocarburs excepte de gas líquat de petroli (GLP): 450.000 euros.

2n. Dipòsits fiscals d'extractes i concentrats alcohòlics exclusivament i dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució de productes compresos a la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs condicionats per a la seva venda al detall en envasos de capacitat no superior a 25 litres: 6.000 euros.

3r. Altres dipòsits fiscals: 60.000 euros.

4t. Aquests imports mínims no són exigibles quan el dipòsit es dediqui a l'emmagatzematge exclusiu de vi i begudes fermentades, de gas natural o dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei.

d) En els casos a què es refereix l'apartat 6 de l'article 11 d'aquest reglament, la garantia única que es pugui prestar per respondre dels deutes duaner i fiscal que derivin de les activitats desenvolupades a l'establiment, no pot tenir un import inferior al que resulti de l'aplicació de les regles contingudes en aquest apartat, sense perjudici del que disposen els apartats 5 i 6 següents.

e) Les garanties establertes per als dipòsits fiscals no s'exigeixen si el titular és una Administració pública. En aquests casos, la garantia se substitueix per una comunicació del titular de l'òrgan administratiu en la qual assumeix el compromís de respondre del deute que es pugui generar com a conseqüència de l'activitat del dipòsit de què sigui titular.

4. Titulars de magatzems fiscals:

a) Base de la garantia: import de les quotes que resultarien si s'apliqués el tipus impositiu vigent a la quantitat de productes que constitueix la mitjana anual dels productes entrats al magatzem durant els tres anys anteriors; a aquest efecte s'han d'aplicar els tipus ordinaris respecte als productes entrats a l'empara d'una exempció i els tipus reduïts respecte als productes entrats amb aplicació d'aquests.

Quan es tracti d'hidrocarburs que es destinin a un fi exempt, que portin incorporats els traçadors i marcadors exigits per a l'aplicació d'un tipus reduït, per al càlcul de la quota que ha de servir de base per a la fixació de la garantia, s'han d'aplicar els tipus reduïts corresponents.

b) Import de la garantia:

1r. Alcohol sense desnaturalitzar: 2,5 per 100.

2n. Alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat: 1,5 per 100.

3r. Begudes derivades i productes intermedis: 6 per 100.

4t. Cervesa, vi i begudes fermentades: 1 per 100.

5è. Hidrocarburs i labors del tabac: 1 per 1.000.

c) Import mínim: 30.000 euros. Aquest import mínim no és exigible si el magatzem es dedica a l'emmagatzematge exclusiu de vi, de gas natural o dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei.

d) En els casos a què es refereix l'apartat 2 de l'article 13 d'aquest Reglament, la garantia única que es pugui prestar per respondre dels deutes duaner i fiscal que derivin de les activitats que es porten a terme a l'establiment, no pot tenir un import inferior al que resulti de l'aplicació de les regles que conté aquest apartat, sense perjudici del que disposen els apartats 5 i 6 següents.

5. No obstant el que disposen els apartats 3 i 4 anteriors, quan el titular del dipòsit fiscal també sigui el fabricant dels productes introduïts, o quan el titular del magatzem fiscal sigui, o bé el fabricant dels productes introduïts, o bé el titular del dipòsit fiscal des del qual es reben, de l'import pres com a base per a la determinació de les corresponents garanties se n'han de deduir les quantitats següents:

a) Si es tracta d'un dipòsit fiscal, s'han de deduir les quotes corresponents als productes fabricats pel titular del dipòsit fiscal que s'hi introdueixen.

b) Si es tracta d'un magatzem fiscal, s'han de deduir, tant les quotes corresponents als productes fabricats pel titular del magatzem fiscal que s'introdueixen

en aquest, com les quotes corresponents als productes que, estant emmagatzemats en un dipòsit fiscal el titular del qual també ho és del magatzem fiscal considerat, s'hi introdueixen.

Les reduccions anteriors són aplicables sempre que el dipositarí autoritzat de què es tracti acrediti que la garantia prestada cobreix les responsabilitats derivades de l'exercici de la seva activitat com a titular d'un dipòsit fiscal o d'un magatzem fiscal.

6. Quan es tracti de productes fabricats o emmagatzemats per dipositaris autoritzats que no són titulars del dipòsit fiscal o magatzem fiscal en què s'introdueixen, de l'import de la garantia que han de prestar els titulars d'aquests últims i determinat de conformitat amb els apartats precedents, es pot deduir, prèvia autorització del centre gestor, fins al 80 per 100 de les quotes que correspondrien a aquells productes. Per a l'aplicació d'aquesta reducció és necessari que les garanties prestades pels dipositaris autoritzats cobreixin les responsabilitats que puguin ser exigibles al titular del dipòsit fiscal o del magatzem fiscal en relació amb els productes introduïts per aquells. Quan no es pugui determinar respecte a quins productes podrien ser exigibles les responsabilitats, és necessari que les garanties prestades pels dipositaris autoritzats cobreixin les responsabilitats que poden ser exigibles al titular del dipòsit fiscal o del magatzem fiscal en relació amb un percentatge dels productes emmagatzemats igual al que representen els productes introduïts pels dipositaris autoritzats en el dipòsit o magatzem fiscal en l'últim trimestre natural, en relació amb el total de productes entrats en el dipòsit o magatzem fiscal en aquest període.

7. Destinatari registrat:

a) Base de la garantia: import de les quotes meridades durant l'any anterior i ingressades pel destinatari registrat a títol de contribuent. Si de cas hi manca, les que es consideri que es poden meritjar en un any.

b) Import de la garantia:

1r. Destinatari registrat d'alcohol i begudes alcohòliques (inclosos extractes i concentrats alcohòlics): 2 per 100.

2n. Destinatari registrat d'hidrocarburs o labors del tabac: 0,5 per 1.000.

c) Import mínim: 30.000 euros, llevat del cas de destinatari registrat que rebin exclusivament cervesa, productes intermedis i extractes i concentrats alcohòlics, que es redueix a 3.000 euros. L'import mínim no és exigible si el dipòsit de recepció es dedica a l'emmagatzematge exclusiu de vi i begudes fermentades, gas natural i dels olis i greixos i de l'alcohol metílic a què es refereixen els articles 50.bis i 51.3 de la Llei.

d) No obstant la garantia que preveu aquest apartat no és exigible, sempre que la garantia constituïda a cadascun d'aquests tingui un import igual o superior al que seria exigible per aplicació d'aquest apartat i sempre que a aquesta s'indiqui explícitament que també respon de les responsabilitats que incumbeixen a l'interessat en qualitat de destinatari registrat:

1r. Quan s'hagi prestat la garantia que preveu l'apartat 2 de l'article 3 d'aquest Reglament.

2n. En els casos en què el titular d'un magatzem fiscal l'inscriu en el registre territorial com a dipòsit de recepció als efectes d'adquirir la condició de destinatari registrat.

e) Els destinatari registrats ocasionals únicament han de prestar la garantia que preveu la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Reglament.

8. Representants fiscals:

a) Base de la garantia: import de les quotes ingressades pel representant fiscal a títol de substituït del contribuent durant l'any anterior.

b) Import de la garantia: 2,5 per 100.

9. Expedidors registrats de productes amb destinació a l'àmbit territorial intern:

En els supòsits d'importació de productes objecte d'impostos especials en règim suspensiu o amb aplicació d'un supòsit d'exempció o d'un tipus impositiu reduït, l'expedidor registrat està obligat a la prestació d'una garantia que cobreixi l'import de les quotes que correspondrien als productes importats, si no hi fos aplicable cap benefici fiscal, fins que es produeixi la recepció dels productes a l'establiment al qual es destinen.

Per a la determinació de la garantia s'han de tenir en compte els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern en el moment de l'expedició.

L'expedidor registrat pot optar per prestar alguna de les garanties següents:

a) Individual. S'ha de prestar davant la duana d'importació i el seu import és l'equivalent al 100 per 100 de la quota d'impostos especials corresponent al producte expedit, en el cas d'importacions en règim suspensiu o amb aplicació d'un supòsit d'exempció, o de la quota d'impostos especials calculada aplicant la diferència de tipus impositius, en el cas de productes importats amb aplicació d'un tipus impositiu reduït.

b) Global. S'ha de prestar a l'oficina gestora en el registre territorial de la qual estigui inscrit l'expedidor registrat. La garantia que s'ha de constituir, per un import equivalent al 2,5 per 100 de les quotes d'impostos especials corresponents a les expedicions de l'any anterior, ha de ser com a mínim de 60.000 euros.

Si les quotes d'impostos especials corresponents a una única expedició, calculades de la forma assenyalada en aquest apartat 9, tenen un import superior a 60.000 euros, l'expedidor registrat està obligat a constituir una garantia complementària per la diferència. Aquesta garantia ha de ser cancel·lada una vegada s'acrediti la recepció de conformitat dels productes en l'establiment de destinació.

No s'exigeix cap garantia en el cas d'expedidors registrats que només ho són de vi i begudes fermentades, de gas natural i dels olis i greixos i de l'alcohol metílic a què es refereixen els articles 50.bis i 51.3 de la Llei.

Si la importació s'efectua per introduir els béns en un establiment el titular del qual presta una garantia d'acord amb el que disposa aquest Reglament, la garantia pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 9, sempre que en aquesta hi consti expressament que cobreix les incidències que es poden esdevenir en la circulació dels béns des de la duana d'importació fins a l'establiment en qüestió.

En cas que un expedidor registrat sigui titular d'una fàbrica o un dipòsit fiscal, la garantia que tingui constituïda segons el que disposen els apartats 2 o 3 d'aquest article pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 9, en les condicions assenyalades en el paràgraf anterior.

10. Expedidors registrats de productes amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern:

En els supòsits d'importació de productes objecte d'impostos especials en règim suspensiu a una destinació autoritzada en l'àmbit territorial comunitari no intern, l'expedidor registrat està obligat a la prestació d'una garantia que cobreixi l'import de les quotes que correspondrien als productes importats fins que es produeixi la

recepció dels productes a l'establiment al qual es destinen o fins que se certifiqui que els productes han abandonat el territori de la Comunitat.

Per a la determinació de la garantia s'han de tenir en compte els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern en el moment de l'expedició.

La garantia que, per a aquests supòsits, ha de prestar l'expedidor autoritzat ha de tenir els mateixos imports que els que deriven del càlcul que estableix l'apartat anterior per als enviaments des del lloc d'importació a una destinació en l'àmbit territorial intern, amb l'excepció del cas que preveu el paràgraf següent.

Els expedidors registrats que ho siguin només de vi i begudes fermentades, de gas natural i dels olis i greixos i de l'alcohol metílic a què es refereixen els articles 50.bis i 51.3 de la Llei han de prestar una garantia per un import de 3.000 euros.

En cas que un expedidor registrat sigui titular d'una fàbrica o un dipòsit fiscal, la garantia que tingui constituïda segons el que disposa l'apartat 11 d'aquest article pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 10, sempre que en aquesta hi consti expressament que cobreix les incidències que poden esdevenir en la circulació dels béns des de la duana d'importació fins a l'establiment en qüestió.

11. Dipositaris autoritzats expedidors de productes en règim suspensiu amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern:

a) Els dipositaris autoritzats han de prestar una garantia global la base i l'import de la qual és el següent:

1r. Base de la garantia: l'import de les quotes que correspondrien als enviaments intracomunitaris durant l'any anterior, calculades aplicant els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern, llevat del cas d'expedidors de vi i begudes fermentades, biocarburants o biocombustibles o gas natural i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en els quals la base de la garantia està constituïda pel valor dels enviaments durant l'any anterior.

2n. Import de la garantia: 2,5 per 100 de les quotes assenyalades a la lletra anterior, llevat del cas de dipositaris autoritzats d'hidrocarburs que els expedeixin per via marítima o fluvial o per canonades fixes, en què la garantia que s'ha de prestar ha de ser per un import de l'1 per 1.000, i en el cas d'expedidors de vi i begudes fermentades, biocarburants o biocombustibles o gas natural i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en què l'import de la garantia queda fixat en l'1 per 100 del valor dels enviaments durant l'any anterior.

3r. Import mínim: 60.000 euros, excepte si es tracta de dipositaris autoritzats expedidors de vi i begudes fermentades, biocarburants o biocombustibles, gas natural i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en què l'import mínim és de 1.000 euros, o si es tracta de gas líquid de petroli (GLP) i d'extractes i concentrats alcohòlics, en què l'import mínim és de 6.000 euros.

b) La garantia global a què es refereix aquest apartat 11 es considera prestada pels fabricants i titulars de dipòsits fiscals per mitjà de les quals hagin constituït d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article, respectivament, sempre que aquestes garanties:

a') Tinguin un import superior al que resulti de l'aplicació de les regles del present apartat.

b') S'expressi explícitament que és vàlida en tot l'àmbit territorial comunitari per respondre de les obligacions derivades de la circulació intracomunitària dels productes expedits per aquells.

c) En els enviaments a l'àmbit territorial comunitari no intern de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs per via marítima o a través de conduccions fixes, es pot eximir de la prestació d'aquesta garantia per mitjà d'un expedient de

dispensa que s'inicia a petició de l'interessat dirigit al centre gestor, que ha d'acordar, si s'escau, la dispensa previ acord favorable dels estats membres de trànsit i destinació. Les sortides de fàbrica o dipòsit fiscal emparades per aquesta garantia no computen a efectes de la que han de prestar com a establiment, d'acord amb el que preveuen els apartats 2.a i 3.a d'aquest article.

12. Quan, de conformitat amb el que estableix aquest Reglament, s'hagi de prestar una garantia, aquesta es pot constituir, a satisfacció i disposició del delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària competent per raó del lloc on radiqui l'establiment, per algun o alguns dels mitjans admesos pel Reglament general de recaptació per als supòsits d'ajornament o fraccionament del pagament.

13. El delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot acordar que s'actualitzin els imports de les garanties constituïdes quan es modifiquin els tipus impositius o es produeixin variacions apreciables en les magnituds sobre les quals es van calcular aquests imports.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en el moment en què, durant el transcurs d'un període impositiu donat, es produeixi un augment anormal de l'import de les quotes que resultarien d'aplicar el tipus impositiu vigent a la quantitat de productes entrats a l'establiment durant l'any en curs i excedeixi així mateix l'import de la garantia prestada, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, mitjançant una resolució motivada, pot acordar la constitució d'una garantia especial en metàl·lic o en aval bancari per la diferència entre l'import de la totalitat de les quotes meritades i pendents de pagament i el de la garantia prestada. Fins que es constitueixi la garantia especial, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de suspendre l'autorització de l'establiment per rebre i expedir productes objecte dels impostos especials de fabricació.

14. Quan el titular d'un establiment tingui deutes en període executiu per impostos especials, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot exigir que s'actualitzi l'import de la garantia per cada establiment de què sigui titular, mitjançant l'aplicació del tipus vigent a la quantitat de productes que hagin entrat a cadascun dels establiments durant l'any en curs, sempre que la garantia existent sigui inferior a la que resulti d'aplicar la regla anterior o, com a conseqüència de l'execució de la garantia prestada, la garantia subsistent, si s'escau, sigui inferior a aquest import.

En el cas de les garanties globals a què es refereix l'article 45.2 del present Reglament, aquesta facultat correspon al centre gestor.

Fins que no s'actualitzin els imports de les garanties constituïdes, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de suspendre l'autorització de l'establiment per rebre i expedir productes objecte dels impostos especials de fabricació.

La garantia especial ha de ser cancel·lada en el moment en què se satisfacin les quotes corresponents que no estiguin compreses en acords d'ajornament o fraccionament de pagament concedits de conformitat amb el que disposa el Reglament general de recaptació.

15. Quan del que disposa aquest Reglament s'hagi de prestar una garantia d'import inferior a 1.000 euros l'interessat queda dispensat de la seva presentació llevat si es tracta de garanties exigibles en relació amb procediments de circulació intracomunitària.»

Quaranta-un. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 44, que queden redactats de la manera següent:

«Article 44. *Liquidació i pagament de l'impost.*

1. Llevat dels casos d'importació, els subjectes passius dels impostos especials de fabricació estan obligats a presentar una declaració liquidació comprensiva de

les quotes meritzades dins els terminis que s'indiquen a l'apartat 3, així com a efectuar, simultàniament, el pagament de les quotes líquides.

No és necessària la presentació de declaracions liquidacions si no hi ha hagut existències o moviment de productes objecte dels impostos especials de fabricació en el període de liquidació de què es tracti.

Tampoc és necessària aquesta presentació en el període de liquidació amb quota zero de l'impost sobre l'electricitat i de l'impost sobre hidrocarburs en relació amb el gas natural.

Tanmateix, els subjectes passius de l'impost sobre l'electricitat han de remetre a l'oficina gestora corresponent al lloc de l'establiment o a la del seu domicili fiscal, en el cas dels comercialitzadors, dins del primer trimestre de cada any, una declaració d'activitat corresponent a l'any anterior, d'acord amb el model que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

No obstant això, quan al llarg d'un període de liquidació resultin aplicables tipus de gravamen diferents pel fet que aquests han estat modificats, els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració liquidació, amb ingrés de les quotes corresponents, per cada període de temps en què hagin estat aplicats cadascun dels tipus de gravamen.

2. La presentació de la declaració liquidació i, si s'escau, el pagament simultani de les quotes s'ha d'efectuar amb caràcter general, per cadascun dels establiments o llocs de recepció, en les caixes dels òrgans competents, oficines recaptadores o entitats autoritzades per a la seva admissió.

El centre gestor pot autoritzar als subjectes passius la centralització de la presentació de les declaracions liquidacions i l'ingrés simultani de les quotes líquides mitjançant la presentació d'una única declaració liquidació en una entitat col·laboradora autoritzada.»

Quaranta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 45, que queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Altres normes generals de gestió.*

1. En les fàbriques de productes objecte dels impostos especials de fabricació es poden rebre i emmagatzemar, en règim suspensiu, productes objecte de la seva activitat, sense necessitat que se sotmetin a operacions de transformació.

L'activitat d'una fàbrica en relació amb els productes rebuts i emmagatzemats en règim suspensiu i no sotmesos a operacions de transformació s'ha de comptabilitzar individualitzadament respecte a la de fabricació o transformació i queda sotmesa al compliment dels mateixos requisits que serien exigibles en relació amb un dipòsit fiscal en funcionament.

La possibilitat d'acollir-se al que disposa el paràgraf anterior queda condicionada al fet que el volum trimestral mitjà de sortides de la fàbrica durant un any superi les quanties establertes a l'article 11 d'aquest Reglament per a l'autorització de dipòsits fiscals, així com l'obligació que l'activitat de fabricació suposi, com a mínim, el 50 per 100 del total del volum de les sortides.

L'incompliment de les condicions i requisits a què es refereix el paràgraf anterior inhabilita el titular de la fàbrica per acollir-se a la possibilitat que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat. La inhabilitació es produeix, si s'escau, per mitjà d'una resolució motivada del centre gestor, prèvia audiència al titular de la fàbrica.»

Quaranta-tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 46 «Control d'activitats i locals», que queden redactats de la manera següent:

«1. Les actuacions de comprovació i investigació tributària en l'àmbit dels impostos especials de fabricació els ha de portar a terme la Inspecció dels Tributs, d'acord amb el que disposa la Llei general tributària.

2. A més i amb independència del que disposa l'apartat anterior, les activitats i locals de les fàbriques, dipòsits fiscals i magatzems fiscals estan sotmeses a un control específic per la Intervenció dels impostos especials de fabricació, amb exclusió dels establiments vinculats als impostos sobre l'electricitat i sobre hidrocarburs en relació amb el gas natural.»

Quaranta-quatre. Es modifica l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«Article 48. *Règim d'intervenció.*

1. Correspon a la Intervenció dels impostos especials de fabricació l'exercici continuat de les funcions següents:

a) Controlar el compliment de les obligacions formals imposades als obligats tributaris pels impostos especials de fabricació, relacionades amb la inscripció en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent i amb l'autorització de l'activitat i dels establiments on s'introdueixin, transformin, manipulin, emmagatzemin, comercialitzin, destrueixin, desnaturalitzin, marquin o expedeixin productes objecte d'aquests impostos.

b) Controlar els productes i les primeres matèries que s'introdueixin, emmagatzemin o surtin dels establiments sotmesos a aquest règim, inclosa l'extracció de mostres d'aquells i aquelles.

c) Controlar les operacions de fabricació o transformació, així com l'aplicació efectiva dels productes en les destinacions i els processos declarats, incloses les corresponents declaracions de treball, els informes de resultats i informes d'incidències, la desnaturalització, destrucció i el marcat de productes.

d) Comprovar el compliment del que disposa aquest Reglament, en relació amb els sistemes comptables la tenidoria dels quals sigui exigible per reglament.

e) Efectuar recomptes de les existències de primeres matèries, productes i marques fiscals que estiguin en els establiments sotmesos a aquest règim.

f) Verificar que, en les condicions que li siguin aplicables, el titular de l'establiment o activitat sotmesa a intervenció ha complert les obligacions de presentació de les corresponents declaracions d'operacions i declaracions liquidacions per impostos especials i, si s'escau, ha procedit a fer l'ingrés de les quotes meritades.

g) L'exercici per la Intervenció dels impostos especials de fabricació de les funcions a què es refereix aquest apartat no té la consideració de comprovació de caràcter parcial als efectes del que preveu l'article 149 de la Llei general tributària.

2. La iniciació, desenvolupament i acabament de les actuacions de la Intervenció, així com els drets i obligacions dels titulars dels establiments i activitats davant d'aquella es regeixen, amb caràcter general, pel que disposa el títol V del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, amb les particularitats següents:

a) Atenent el caràcter continuat del règim d'intervenció, els titulars dels establiments i activitats sotmesos a aquest règim han de permetre, en tot moment i sense necessitat de comunicació prèvia, l'entrada a l'establiment als funcionaris i agents de la Intervenció, a efectes de l'inici i pràctica de les actuacions corresponents.

b) Sense perjudici dels supòsits en els quals el control sigui permanent, els funcionaris i agents de la Intervenció poden romandre en els establiments durant el temps que sigui necessari per a l'exercici de les seves funcions.

c) En cas d'absència, els titulars dels establiments i activitats sotmesos a aquest règim han de designar una persona que faciliti l'accés a les instal·lacions, i

també la que els representi, amb poder suficient, davant aquells quan sigui requerit per aquests.

d) Atenent l'índole dels controls portats a terme per la Intervenció, els titulars dels establiments i activitats sotmesos a aquest règim han de posar a disposició de funcionaris i agents de la Intervenció els elements de comprovació i mesura disponibles a l'establiment, així com el personal idoni per a la seva utilització.

e) Quan, de conformitat amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 46 el control específic sigui permanent, els titulars dels corresponents establiments i activitats han de proporcionar als funcionaris i agents de la Intervenció el local, personal auxiliar i material necessaris per a l'exercici de les seves funcions amb caràcter permanent.

f) Els titulars dels establiments i activitats sotmesos a aquest règim han d'adoptar les mesures de control que els serveis d'intervenció considerin oportunes als fins de l'apartat anterior i subministrar tots els elements d'informació necessaris a aquest efecte.

3. Per fer constar tots els fets o circumstàncies que tinguin rellevància per al control de les activitats o establiments sotmesos a aquest règim, les actuacions de la Intervenció dels impostos especials de fabricació s'han de documentar en diligències, comunicacions, informes i actes.

4. Les actes formalitzades pels serveis d'intervenció en el curs de les seves actuacions, que poden ser de conformitat o disconformitat segons si l'interessat ha acceptat íntegrament o no la proposta de liquidació continguda en aquestes, han de ser esteses quan sigui procedent regularitzar el tractament tributari de les operacions concretes objecte de control sota aquest règim. Les liquidacions derivades de les actes tenen caràcter provisional.»

Quaranta-cinc. Es modifica l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Controls comptables.*

1. Amb independència dels requisits de tipus comptable establerts per les disposicions mercantils i per altres normes fiscals i sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 11 d'aquest Reglament, l'exigència reglamentària de portar comptes corrents per al control del moviment de productes i, si s'escau, marques fiscals que hi hagi hagut en els diferents establiments afectats per la normativa d'aquests impostos s'ha de complir mitjançant llibres foliats i habilitats, a nom del titular, per l'oficina gestora de l'impost que correspongui a l'establiment. Els assentaments de càrrec i data s'han d'efectuar de manera que es diferenciïn pels diversos tractaments fiscals que puguin rebre els productes que es comptabilitzen i s'ha de consignar la quantitat de productes en les mateixes unitats en les quals es determina la base imposable de cadascun d'aquests impostos.

2. Amb caràcter auxiliar dels llibres reglamentaris exigits, es pot portar un control per fitxes, sempre que el resum d'aquestes reverteixi en el llibre principal dins el termini que estableix l'apartat 4 següent.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1, l'oficina gestora pot autoritzar la substitució del control mitjançant llibres, per un sistema informàtic, sempre que el programa cobreixi les exigències i necessitats reglamentàries. Una vegada autoritzat el sistema informàtic, la presentació davant l'oficina gestora s'ha de fer per la via telemàtica dins el mes següent a la finalització del període de liquidació. Quan es tracti de diversos establiments dels quals és titular una mateixa persona, aquesta pot dirigir la seva sol·licitud al centre gestor perquè aquest autoritzi un únic sistema informàtic vàlid per a tots els establiments afectats.

Per a tots els establiments i activitats obligats al compliment de tenidoria de comptabilitat d'existències que no tinguin la condició de subjecte passiu d'impostos especials, la presentació s'ha de fer, amb caràcter general, dins el mes següent a la finalització del trimestre.

4. Els assentaments s'han d'efectuar en el sistema comptable dins les vint-i-quatre hores següents al moment de produir-se el moviment o procés que es registra. Quan la indústria treballi de forma continuada, la presa de dades per a aquestes anotacions comptables s'ha de referir a períodes de vint-i-quatre hores, i s'admet que l'inici de cada període coincideixi amb un canvi de torn de treball.

No obstant això, quan es tracti de productes que circulin per carretera, els assentaments de càrrec relatius als rebuts en establiments habilitats per emmagatzemar-los en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o tipus reduït i els assentaments de data relatius als expedits des dels mateixos establiments s'han d'efectuar en el moment de produir-se l'entrada o sortida que els origina.

La falta d'assentaments en un dia determinat, quan n'hi hagi en dies posteriors, s'entén com a falta de moviment en aquesta data.

5. Els expedidors de documents de circulació han de portar un registre de documents expedits en què consti el número i la classe del document, la data d'expedició, el destinatari i la classe i quantitat de productes sortits de l'establiment. Aquest registre es pot integrar en la comptabilitat d'existències. Quan es tracti de documents d'acompanyament, s'ha d'anotar en el registre la referència a la recepció pel destinatari, i s'hi ha de precisar si la recepció ha estat conforme o hi ha incidències, en el termini de les 24 hores següents a la confirmació de la recepció.

6. El moviment de productes a les zones delimitades fora d'una fàbrica a què es refereix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 40 d'aquest Reglament, s'ha de registrar en un llibre habilitat a aquest efecte i s'han de justificar els assentaments de càrrec amb l'albarà expedit per la persona o entitat que efectua la devolució amb referència a l'assentament originari de sortida de la fàbrica; els assentaments de data s'han de justificar amb l'albarà que s'emeti per emparar la circulació dels productes reexpedits.

7. Tant els llibres i fitxers com els llistats que, si s'escau, els substitueixin, així com els justificants –originals o fotocòpies– dels seus assentaments, han d'estar permanentment a l'establiment a què es refereixin, fins i tot en el supòsit que el domicili fiscal de l'empresa estigui en una població o un lloc diferent al de l'establiment.

No obstant això, per raons de seguretat o altres degudament justificades, l'oficina gestora pot autoritzar que la documentació es conservi en un lloc diferent dins de la mateixa població, sempre que estigui a disposició dels serveis d'inspecció o d'intervenció d'acord amb el règim de control a què estigui sotmès l'establiment.

En tot cas, es pot disposar de la documentació exigible en suport informàtic, sense necessitat de conservar-la en paper.

8. Tota la documentació reglamentària i comercial relacionada amb aquests impostos l'han de conservar els interessats en els respectius establiments durant el període de prescripció de l'impost. Quan es tracti d'establiments que s'estenguin per l'àmbit territorial de més d'una oficina gestora, la documentació s'ha de conservar en el lloc on radiqui el centre de gestió i control de l'establiment.

9. El control dels productes introduïts en dipòsits fiscals o magatzems fiscals constituïts per xarxes d'oleoductes o de gasoductes o per instal·lacions de transport i distribució de gas natural no connectades entre si s'ha d'efectuar a partir del sistema informàtic comptable adoptat pel titular i validat pel centre gestor.»

Quaranta-sis. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 51, que queden redactats de la manera següent:

«Article 51. *Recomptes d'existències.*

1. Els titulars d'establiments afectats per les normes d'aquest Reglament que estiguin obligats a portar comptes corrents per al control comptable de les seves existències han d'efectuar, almenys, un recompte d'aquestes en finalitzar cada

trimestre natural i regularitzar, si s'escau, els saldos dels respectius comptes l'últim dia de cada trimestre.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan es tracti de dipòsits fiscals constituïts per una xarxa d'oleoductes, els titulars d'aquests han d'efectuar, almenys, un recompte els dies 30 de juny i 31 de desembre de cada any referit al semestre que conclou en aquestes dates.

Les diferències que, si s'escau, resultin dels recomptes, s'han de regularitzar en el període de liquidació corresponent a la data en què el recompte s'hagi realitzat.

(...)

4. Les existències mitjanes trimestrals, si són la base per a l'aplicació d'un percentatge reglamentari de pèrdues, estan constituïdes per la mitjana de les existències emmagatzemades al final de cadascun dels dies que integren el trimestre natural de què es tracta. No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar, a sol·licitud dels interessats, que les existències mitjanes trimestrals es determinin per la mitjana de les existències emmagatzemades els dies 1, 8, 15 i 23 dels tres mesos que constitueixen cada trimestre natural.

En els supòsits de períodes de liquidació mensual, i als únics efectes comptables, els subjectes passius poden estimar provisionalment no subjectes, fins que al final de cada trimestre es pugui determinar exactament el percentatge admissible de pèrdues no subjectes, les quantitats resultants d'aplicar, a les mitjanes mensuals d'existències emmagatzemades, determinades de la forma assenyalada en el paràgraf anterior, la tercera part dels percentatges reglamentaris de pèrdues assenyalats en els articles 67. 1. b); 72. A) 1. c), d) i e); 90. 1. e) i f) i 116. 2. ñ) d'aquest Reglament.

El que estableix el primer paràgraf d'aquest apartat també és aplicable als efectes que preveu l'article 90.2.d) d'aquest Reglament.»

Quaranta-set. S'hi introdueix un nou article 53 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 53 bis. *Exempció per a botigues lliures d'impostos.*

L'aplicació de l'exempció a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21 de la Llei, s'ha de portar a terme de conformitat amb les normes següents:

1. Les botigues lliures d'impostos, que han d'estar inscrites en els registres territorials de les oficines gestores corresponents com a dipòsits fiscals dels que preveu l'article 11.2.a)10è.2', han d'exigir als adquirents de begudes alcohòliques que exhibeixin el títol de transport, per via aèria o marítima, en el qual figuri com a destinació final un aeroport o port situat en un tercer país o territori tercer diferent de les Illes Canàries.

2. Aquestes botigues han de conservar els justificants de les vendes de begudes alcohòliques a les quals s'ha aplicat l'exempció, en els quals han de constar la data de la venda, el número del vol o de la travessia marítima a realitzar, el port o aeroport de destinació final i la quantitat de begudes alcohòliques venudes.

3. Si entre les begudes alcohòliques venudes hi ha begudes derivades, els envasos han d'estar desproveïts de les marques fiscals a què es refereix l'article 26 d'aquest Reglament o, cas de portar-les, han de ser retirades dels envasos per a la seva destrucció posterior, sota control de l'Administració tributària.

Quaranta-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 54, que queda redactat de la manera següent:

«Article 54. *Devolució per utilització en la preparació de productes alimentaris i d'aromatitzants de productes alimentaris i begudes analcohòliques.*

1. L'aplicació del dret a la devolució que estableixen les lletres a) i b) de l'article 22 de la Llei ha de ser sol·licitada, prèviament, al centre gestor, pel titular de l'explotació on s'hagin d'utilitzar l'alcohol o les begudes alcohòliques en els processos d'obtenció d'aromatitzants per a l'elaboració de productes alimentaris i begudes analcohòliques o d'aliments farcits o altres, en les condicions que estableix aquest article.»

Quaranta-nou. Es modifica l'article 55, que queda redactat de la manera següent:

«Article 55. *Devolució per inadequació per al consum humà.*

L'aplicació del dret a la devolució a què es refereix la lletra c) de l'article 22 de la Llei, respecte a begudes alcohòliques que hagin deixat de ser adequades per al consum humà, s'ha d'efectuar d'acord amb el procediment següent:

1. El propietari de les begudes ha de sol·licitar l'aplicació del benefici a l'oficina gestora corresponent a l'establiment on estan aquelles. En l'escrit s'han de fer constar els aspectes següents:

- a) Dades identificatives del sol·licitant i de l'establiment on hi ha les begudes.
- b) Quantitat de begudes per les quals se sol·licita la devolució, amb expressió del volum en litres i el grau alcohòlic volumètric adquirit o, si s'escau, el grau plat adquirit.
- c) Causa per la qual les begudes han deixat de ser adequades per ser comercialitzades per al consum humà.
- d) Dades relatives al proveïdor de les begudes i data en què es van adquirir, i s'han d'adjuntar adjuntar fotocòpies del document de circulació corresponent i de la factura.
- e) Dades identificatives del dipositari autoritzat a qui es retornen les begudes, així com de la fàbrica o dipòsit fiscal on es pretén enviar, i s'hi ha d'adjuntar un document acreditatiu de la conformitat del dipositari autoritzat respecte a la devolució de les begudes, i
- f) si s'escau, procediment que es proposa per a la destrucció, així com el local en què aquesta operació es pot efectuar, que pot ser una zona delimitada considerada com a fora de fàbrica de qualsevol de les fàbriques pertanyents al sol·licitant, d'acord amb el que preveu l'article 40. 2. d).

2. L'oficina gestora, després d'efectuar les comprovacions que estimi oportunes, ha de resoldre la sol·licitud, autoritzar, si s'escau, la devolució de les begudes a la fàbrica o dipòsit fiscal assenyalada a la sol·licitud, i determinar la quota a retornar. D'aquesta autorització, se n'ha de donar compte a l'oficina gestora corresponent a l'establiment de destinació.

3. Una vegada autoritzada la devolució, o transcorreguts deu dies des de la presentació de la sol·licitud d'aplicació del benefici sense haver rebut resposta de l'oficina gestora, el dipositari autoritzat ha de carregar en la seva comptabilitat d'existències les begudes entrades. El dipositari pot deduir, de la quota corresponent al període impositiu en què ha tingut lloc l'entrada de les begudes tornades, l'import de la quota la devolució de la qual s'ha acordat o sol·licitat.

4. El dipositari autoritzat ha de fer efectiu l'import de la devolució al sol·licitant d'aquesta.

5. Quan s'hagi optat per la destrucció de les begudes fora de fàbrica o dipòsit fiscal, aquesta ha de tenir lloc, una vegada autoritzada per l'oficina gestora, en

presència dels serveis d'inspecció o, si s'escau, d'intervenció que han d'instruir la diligència corresponent. L'oficina gestora, si és procedent, ha de determinar la quota a retornar i acordar-ne el pagament.

6. No obstant el que disposa l'apartat 5 anterior, quan la destrucció tingui lloc a la zona delimitada de la fàbrica a què es refereix l'apartat 1.f), el titular de la fàbrica ho ha de comunicar als serveis d'intervenció com a mínim amb setanta-dues hores d'antelació respecte al moment previst per a la destrucció, als efectes del seu control administratiu oportú. En aquest cas la devolució es pot efectuar, una vegada acordada la seva procedència per l'oficina gestora, mitjançant la deducció del seu import del de les quotes meritades en l'esmentada fàbrica en el període impositiu en què tingui lloc la destrucció.

7. No obstant el que disposen els apartats 5 i 6 anteriors, si arribada la data i l'hora anunciades per a la destrucció, no s'hi han presentat els serveis d'intervenció, el titular de l'establiment pot procedir a la destrucció. De la mateixa manera, en cas que la destrucció no sigui continuada, en el moment de la sol·licitud, el titular de l'establiment ha de comunicar aquest fet, així com la durada prevista de l'operació, als serveis d'intervenció.»

Cinquanta. Es modifica l'apartat 5 de l'article 56, que queda redactat de la manera següent:

«Article 56. *Fabricació dels productes gravats.*

(...)

5. La producció d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat només pot tenir lloc en fàbriques que es dediquin exclusivament a la fabricació de l'alcohol o, si s'escau, en dipòsits fiscals d'alcohol, sense perjudici del que disposa l'article 73 d'aquest Reglament. Queda prohibida l'entrada d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat en fàbriques en les quals s'obtinguin productes objecte dels impostos sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques diferents de l'alcohol, llevat del que disposa l'article 88 d'aquest Reglament per a la fabricació d'extractes i concentrats alcohòlics i en els casos en què l'alcohol desnaturalitzat es destini sota control del servei d'intervenció al funcionament intern de la maquinària o aparells que s'utilitzin en les fàbriques.»

Cinquanta-un. Es modifica l'apartat 5 de l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«Article 59. *Obligacions específiques dels fabricants.*

(...)

5. Quan, com a conseqüència de les operacions de fabricació de cervesa s'obtingui residualment alcohol, aquesta circumstància ha de ser comunicada al servei d'intervenció i el fabricant no pot disposar de l'alcohol sense l'autorització prèvia d'aquest servei o transcorreguts deu dies des de la presentació de la comunicació sense haver rebut resposta. A l'obtenció i emmagatzematge d'alcohol a la fàbrica de cervesa i a la seva ulterior expedició des d'aquesta li són aplicables les mateixes normes que regulen l'obtenció, l'emmagatzematge i l'expedició d'alcohol des d'una fàbrica d'alcohol.

A les fàbriques de cervesa que obtinguin alcohol com a conseqüència dels processos de desalcoholització de la cervesa els és aplicable el que disposa l'apartat 2.b.1r de l'article 43 d'aquest Reglament, en relació exclusiva amb l'alcohol que surti de fàbrica amb qualsevol destinació, amb exclusió de la seva destrucció. Així mateix, aquestes fàbriques han de ser inscrites en el registre de l'oficina gestora corresponent amb una clau d'activitat que les distingeixi d'aquelles que només obtenen i comercialitzen cervesa o, en cas d'obtenir alcohol, s'utilitzi o es destrueixi en les mateixes instal·lacions.»

Cinquanta-dos. Es modifica l'article 61, que queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Percentatges de pèrdues.*

1. Als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei, els percentatges de pèrdues durant els processos de producció, emmagatzematge i transport de cervesa són els següents:

a) En les primeres matèries: sobre el total càrrec trimestral, el 2 per 100 dels quilos extracte continguts en els cereals, inclosa la malta, i el 0,5 per 100 sobre el pes net per a les altres.

b) En coccio: entre els quilos extracte natural que representen les primeres matèries entrades en coccio durant cada trimestre i els continguts en el most fred passat a fermentació, el 5,9 per 100 del total càrrec.

c) En l'elaboració de cervesa:

1r. En el sistema convencional de separació entre fermentació i maduració: entre el volum trimestral de most fred passat a fermentació i el volum de cervesa acabada sortida de maduració, el 6,9 per 100 del total càrrec trimestral, que s'eleva al 7,8 per 100 en els supòsits de doble filtratge.

2n. En el sistema en què fermentació i maduració es realitzen successivament en el mateix tanc, el 6 per 100 del total càrrec trimestral.

Aquest percentatge s'eleva al 7 per 100 per als supòsits de doble filtratge.

d) En l'emmagatzematge de cerveses a granel, el 0,25 per 100 del volum de cervesa emmagatzemat durant cada trimestre natural.

e) En l'envasament de cervesa, l'1,5 per 100 del volum de cervesa passada a envasar en barrils; el 2,5 per 100 en l'ompliment de grans formats i el 3,5 per 100 per als altres tipus d'envasos, durant cada trimestre natural. S'entén per gran format el recipient o tanc sobre mitjà de transport, de contingut superior a 60 litres.

f) En l'emmagatzematge de cervesa envasada, el 0,05 per 100 del volum de la cervesa emmagatzemada envasada en barrils, i l'1 per 100 del volum de la cervesa emmagatzemada envasada en altres envasos durant cada trimestre natural.

g) En el transport de cervesa a granel en règim suspensiu, el 0,5 per 100 del volum de cervesa que es transporta.

h) La referència que s'efectua en els apartats anteriors s'entén feta a la totalitat del producte entrat en els processos en el trimestre.

2. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per establir percentatges reglamentaris de pèrdues en els procediments de fabricació no esmentats en aquest article.»

Cinquanta-tres. Es deroga l'article 62, «Obligacions dels proveïdors de malta».

Cinquanta-quatre. S'introdueix un nou apartat 6 a l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Obligacions específiques dels fabricants.*

(...)

6. Quan, com a conseqüència de les operacions de desalcoholització del vi o altres begudes fermentades se n'obtingui residualment alcohol, aquesta circumstància ha de ser comunicada al servei d'intervenció, i el fabricant no pot disposar d'aquest alcohol sense la prèvia autorització d'aquest servei o transcorreguts deu dies des de la presentació de la comunicació sense haver rebut resposta. A l'obtenció, emmagatzematge d'alcohol pels elaboradors de vi i altres begudes fermentades i a la seva ulterior expedició des d'aquesta li són aplicables les mateixes normes que regulen l'obtenció, l'emmagatzematge i l'expedició d'alcohol des d'una fàbrica d'alcohol.

Als elaboradors de vi i altres begudes fermentades que obtinguin alcohol com a conseqüència dels processos de desalcoholització els és aplicable el que disposa l'apartat 2.b.1r de l'article 43 d'aquest Reglament, en relació exclusiva amb l'alcohol que surti de fàbrica amb qualsevol destinació, amb exclusió de la seva destrucció. Així mateix, aquests elaboradors han de ser inscrits en el registre de l'oficina gestora corresponent amb una clau d'activitat que els distingeixi d'aquells que només obtenen i comercialitzen vi o begudes fermentades o, en cas d'obtenir alcohol, s'utilitzi o es destrueixi en les mateixes instal·lacions.»

Cinquanta-cinc. Es modifica l'apartat 1.b) de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«Article 67. *Percentatges de pèrdues.*

1. Als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei, els percentatges reglamentaris de pèrdues admissibles sobre el volum real de producte són els següents:

(...)

b) Emmagatzematge de productes acabats o en curs d'elaboració: el 0,5 per 100 de les existències mitjanes trimestrals. Aquest percentatge s'eleva a l'1,5 per 100 si l'emmagatzematge es realitza en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment.»

Cinquanta-sis. Es modifica la lletra A) de l'article 72, que queda redactada de la manera següent:

«Article 72. *Percentatges de pèrdues.*

A) Als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei, els percentatges reglamentaris de pèrdues admissibles, que es calculen sobre el volum de producte a la temperatura de 20 graus, són els següents:

1. En els processos d'elaboració i emmagatzematge de productes intermedis:

a) Elaboració que no impliqui maceració, l'1 per 100.

b) Elaboració mitjançant maceració, el 3 per 100.

c) Productes intermedis elaborats o en procés d'elaboració continguts en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment: l'1,5 per 100 de les existències mitjanes trimestrals.

d) Els esmentats productes continguts en altres envasos: el 0,5 per 100 de l'existència mitjana trimestral.

e) Productes intermedis que s'elaborin pel sistema de criaçà sota vel de flor: l'1,6 per 100 sobre el volum d'alcohol pur contingut en les existències mitjanes trimestrals. Aquest percentatge reglamentari és aplicable amb independència dels altres percentatges reglamentaris de pèrdues que preveu aquest apartat que, si s'escau, puguin ser aplicables.

2. En l'embotellament, el 0,5 per 100 de la quantitat que s'ha d'embotellar.

3. En el transport de productes intermedis, inclosa la descàrrega, en contenidors de més de 200 litres de capacitat, el 0,5 per 100.

4. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda a establir percentatges reglamentaris de pèrdues en els procediments de fabricació o elaboració diferents dels esmentats anteriorment.»

Cinquanta-set. S'hi introdueix un nou article 72 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 72 bis. *Obtenció residual d'alcohol en fàbriques de productes intermedis.*

Quan, com a conseqüència de les operacions de desalcoholització del vi o altres begudes fermentades en fàbriques de productes intermedis s'obtenen residualment alcohol, aquesta circumstància ha de ser comunicada al servei d'intervenció i el fabricant no pot disposar d'aquest alcohol sense la prèvia autorització de l'esmentat servei o transcorreguts deu dies des de la presentació de la comunicació sense haver rebut resposta. A l'obtenció, l'emmagatzematge d'alcohol pels elaboradors de productes intermedis i a la seva ulterior expedició des de la fàbrica li són aplicables les mateixes normes que regulen l'obtenció, l'emmagatzematge i l'expedició d'alcohol des d'una fàbrica d'alcohol.

Els elaboradors de productes intermedis que obtinguin alcohol com a conseqüència dels processos de desalcoholització els és aplicable el que disposa l'apartat 2.b.1r de l'article 43 d'aquest Reglament, en relació exclusiva amb l'alcohol que surti de fàbrica amb qualsevol destinació, amb exclusió de la seva destrucció. Així mateix, aquests elaboradors han de ser inscrits en el registre de l'oficina gestora corresponent amb una clau d'activitat que els distingeixi d'aquells que només obtenen i comercialitzen productes intermedis o, en cas d'obtenir alcohol, s'utilitzi o es destrueixi en les mateixes instal·lacions.»

Cinquanta-vuit. Es deroga l'apartat 2 de l'article 74, relatiu a la targeta de subministrament d'alcohol.

Cinquanta-nou. Es modifica l'apartat 5 de l'article 74, que queda redactat de la manera següent:

«Article 74. *Utilització d'alcohol totalment desnaturalitzat.*

(...)

5. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que estableix l'apartat 3 de l'article 19 d'aquest Reglament, i a aquest efecte els detallistes d'alcohol estan autoritzats per vendre alcohol totalment desnaturalitzat en una quantitat no superior a cinc litres.

Els detallistes d'alcohol que venguin alcohol totalment desnaturalitzat en una quantitat superior a cinc litres s'han d'inscriure a l'oficina gestora corresponent a la seva demarcació.»

Seixanta. Es deroga l'apartat 5 de l'article 75, relatiu a la targeta de subministrament d'alcohol.

Seixanta-un. Es modifica l'apartat 7 de l'article 75, que queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Utilització d'alcohol parcialment desnaturalitzat.*

(...)

7. L'alcohol parcialment desnaturalitzat únicament pot ser objecte d'utilització en les condicions que estableix aquest Reglament, en un procés industrial determinat per a l'obtenció de productes no destinats al consum humà per ingestió, excepte en els casos en què ni l'alcohol ni el desnaturalitzant s'incorporin al producte final obtingut en el procés, i sempre que el producte utilitzat com a desnaturalitzant estigui autoritzat per al consum per les autoritats sanitàries en la fabricació dels productes esmentats.»

Seixanta-dos. S'introdueixen tres nous apartats 8, 9 i 10 a l'article 75, que queden redactats de la manera següent:

«Article 75. *Utilització d'alcohol parcialment desnaturalitzat.*

(...)

8. El centre gestor pot autoritzar als establiments que obtenen subproductes o residus alcohòlics, amb un contingut en alcohol etílic superior a l'1,2 per 100, que per les seves característiques organolèptiques o la naturalesa dels altres productes que acompanyen l'alcohol el facin impropis per al consum humà, la seva destrucció mitjançant combustió i corresponent aprofitament energètic, amb el compliment de les mesures de control que s'estableixin, i s'ha de considerar que l'alcohol està parcialment desnaturalitzat amb la resta dels components que integren el residu o el subproducte alcohòlic.

9. L'obtenció d'alcohol a partir dels residus alcohòlics requereix que l'establiment en el qual es realitzi l'operació s'inscriuï com a fàbrica d'alcohol, i hi són aplicables les normes que regulen aquest tipus d'establiments.

10. La destrucció de residus alcohòlics subjectes a l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades s'ha de comunicar a l'oficina gestora perquè aquesta decideixi sobre la comprovació. Si la destrucció es realitza fora de l'establiment de l'usuari d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat, s'ha de seguir el procediment següent:

1r. L'usuari ha de portar un llibre registre dels residus obtinguts, amb indicació del contingut alcohòlic.

2n. L'usuari ha de posar en coneixement de l'oficina gestora l'enviament dels productes a una empresa degudament autoritzada per a la gestió de residus.

3r. L'oficina gestora ha d'autoritzar el titular de l'establiment a expedir un document que empari la circulació dels residus des de l'establiment de l'usuari fins a l'empresa gestora. El document ha d'indicar la quantitat de producte i l'alcohol etílic contingut en la mescla. Es pot utilitzar un document d'acompanyament o un document específic.

4t. L'empresa gestora de residus ha de formalitzar la recepció i retornar el document a l'usuari d'alcohol exempt.

5è. L'empresa gestora ha de comunicar a l'oficina gestora, amb un termini mínim de 24 hores, la destrucció, perquè aquesta decideixi sobre la comprovació de l'operació.

6è. En tots els supòsits de destrucció, l'empresa gestora de residus ha de formalitzar una acta de destrucció que ha de comunicar a l'usuari perquè aquest anoti l'operació en el llibre corresponent.»

Seixanta-tres. Es modifica apartat 2 de l'article 76, que queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Fabricació de medicaments.*

(...)

2. L'oficina gestora ha de tramitar l'expedient. L'aplicació de l'exempció s'ha de considerar limitada als processos de fabricació dels medicaments que es descriuïen en la memòria presentada i als quals l'oficina gestora hagi donat la conformitat. Per a l'expedició de la targeta és necessària, a més, la prestació d'una garantia per un import de l'1,5 per 100 de les quotes que correspondrien a l'alcohol rebut l'any anterior o, si no, de les que correspondrien al que es pot rebre durant un any.»

Seixanta-quatre. Es modifica l'article 79, que queda redactat de la manera següent:

«Article 79. *Utilització d'alcohol en recerca científica.*

L'aplicació de l'exempció que estableix l'apartat 8 de l'article 42 de la Llei s'ha de sol·licitar al centre gestor, en un escrit on s'ha d'especificar la finalitat a què es destina, la forma com l'alcohol participa en el procés, la quantitat d'alcohol que es considera necessària, i el proveïdor o proveïdors escollits per al subministrament, i s'ha d'indicar el CAE de l'establiment o establiments des dels quals s'ha d'efectuar el subministrament.

El centre gestor autoritza, si s'escau, el subministrament d'una determinada quantitat d'alcohol sense pagament de l'impost, cosa que ha de comunicar al sol·licitant i a l'oficina gestora corresponent a l'establiment on s'ha de consumir l'alcohol, a fi que aquesta procedeixi a la inscripció del sol·licitant en el registre territorial. A requeriment dels serveis d'inspecció s'ha de justificar l'ús a què s'ha destinat l'alcohol rebut amb aplicació de l'exempció.»

Seixanta-cinc. Es modifica el paràgraf introductori de l'article 80, que queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Per utilització sense incorporació al producte final.*

L'aplicació del dret a la devolució que estableix l'article 43 de la Llei, s'ha d'efectuar d'acord amb el procediment següent:»

Seixanta-sis. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 81, que queden redactats de la manera següent:

«Article 81. *Instal·lació de fàbriques.*

1. Els diversos elements dels aparells de producció han de ser muntats en emplaçaments fixos, de manera que se'n puguin comprovar totes les conduccions d'entrada i sortida i condicionats per poder ser precintats. Els dipòsits d'alcohol han d'estar cubocats oficialment amb la seva capacitat marcada en litres de manera visible i indeleble, i han d'estar proveïts d'un tub de nivell i una escala graduada.

(...)

3. Els líquids alcohòlics han de circular lliurement des de la sortida de la columna fins a la clau de regulació de la producció d'alcohols, i des d'aquesta fins als corresponents comptadors o dipòsits precintats, per canonades rígides sense soldadura, derivacions, ni claus, que han de ser visibles en tot el recorregut; els enllaços de les canonades s'han de realitzar per mitjà de brides d'unió o femelles que han d'estar disposades o preparades per poder ser precintades i recobertes per un embolcall rígid també precintable.»

Seixanta-set. Es modifiquen els apartats 1 i 5 de l'article 82, que queden redactats de la manera següent:

«Article 82. *Declaració de treball.*

1. Tot fabricant d'alcohol, abans de posar en funcionament els aparells de rectificació o destil·lació de la seva indústria ha de subscriure una declaració de treball, subjecta al model aprovat pel centre gestor, que ha de numerar per anys naturals, independentment per cada aparell que tingui instal·lat.

En aquesta declaració s'ha de fe constar la quantitat i classe de primera matèria que ha d'utilitzar en el procés, que ha d'estar a la fàbrica i figurar com a existència en aquesta en el moment de fer la declaració, el contingut en alcohol expressat en

litres absoluts, els dies i les hores que han d'estar en activitat els aparells amb expressió del dia i l'hora de principi i fi de l'operació.

La declaració s'ha de remetre al servei d'intervenció de la fàbrica per via telemàtica.

(...)

5. El dia, que finalitzi el període d'activitat, el fabricant ha de remetre per via telemàtica al servei d'intervenció un informe de resultat d'operacions de treball, ajustat al model aprovat pel centre gestor.

En l'informe de resultat d'operacions de treball s'hi han de consignar les primeres matèries realment utilitzades i l'alcohol obtingut, i s'hi ha de fer constar en els dos casos de la riquesa alcohòlica en litres absoluts. El servei d'intervenció ha de procedir al precinte dels aparells signant amb el fabricant la diligència oportuna.»

Seixanta-vuit. Es modifica l'article 83, que queda redactat de la manera següent:

«Article 83. *Interrupció d'operacions.*

1. Quan per avaria o per causa de força major s'interrompi l'inici o la marxa normal de les operacions, el fabricant ho ha de comunicar immediatament al servei d'intervenció per via telemàtica.

En cas d'avaría dels comptadors o sistema de control, s'han d'interrompre les operacions de fabricació, i s'ha de comunicar aquesta circumstància al servei d'intervenció de manera immediata en els termes del paràgraf anterior. El servei d'intervenció pot disposar la continuació de l'operació fins a la seva conclusió en el règim de dipòsit precintat a què es refereix l'apartat 8 de l'article 81.

2. Reparada l'avaría, es poden reprendre les operacions, i s'ha de fer constar el temps d'inactivitat en la declaració de treball i donar compte de la represa al servei d'intervenció per via telemàtica.

No obstant això, si la reparació exigeix un termini superior al que resti per finalitzar el període assenyalat en la declaració, s'ha de donar per ultimada l'operació, i s'ha de prendre com a data i hora de tancament les d'interrupció; als efectes de recomptes d'existències, no s'han de computar les primeres matèries no utilitzades.»

Seixanta-nou. Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 84, que queden redactats de la manera següent:

«Article 84. *Previsions generals en la fabricació d'alcohol.*

(...)

2. La repassada i, si s'escau, el rebaix previ d'alcohols rectificats o destil·lats només es pot realitzar amb l'autorització expressa del servei d'intervenció.

(...)

5. Els fabricants d'alcohol poden envasar aquests productes dins el recinte de la mateixa fàbrica. Els envasos han de tenir les indicacions exigides per la normativa relativa a l'emmagatzematge, transport, etiquetatge, presentació, publicitat dels productes alimentaris i qualsevol altra que els sigui aplicable; quan es tracti d'alcohol desnaturalitzat o deshidratat hi ha de figurar, a més, l'expressió «alcohol desnaturalitzat amb... (classe de desnaturalitzant) o deshidratat. No apte per a ús de boca.»

Setanta. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 89, que queden redactats de la manera següent:

«Article 89. *Deure de col·laboració.*

1. Els fabricants, venedors o propietaris d'aparells o parts d'aquests aptes per a la destil·lació o rectificació d'alcohols o líquids alcohòlics, han de posar en coneixement de l'oficina gestora corresponent al seu domicili fiscal, abans de la sortida de l'establiment, els noms, NIF i domicilis de les persones a les quals s'enviïn.

(...)

4. Els qui emmagatzemin productes que constitueixin primera matèria per a la fabricació d'alcohol vínic estan obligats a presentar, dins els vint dies següents a la finalització de cada trimestre natural, davant l'oficina gestora, una relació subjecta a model aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda, d'aquells enviats amb destinació a fàbriques de destil·lació o de rectificació el trimestre anterior, indicant data, destinatari i indústria que exerceix, direcció, localitat de destinació, quantitat i graduació. Quan es tracti d'oruxos, piquetes i altres residus de la vinificació s'han d'incloure en aquesta relació, sigui quina sigui la seva destinació.

Tot i això, la presentació d'aquesta relació no és obligatòria si és negativa.»

Setanta-un. Es modifica l'article 90, que queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei, els percentatges reglamentaris de pèrdues admissibles en els processos de fabricació, elaboració, envasament, emmagatzematge i transport són els següents:

a) En el procés de fermentació alcohòlica de les melasses i altres substàncies ensucrades: el 10 per 100 de la quantitat d'alcohol absolut que constituïria el rendiment químic teòric del 100 per 100 dels sucres fermentescibles expressats en sacarosa continguts en aquelles que hagin estat posades en treball.

b) En la rectificació i destil·lació d'alcohol: el 3 per 100 i l'1,5 per 100, respectivament, de les quantitats d'alcohol pur posades en treball. Quan es tracti de la destil·lació d'oruxos en aparells de baixa pressió, aquest percentatge s'eleva al 5 per 100.

c) En l'elaboració de begudes derivades:

1r. Fabricació per destil·lació directa: els mateixos percentatges que a l'apartat b) anterior.

2n. Elaboració en fred que no impliqui maceració: l'1 per 100 de les quantitats d'alcohol pur posades en treball.

3r. Elaboració en fred amb maceració: el 3 per 100 de les quantitats d'alcohol pur posades en treball.

4t. Elaboració en calent: el 3 per 100 de les quantitats d'alcohol pur posades en treball.

5è. Elaboració per envelliment: les establertes a l'apartat e) següent.

d) En l'embotellament o envasament en recipients condicionats per a la venda al detall: el 0,5 per 100 de les quantitats d'alcohol pur a envasar.

e) En l'emmagatzematge d'alcohol i begudes derivades en envasos diferents d'ampolles: el 0,50 per 100 de les existències mitjanes trimestrals. Quan es realitzi en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment, aquest percentatge s'eleva a l'1,5 per 100.

f) En l'emmagatzematge de primeres matèries en fàbriques d'alcohol: l'1 per 100 de les existències mitjanes trimestrals; aquest percentatge s'eleva fins al 5 per 100 si es tracta de melasses, oruxos i altres primeres matèries no líquides.

g) En el transport d'alcohol i begudes derivades, en continents de més de 200 litres inclosa la descàrrega: el 0,5 per 100 de la quantitat que consta com a transportada en el document de circulació corresponent.

2. Als efectes del que preveuen l'apartat 11 de l'article 15 i l'apartat 2 de l'article 45, tots dos de la Llei i l'apartat 2 de l'article 52 d'aquest Reglament, i respecte als usuaris que rebin alcohol amb aplicació d'alguna de les exempcions previstes en aquella, inclòs l'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat, es consideren justificades, sense necessitat de prova, les pèrdues que es produeixen en els processos i percentatges següents:

a) En l'elaboració en fred de productes que continguin alcohol sense que impliqui maceració: l'1 per 100 de les quantitats d'alcohol pur posades en treball.

b) En l'elaboració, en fred amb maceració i en calent, de productes que continguin alcohol: el 3 per 100 de les quantitats d'alcohol pur posades en treball.

c) En l'embotellament o envasament de productes que continguin alcohol en recipients condicionats per a la venda al detall: el 0,5 per 100 de les quantitats d'alcohol que s'envasin.

d) En l'emmagatzematge d'alcohol en envasos diferents de recipients condicionats per a la venda al detall: el 0,50 per 100 de les existències mitjanes trimestrals. Quan es realitzi en envasos de fusta no revestits ni exteriorment ni interiorment, aquest percentatge s'eleva a l'1,5 per 100.

e) En el transport d'alcohol en continents de més de 200 litres inclosa la descàrrega: el 0,5 per 100.

3. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda a establir percentatges reglamentaris de pèrdues en els procediments de fabricació o elaboració diferents dels esmentats anteriorment.»

Setanta-dos. Es modifica l'article 91, que queda redactat de la manera següent:

«Article 91. *Requisits dels envasos.*

1. La circulació de begudes derivades fora de règim suspensiu amb una destinació dins l'àmbit territorial intern diferent d'una planta embotelladora independent ha de tenir lloc en envasos de qualsevol capacitat, sense perjudici del que estableix la normativa sobre gammes de quantitats i capacitats nominals per a productes envasats.

2. Les cisternes que continguin alcohol o, si s'escau, begudes derivades de qualsevol classe han de portar precintades totes les seves claus pel remitent. En cada cisterna o compartiment d'aquesta ha de figurar, de manera indeleble, la seva capacitat en litres. Igualment, els bidons i altres envasos de fusta destinats al transport d'alcohol i, si s'escau, begudes derivades han de portar les indicacions exigides per la normativa que en matèria de transport, envasament, etiquetatge i publicitat els sigui aplicable.

3. Els envasos dels alcohols que no siguin aptes per a ús de boca han d'indicar, en caràcters ben visibles, aquesta circumstància.»

Setanta-tres. Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«Article 101. *Avituallament a aeronaus.*

1. L'exempció que estableix l'article 51.2.a) de la Llei s'ha de justificar mitjançant els comprovants de lliurament, expedits pel mateix subministrador.

2. Els comprovants de lliurament han de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) Subministrador:

1r. Nom o raó social.

2n. NIF i CAE.

3r. Raó social i NIF del propietari del carburant.

b) Destinatari:

- 1r. Nom o raó social.
- 2n. NIF nacional o comunitari o, en cas que no es disposi d'aquesta dada, qualsevol altra que permeti la identificació, disponible a efectes fiscals.
- 3r. Codi OACI.
- 4t. Matrícula de l'aeronau.
- 5è. Aeroport.
- 6è. Si s'escau, nom o raó social i NIF del representant.

c) Avituallament:

- 1r. Classe, epígraf i quantitat del carburant.
- 2n. Data i signatura amb l'he rebut del receptor.
- 3r. Observacions i "he rebut a bord" del comandant de l'aeronau, així com la declaració del titular de l'aeronau o del seu representant, on consti que l'aeronau subministrada no realitza aviació privada d'esbarjo.

Aquestes dades poden ser objecte de codificació; en aquest cas, el subministrador ha de facilitar al centre gestor una taula de correlacions de codis utilitzats i el seu significat.

3. Una vegada efectuats els subministraments, el subministrador ha de numerar correlativament els comprovants de lliurament expedits. La numeració ha de ser única, sigui quin sigui el règim fiscal o duaner de les operacions efectuades. Les operacions s'han de registrar en la comptabilitat d'existències de l'establiment, amb referència als números dels comprovants de lliurament que han de servir de justificant.

4. El subministrador ha de conservar durant el període de prescripció de l'impost els comprovants de lliurament i la resta de la documentació que acrediti la realització de les operacions.

5. Quan els carburants per a navegació siguin lliurats pels obligats tributaris a titulars d'aeronaus que habitualment utilitzin instal·lacions privades per al seu enlairament i aterratge, els titulars de les aeronaus han de ser prèviament autoritzats, per les oficines gestores corresponents a aquestes instal·lacions, per rebre els carburants amb exempció de l'impost. L'oficina gestora ha d'expedir, si s'escau, la targeta d'inscripció en el registre territorial que formalitza l'autorització, que s'ha de presentar al subministrador del carburant. Els titulars han de portar la comptabilitat necessària als efectes de justificar el destinació donada als carburants adquirits amb exempció de l'impost.

6. El subministrador ha de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Economia i Hisenda, en un termini que s'acaba el dia 20 del mes següent al de la finalització del trimestre, la informació relativa als subministraments efectuats en el trimestre amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs, agrupada globalment per destinataris i quantitat total lliurada a cadascun d'ells.»

Setanta-quatre. Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 102, que queden redactats de la manera següent:

«Article 102. *Avituallament a embarcacions.*

(...)

2. El subministrador ha de documentar l'operació d'avituallament amb un rebut de lliurament que ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) Subministrador:

- 1r. Nom o raó social.
- 2n. NIF i CAE.
- 3r. Raó social i NIF del propietari del carburant.

b) Destinatari:

- 1r. Nom o raó social.
- 2n. NIF nacional o comunitari o, en cas que no es disposi d'aquesta dada, qualsevol altra que permeti la identificació, disponible a efectes fiscals.
- 3r. Nom o raó social i NIF del consignatari.
- 4t. Bandera, matrícula i nom de l'embarcació.
- 5è. Port.

c) Avituallament:

- 1r. Classe, epígraf i quantitat del carburant.
- 2n. Data i signatura amb l'he rebut del receptor.
- 3r. Diligència del capità del vaixell o, si no, del consignatari, de la recepció a bord, conforme o amb les incidències que s'indiquin, on consti que l'embarcació no realitza navegació privada d'esbarjo.

(...)

5. Els subministradors dels hidrocarburs han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Economia i Hisenda, en un termini que s'acaba el dia 20 del mes següent a la terminació de cada trimestre, la informació relativa als subministraments efectuats durant el trimestre llevat de l'impost sobre hidrocarburs, agrupada globalment per destinataris i quantitat total lliurada a cadascun d'ells.»

Setanta-cinc. Es modifica l'article 105, que queda redactat de la manera següent:

«Article 105. *Projectes pilot relatius a biocarburants i biocombustibles.*

1. L'aplicació de l'exempció que preveu l'article 51.3 de la Llei es regeix pel que disposa aquest article.

Als únics efectes de l'aplicació d'aquest article s'entén que l'expressió «biocarburants» comprèn tant els biocarburants, definits a l'apartat 1.m) de l'article 49 de la Llei, com els biocombustibles, definits a l'apartat 1.n) del mateix article que es destinin, com a tals o prèvia modificació química, respectivament al seu ús com a carburant o com a combustible, directament o mesclats amb altres carburants o combustibles.

L'aplicació de l'exempció requereix la prèvia introducció dels biocarburants en una fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, si no estan prèviament en un d'aquests establiments, o bé, tractant-se de biocarburants rebuts de l'àmbit territorial comunitari no intern sense passar pels esmentats establiments, que el receptor tingui la condició de destinatari registrat. En cas d'importacions de biocarburants fora del règim suspensiu, el dret a l'aplicació de l'exempció s'ha de justificar davant la duana d'importació.

Quan el biocarburant sigui alcohol etílic té la condició d'alcohol parcialment desnaturalitzat.

2. Les persones que es vulguin acollir a l'exempció han de presentar davant el centre gestor la sol·licitud que ha d'anar acompanyada d'una memòria descriptiva del projecte pilot que s'invoca i, en especial, de la utilització en aquest dels biocarburants. Quan siguin diverses les persones o entitats que participin en el projecte pilot, la sol·licitud ha de ser subscripta per totes elles. La memòria ha de versar, com a mínim, sobre els aspectes següents:

a) Acreditació del caràcter experimental del projecte i que aquest es limita a demostrar la viabilitat tècnica o tecnològica de la seva producció o utilització, amb exclusió de la ulterior explotació industrial dels resultats.

b) Tipus de biocarburant que s'ha d'utilitzar, així com el lloc i el procediment per a la seva obtenció amb descripció dels estadis intermedis del procediment.

c) Manera en què el producte de què es tracti, com a tal o prèvia modificació química, és susceptible de ser utilitzat com a carburant (directament o mesclat amb altres carburants).

d) Descripció de les característiques del projecte pilot des de l'obtenció del producte fins que aquest és finalment utilitzat com a carburant, amb indicació dels establiments en què, si s'escau, es desenvolupen les diferents fases del projecte.

e) Previsió de la quantitat del biocarburant que comprèn el projecte pilot. La condició que estableix el paràgraf a) anterior es considera acreditada quan l'esmentada quantitat no excedeixi els 5.000 litres per any del biocarburant per al qual se sol·licita l'aplicació de l'exempció.

f) Durada del projecte, que no pot excedir el termini assenyalat a l'apartat 3.

Amés, el centre gestor pot sol·licitar als interessats informacions complementàries o aclariments en relació amb la documentació presentada.

3. El centre gestor ha d'emetre resolució sobre la sol·licitud plantejada amb l'expedició, si s'escau, del corresponent acord de reconeixement de l'exempció.

L'acord s'ha d'expedir, si s'escau, amb la vigència sol·licitada pels interessats que no pot excedir els cinc anys. L'aplicació de l'exempció s'ha de portar a terme, segons els casos, de la manera prevista als apartats següents.

4. Quan el biocarburant es destini a ser utilitzat, com a tal o prèvia modificació química, sense barrejar amb altres carburants, l'exempció s'aplica, una vegada produïda la meritació de l'impost i sempre que no hi concorri l'aplicació d'un altre supòsit d'exempció, sobre el dit biocarburant.

El biocarburant s'ha d'enviar directament des de l'establiment que tingui la consideració de fàbrica d'hidrocarburs fins als consumidors finals que com a tals estiguin identificats en el projecte pilot. No obstant això, si així ho preveu el projecte pilot, l'enviament dels biocarburants als consumidors finals identificats pot tenir lloc a través d'un dipòsit fiscal o d'un magatzem fiscal amb compliment del que preveuen sobre això la Llei i aquest Reglament.

5. Quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a barrejar-se amb un carburant abans de la conclusió del règim suspensiu, s'han d'observar les regles següents:

a) El biocarburant s'ha d'enviar en règim suspensiu des de l'establiment que tingui la consideració de fàbrica d'hidrocarburs fins a aquell en què, com a tal o prèvia modificació química, s'incorpori al carburant. Si la modificació química s'efectua en un establiment diferent del de partida, l'enviament a aquest últim, que també té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs, també s'ha d'efectuar en règim suspensiu.

b) La comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal en el qual es rebin ha de reflectir en comptes separats el moviment dels biocarburants rebuts, com a tals o químicament modificats, dels biocarburants modificats químicament a l'establiment, dels carburants amb els quals es mesclen i de les mescles finalment obtingudes.

c) L'exempció prevista a l'article 51.3 de la Llei s'aplica sobre el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, present en la mescla que el conté, sempre que respecte a la mescla es produeixi la meritació de l'impost i no hi concorri l'aplicació d'un altre supòsit d'exempció. A la part de la mescla que no és biocarburant li és aplicable el tipus impositiu que correspongui de conformitat amb el que disposa l'article 50 de la Llei.

d) Quan la mescla que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti de fàbrica o dipòsit fiscal amb destinació a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, l'enviament ha d'anar acompanyat d'un document de circulació en el qual s'ha de fer referència al volum total de la mescla i al volum del biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, comprès en aquella en els termes de l'apartat 8 d'aquest article. Aquest document ha de servir

de justificant a l'assentament que es practiqui en la comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal de recepció, que ha de complir el que estableix el paràgraf b) d'aquest apartat. Quan la mescla que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti d'aquesta fàbrica o dipòsit fiscal amb una destinació diferent de la destinació de l'enviament a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situat en l'àmbit territorial intern, hi és aplicable el que preveu el paràgraf c).

6. Als efectes del que disposen els dos apartats anteriors, tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs i s'han d'inscriure com a tals en el registre territorial els establiments següents:

a) Quan el biocarburant sigui susceptible de ser utilitzat directament o bé es destini a ser mesclat sense modificació química amb un carburant, té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on s'obtingui el biocarburant.

b) Amb independència del que preveu el paràgraf a) anterior, quan la utilització del biocarburant requereixi la seva modificació química prèvia, també té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on es porti a terme la modificació. En particular, quan el biocarburant es destini a la seva conversió en un additiu, tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs tant l'establiment on s'obté el biocarburant com l'establiment on l'additiu s'obté.

c) El que disposen els paràgrafs a) i b) s'entén sense perjudici dels casos en què l'establiment on s'obtingui o es processa el biocarburant tingui pel seu compte la consideració de fàbrica d'alcohol o d'hidrocarburs.

7. Per a l'aplicació de la normativa de l'impost sobre hidrocarburs, els assentaments en la comptabilitat d'existències, els documents de circulació i qualssevol altres documents que s'hagin d'emplenar en relació amb el volum dels biocarburants, com a tals o prèvia modificació química, s'han d'efectuar sempre referits a la temperatura de 15° C.

8. En el document de circulació que sigui procedent expedir per emparar la circulació dels biocarburants, com a tals o prèvia modificació química, o dels productes que els continguin, s'ha d'indicar el biocarburant de què es tracti i, si s'escau, la proporció en la qual s'inclou en la mescla de la qual formi part.

9. Quan el biocarburant produït sigui alcohol etílic (bioetanol), i mentre mantingui la seva identitat com a tal, és aplicable el que disposa l'apartat 8 de l'article 108 bis.»

Setanta-sis. Es modifica l'article 107, que queda redactat de la manera següent:

«Article 107. *Mitjans de pagament específics.*

1. Als efectes del que disposa l'apartat 3 c) de l'article 106 anterior s'entén per:

a) "Targetes gasoil bonificat". Les targetes de crèdit, de dèbit o de compres, l'emissió de les quals hagi estat prèviament aprovada pel centre gestor per ser utilitzades com a mitjà de pagament per a l'adquisició de gasoil bonificat a detallistes en instal·lacions de venda al detall inscrites en el registre territorial. És condició necessària per a la seva aprovació el compliment de les condicions següents:

1r. Només són susceptibles d'utilització per a l'adquisició de gasoil bonificat a detallistes en instal·lacions de venda al detall inscrites en el registre territorial.

2n. Han de quedar identificats tant el venedor com el comprador del gasoil.

3r. Ha de quedar constància de l'import de l'adquisició.

4t. Han de quedar identificats els comptes d'abonament i de deute dels pagaments efectuats mitjançant la seva utilització.

5è. Els abonaments només es poden efectuar en els comptes oberts a nom dels detallistes que acreditin la seva inscripció en el registre territorial com a titulars de la instal·lació de venda al detall. En les notificacions d'abonament ha de constar

clarament que corresponen a operacions pagades mitjançant la targeta gasoil bonificat.

6è. L'entitat emissora de la targeta ha d'estar capacitada per donar compliment al que estableixen els apartats 2 i 4 d'aquest article.

El sol·licitant ha d'adherir l'etiqueta identificativa del número d'identificació fiscal, en el model de sol·licitud d'emissió que l'entitat tingui establert.

b) "Xecs gasoil bonificat". Els xecs carburant en els quals figura, amb caràcters destacats, l'expressió "gasoil bonificat". Aquest xec només es pot utilitzar com a mitjà de pagament per a l'adquisició de gasoil bonificat a detallistes en instal·lacions de venda al detall inscrites en el registre territorial. La primera vegada que se sol·liciti a una entitat de crèdit l'expedició d'aquests xecs, el sol·licitant ha d'adherir al document de sol·licitud que aquella tingui establert, una etiqueta identificativa del seu número d'identificació fiscal. Els xecs gasoil bonificat s'han de presentar a les entitats de crèdit, de forma separada de la resta dels xecs, per al seu abonament en compte. Les entitats de crèdit únicament poden abonar l'import d'aquests xecs en els comptes oberts a nom dels detallistes que els acreditin la seva inscripció en el registre territorial, de conformitat amb el que estableix l'apartat següent.

2. Les entitats emissores de targetes gasoil bonificat han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Economia i Hisenda, en un termini que finalitza el dia 20 del mes següent a la terminació de cada trimestre, una relació amb les dades següents:

a) Cognoms i nom o raó social, domicili, número d'identificació fiscal i codi del compte de client (ccc) de càrrec, corresponents als adquirents del gasoil.

b) Import total degut en el trimestre, corresponent als pagaments efectuats mitjançant la utilització de les targetes gasoil bonificat expedides a aquells.

3. Les entitats de crèdit que hagin emès xecs gasoil bonificat han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Economia i Hisenda, en un termini que s'acaba el dia 20 del mes següent al de finalització de cada trimestre, una relació amb les dades següents:

a) Cognoms i nom o raó social, domicili, número d'identificació fiscal i codi del compte de client (ccc) de càrrec, corresponents a l'adquirent del gasoil.

b) Import total degut en el trimestre, corresponent als pagaments efectuats mitjançant xecs gasoil bonificat.

4. Les entitats emissores de targetes i les entitats de crèdit també han de remetre al centre gestor una relació dels imports abonats trimestralment per aquestes entitats als detallistes inscrits en el registre territorial, corresponents a pagaments efectuats mitjançant targetes gasoil bonificat o xecs gasoil bonificat, a partir de la data que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

5. Les entitats emissores de targetes gasoil bonificat i les entitats de crèdit són responsables de la correspondència entre les dades contingudes en les relacions i les que es dedueixen dels mitjans de pagament utilitzats. En particular, les entitats de crèdit són responsables de la identificació diferenciada en els extractes periòdics dels abonaments corresponents a l'ingrés de xecs gasoil bonificat.

6. L'autorització per a l'emissió de les targetes a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article ha de ser revocada pel centre gestor quan les entitats emissores de les targetes gasoil bonificat incompleixin les condicions exigides per a la seva aprovació.»

Setanta-set. Es modifica l'article 108 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108 bis. *Aplicació dels tipus impositius de biocarburants i biocombustibles.*

1. L'aplicació dels tipus que preveuen els epígrafs 1.13 a 1.15 de l'article 50 de la Llei es regeix pel que disposen aquest article, l'article 108 ter i l'article 108 quater.

Als únics efectes de l'aplicació d'aquest article, l'article 108 ter i l'article 108 quater, s'entén que l'expressió "biocarburants" comprèn tant els biocarburants definits a l'article 49.1.m) de la Llei, com els biocombustibles definits a l'article 49.1.n) que, en tots dos casos, es destinin, com a tals o prèvia modificació química, respectivament al seu ús com a carburant o com a combustible, directament o mesclats amb altres carburants o combustibles.

L'aplicació d'aquests tipus impositius requereix la introducció prèvia dels biocarburants en una fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, si no estan prèviament en un d'aquests establiments, o bé, si es tracta de biocarburants rebuts de l'àmbit territorial comunitari no intern sense passar pels esmentats establiments, que el receptor tingui la condició de destinatari registrat. En cas d'importacions de biocarburants fora de règim suspensiu, l'aplicació d'aquests tipus es pot sol·licitar a la duana d'importació.

Quan el biocarburant sigui alcohol etílic té la condició d'alcohol parcialment desnaturalitzat de conformitat amb el procediment i desnaturalitzant aprovats prèviament pel centre gestor.

2. Quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a utilitzar-se sense barrejar, el tipus impositiu especial s'aplica en les condicions que preveu l'article 50 bis de la Llei una vegada es produeixi la meritació de l'impost i sempre que no hi concorri l'aplicació d'un supòsit d'exempció.

3. Quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a barrejar-se amb un carburant abans de la conclusió del règim suspensiu, l'operació de mescla s'ha de fer mitjançant la comunicació prèvia, per qualsevol mitjà que permeti tenir constància que ha rebut la comunicació, a l'oficina gestora competent. No obstant això, quan en les fàbriques o dipòsits fiscals es disposi de sistemes de mescla que garanteixin el control de les operacions, prèviament aprovats per les oficines gestores, aquestes poden dispensar de la comunicació prèvia de les operacions de mescla. En tot cas, s'han de complir les regles següents:

a) El biocarburant s'ha d'enviar en règim suspensiu des de l'establiment que tingui la consideració de fàbrica o dipòsit fiscal d'hidrocarburs fins a aquell en què, com a tal o prèvia modificació química, s'incorpori al carburant. Si la seva modificació química s'efectua en un establiment diferent del de partida, l'enviament a aquest últim, que també té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs, també s'ha d'efectuar en règim suspensiu.

b) La comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal en el qual es rebin ha de reflectir en comptes separats el moviment dels biocarburants rebuts, com a tals o químicament modificats, dels biocarburants modificats químicament a l'establiment, dels carburants amb els quals es mesclen i de les mescles finalment obtingudes.

c) El tipus impositiu especial s'ha d'aplicar sobre el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, present en la mescla que el conté, sempre que respecte a la mescla es produeixi la meritació de l'impost i no hi concorri l'aplicació d'un supòsit d'exempció. A la part de la mescla que no és biocarburant li és aplicable el tipus impositiu que correspon de conformitat amb el que disposa l'article 50 de la Llei.

d) Quan la mescla que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti de fàbrica o dipòsit fiscal amb destinació a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situat en l'àmbit territorial intern, el document de circulació ha de fer referència al volum total de la mescla i al volum del biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, comprès en aquella. Aquest document ha de servir de justificant a

l'assentament que es practiqui en la comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal de recepció, que ha de complir el que preveu el paràgraf b) d'aquest apartat. Aquesta mescla es pot barrejar, al seu torn, amb altres del mateix epígraf fiscal que estiguin a l'establiment.

e) En cas d'adquisició intracomunitària de mescles de biocarburant amb carburant convencional amb destinació a una fàbrica o dipòsit fiscal situat en l'àmbit territorial intern, quan el document de circulació que empari l'entrada a l'establiment de destinació no faci referència al percentatge de mescla, el titular de l'establiment ha d'efectuar una declaració en la qual es faci constar el percentatge. Aquesta declaració, que serveix de base per comptabilitzar l'entrada dels productes a l'establiment de destinació, ha de fer referència al número de document de circulació i s'ha de remetre telemàticament a l'oficina gestora en un termini de 5 dies des de la recepció del producte.

f) En cas d'importació de mescles de biocarburant amb carburant convencional amb destinació a una fàbrica o dipòsit fiscal, el document que empari la circulació fins a l'establiment ha de fer referència al percentatge de la mescla.

4. El centre gestor pot autoritzar, quan hi hagi motius econòmics que ho aconsellin i amb les condicions particulars que en cada cas s'estableixin amb motiu de l'autorització, que les operacions de mescla en règim suspensiu d'un carburant convencional destinat a un dipòsit fiscal per barrejar-se en aquest amb un biocarburant, es puguin realitzar en el vaixell que transporta el carburant convencional. L'atorgament de l'autorització està condicionat al fet que l'operació es porti a terme mentre el vaixell estigui atracat en el port en el qual radiqui el dipòsit fiscal.

5. Als efectes del que disposen els apartats anteriors i els articles 108 ter i 108 quater, tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs i s'han d'inscriure com a tals en el registre territorial els establiments següents:

a) Si el biocarburant és susceptible de ser utilitzat directament o bé es destina a ser mesclat sense modificació química amb un carburant, té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on s'obté el biocarburant.

b) Amb independència del que preveu el paràgraf anterior, si la utilització del biocarburant requereix la seva modificació química prèvia, també té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on es porta a terme la modificació. En particular, si el biocarburant es destina a la seva conversió en un additiu, tant l'establiment on s'obté el biocarburant com l'establiment on l'esmentat additiu s'obté tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs.

c) El que disposen els paràgrafs a) i b) s'entén sense perjudici dels casos en què l'establiment on s'obtingui o processi el biocarburant tingui pel seu compte la consideració de fàbrica d'alcohol o d'hidrocarburs.

6. Per a l'aplicació de la normativa de l'impost sobre hidrocarburs, els assentaments en la comptabilitat d'existències, les declaracions dels titulars dels establiments i qualssevol altres documents que s'hagin d'emplenar en relació amb el volum dels biocarburants, com a tals o prèvia modificació química, s'han d'efectuar sempre referits a la temperatura de 15° C.

7. Quan el biocarburant produït sigui alcohol etílic (bioetanol) i mentre no sigui sotmès a una transformació química que n'alteri la composició, o bé mentre no sigui mesclat amb carburants convencionals en una proporció d'alcohol etílic igual o inferior a un 95 per 100 en volum, regeixen respecte a aquest les disposicions de la Llei i d'aquest Reglament relatives a l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades que hi siguin aplicables, amb independència del que estableixen els apartats anteriors.

El producte resultant de la mescla esmentada en el paràgraf anterior té, a efectes fiscals, la consideració del carburant convencional que se li hagi afegit, sense

perjudici de l'aplicació del tipus especial a la part d'aquell corresponent a l'alcohol etílic (bioetanol).

8. Quan, amb motiu dels resultats d'anàlisi o altres proves practicades, si s'escau, es posi de manifest que el percentatge de biocarburant que s'ha tingut compte en les declaracions liquidacions corresponents va ser incorrecte, la diferència s'ha d'incloure en la comptabilitat establiment, així com en la declaració liquidació corresponent, en el període en què la incorrecció hagi estat comprovada.»

Setanta-vuit. S'hi introdueix un nou article 108 ter, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108 ter. *Productes als quals es refereixen els apartats f) i g) de l'article 46. 1 de la Llei.*

Es considera que els productes a què fan referència les lletres f) i g) del 46. 1 de la Llei es destinen a un ús com a carburant o combustible en el moment en què es produeixi la primera entrada en un establiment autoritzat a fabricar o emmagatzemar productes destinats a aquests usos.

Les persones o entitats que enviïn des de l'àmbit territorial intern aquests productes als establiments que determinen, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, la seva inclusió en l'àmbit objectiu de l'impost, s'han d'inscriure a les oficines gestores en la demarcació de les quals estigui l'establiment d'enviament i remetre un informe trimestral a l'oficina gestora, exclusivament pels enviaments a què es refereix el paràgraf anterior.

L'esmentat informe trimestral s'ha d'ajustar al model aprovat pel centre gestor i s'ha de presentar telemàticament dins els vint dies naturals següents a la terminació de cada trimestre, només en cas que hi hagi hagut enviaments efectius durant aquest.

En cas d'adquisició intracomunitària o d'importació dels productes als quals es refereixen les lletres f) i g) del 46.1 de la Llei, és l'adquirent o importador que els envia a una fàbrica o dipòsit fiscal d'hidrocarburs qui està subjecte a les obligacions d'inscripció i remissió del part trimestral a què es refereix el paràgraf anterior.

En cas d'adquisició intracomunitària o importació directa d'aquests productes per una fàbrica o dipòsit fiscal no s'exigeixen al titular d'aquests establiments les obligacions d'inscripció i remissió de part trimestral a què es refereix el paràgraf anterior.

El que disposa aquest apartat no és aplicable a l'alcohol etílic a què es refereix la lletra f) de l'article 46. 1 de la Llei mentre estigui inclòs, de conformitat amb la Llei i aquest Reglament, en l'àmbit objectiu de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades o sotmès a les regles d'aquest impost.»

Setanta-nou. S'hi introdueix un nou article 108 quater, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108 quater. *Dipòsit fiscal logístic.*

1. No obstant el que disposa l'apartat 3 de l'article 108 bis, quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a barrejar-se amb un carburant abans de la conclusió del règim suspensiu, o ja mesclats amb un carburant en una fàbrica o dipòsit fiscal, que s'introdueixin en dipòsits fiscals logístics i que siguin expedits amb una destinació diferent d'una fàbrica o un dipòsit fiscal, l'aplicació dels tipus que preveuen els epígrafs 1.13 a 1.15 respecte als esmentats biocarburants es pot efectuar a partir dels resultats que llanci el sistema comptable i d'informació proposat per l'entitat i autoritzat a aquests efectes pel centre gestor. La proposta que s'autoritzi ha de complir en tot cas les regles establertes en aquest apartat, sense perjudici de les altres obligacions que, amb motiu de l'autorització o en un moment posterior, es puguin exigir al titular del dipòsit fiscal logístic.

a) Dipòsit fiscal logístic i introductor: als efectes d'aquest apartat, s'entén per dipòsit fiscal logístic el dipòsit fiscal d'hidrocarburs el titular del qual operi per compte

dels introductors, i no adquireix la propietat dels productes que rep ni transmetent la dels que expedeix. Quan el titular del dipòsit fiscal logístic ho sigui d'altres, els moviments produïts en el conjunt dels dipòsits fiscals logístics dels quals sigui titular s'han de considerar produïts en un d'aquests, que té la consideració de dipòsit fiscal logístic únic, si es compleixen les condicions següents:

1a. Que el titular tingui una gestió comptable integrada del conjunt dels moviments produïts entre els dipòsits, així com del biocarburant contingut en aquests productes, sense perjudici de la que correspon individualment a cadascuna d'aquests,

2a. Que li hagi estat autoritzada la centralització del pagament de l'impost per al conjunt dels dipòsits de què és titular, i

3a. Que, en referència al dipòsit fiscal logístic únic, es porti un registre de moviments de productes i de biocarburants per cada introductor.

S'entén per introductor el fabricant d'hidrocarburs o comerciant dels esmentats productes a nom del qual s'ha produït la primera introducció de biocarburant en un dipòsit fiscal logístic.

b) Recepció de la gasolina o el gasoil en el dipòsit fiscal logístic:

1r. La gasolina o el gasoil que contenen biocarburant, així com els que no en contenen que es destinin a ser mesclats amb un biocarburant dins del dipòsit fiscal logístic han de ser objecte d'anotació, a la seva recepció en aquest, sense perjudici de l'anotació separada que d'aquests sigui procedent en funció del seu octanatge o de la seva destinació a un ús com a combustible o carburant.

2n. Les esmentades gasolina o gasoil s'han de rebre en el dipòsit a l'empara del corresponent document de circulació en el qual s'ha d'indicar el percentatge de biocarburant.

3r. Amés del que disposen l'article 50 d'aquest Reglament i el paràgraf 1r anterior, la quantitat de biocarburant continguda en la gasolina o en el gasoil ha de ser comptabilitzada separadament.

4t. En cas d'adquisició intracomunitària de mescles de biocarburant amb carburant convencional amb destinació a un dipòsit fiscal logístic, quan el document de circulació que empari l'entrada en aquest no faci referència al percentatge de la mescla, i als efectes del càlcul de la base a què es refereix l'epígraf d) 2n E d'aquest apartat, l'introductor ha d'efectuar una declaració en la qual es faci constar aquest percentatge. La declaració, que justifica l'anotació de l'entrada de biocarburant als efectes del número 3r anterior, ha de fer referència al número de document de circulació i s'ha de remetre al dipòsit fiscal logístic de destinació i a l'oficina gestora en un termini de 5 dies des de la recepció del producte en aquest dipòsit. La remissió a l'oficina gestora s'ha de fer per via telemàtica.

5è. En cas d'importació de mescles de biocarburant amb carburant convencional amb destinació a un dipòsit fiscal logístic, el document que empari la circulació fins a aquest establiment ha de fer referència al percentatge de la mescla.

6è. L'anotació efectuada a la recepció de la gasolina o el gasoil que contenen biocarburant s'ha de minorar en les quantitats de biocarburants continguts en les gasolines i gasoils que hagin estat enviats a fàbriques i a altres dipòsits fiscals.

c) Sortides de gasolina o gasoil que contenen biocarburant del dipòsit fiscal logístic: el titular del dipòsit fiscal logístic exclusivament pot aplicar els tipus a què es refereix l'article 50 bis de la Llei pel biocarburant que, de conformitat amb la comptabilitat que se li hagi autoritzat, hagi sortit en cada període de liquidació del dipòsit fiscal logístic fora del règim suspensiu, amb destinació a l'àmbit intern i sense que hagi estat aplicable una exempció.

d) Repercussió de l'impost:

1r. La repercussió de l'impost respecte al biocarburant, l'ha d'efectuar el titular del dipòsit fiscal logístic sobre els introductors en la seva condició de persones o entitats per compte dels quals es realitzen les operacions.

2n. A aquests efectes, en el dipòsit fiscal logístic s'ha de portar un compte per cada introductor, amb les dades que es recullen a continuació. Aquest compte ha d'estar a disposició de la Intervenció en tot moment.

S'han de recollir les dades següents:

A) Càrrec de biocarburant del període:

S'entén per càrrec de biocarburant del període la suma de les quantitats de cada classe de biocarburant, diferenciades per epígraf, que per a cada introductor han estat introduïdes en un dipòsit fiscal logístic durant cada període de liquidació i de les que figuren en existències al començament d'aquest període, i d'aquesta suma s'han de minorar les quantitats de biocarburants continguts en les gasolines i gasoils enviats a fàbriques i a altres dipòsits fiscals.

Per al seu càlcul s'ha de tenir en compte el biocarburant que s'hagi introduït ja mesclat amb les gasolines o gasoils introduïts en el dipòsit fiscal logístic, així com el que es mescli en el dipòsit fiscal logístic en els termes que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

B) Percentatge de biocarburant del període:

És el percentatge que expressa, per a cada introductor i període de liquidació, el contingut mitjà teòric de cada classe de biocarburant contingut en les gasolines o gasoils que l'incorporen.

Per al càlcul s'han de tenir en compte els productes introduïts durant el període de liquidació, així com les existències inicials del període, en cas que n'hi hagi, minorades en les quantitats enviades en règim suspensiu a fàbriques i a altres dipòsits fiscals.

Aquest percentatge s'aplica, per a cada introductor i període de liquidació, a totes les sortides a què es refereix l'apartat C) següent, així com les existències finals, en cas que n'hi hagi.

C) Sortides de la gasolina o gasoil que conté biocarburant per a cada introductor:

Les sortides de gasolines o gasoils d'un dipòsit fiscal logístic s'imputen, a aquests efectes, a cada introductor, prescindint de les operacions comercials que s'hagin realitzat a l'interior del dipòsit fiscal logístic.

Llevat de les sortides en règim suspensiu a fàbriques i a altres dipòsits fiscals, es considera que totes les sortides de gasolines o gasoils del dipòsit fiscal logístic corresponents a cada introductor tenen un contingut en biocarburant igual al resultat d'aplicar a cadascuna d'aquestes el percentatge de biocarburant.

D) Existència final de biocarburant del període:

És el sobrant de biocarburant que, per a cada introductor, resulti de restar del càrrec del període el resultat d'aplicar el percentatge de biocarburant del període a totes les sortides a què es refereix l'apartat anterior.

Ha de ser igual al resultat d'aplicar el percentatge de biocarburant del període a les existències finals de producte per a cada introductor.

E) Base per a l'aplicació del tipus de biocarburants:

És el resultat d'aplicar, per a cada introductor, el percentatge de biocarburant del període a les sortides de gasolina o gasoil mesclat que, introduït per aquest, s'hagin

produït durant aquest període, fora del règim suspensiu, amb destinació a l'àmbit territorial intern i sense que hi hagi estat aplicable cap exempció.

En cap cas aquesta quantitat pot ser superior al càrrec de biocarburant del període.

2. Els dipòsits fiscals autoritzats de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior que rebin biocarburant pur, poden efectuar mescles d'aquest biocarburant pur amb les gasolines o gasoils inclosos en la comptabilitat a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, abans de la sortida d'aquest. En aquest cas, s'ha de datar el producte en la comptabilitat portada de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 108 bis i s'ha d'anotar com a entrada als efectes a què es refereix l'apartat 1. b) 1r d'aquest article. L'assentament de càrrec en aquesta comptabilitat s'ha de justificar amb el datat correlatiu en la comptabilitat corresponent, per la qual cosa hi ha d'haver haver una relació inequívoca entre els dos assentaments.»

Vuitanta. Es modifica la lletra ñ) de l'apartat 2 de l'article 116, que queda redactada de la manera següent:

«Article 116. *Percentatges de pèrdues admissibles en els processos de producció, emmagatzematge i transport.*

(...)

2. Taula de percentatges reglamentaris de pèrdues:

(...)

ñ) Emmagatzematges, sobre les existències mitjanes del trimestre, de productes la tributació dels quals es produiria als tipus que preveuen els següents epígrafs de la tarifa 1a de l'impost:

Epígrafs 1.1, 1.2.1, 1.2.2 i 1.13: 0,95.

Epígrafs 1.11 i 1.12: 0,55.

Epígrafs 1.3, 1.4, 1.5, 1.14 i 1.15: 0,35.

Epígrafs 1.6, 1.8, 1.9 i 1.10: 2,05.»

Vuitanta-u. S'introdueix una nova lletra r) a l'apartat 2 de l'article 116, que queda redactada de la manera següent:

«Article 116. *Percentatges de pèrdues admissibles en els processos de producció, emmagatzematge i transport.*

(...)

2. Taula de percentatges reglamentaris de pèrdues:

(...)

r) En la producció d'ETBE destinat a l'additivació de les gasolines sense plom: el percentatge de pèrdua de bioetanol és del 0,5 per 100 del bioetanol posat en producció.»

Vuitanta-dos. Es modifica l'article 118, que queda redactat de la manera següent:

«Article 118. *Prohibicions d'ús.*

Als efectes del que disposa l'apartat 2 de l'article 54 de la Llei, es consideren "motors de tractors i maquinària agrícola utilitzats en agricultura, inclosa l'horticultura, ramaderia i silvicultura", els motors de tractors agrícoles, motocultors, camions agrícoles, maquinària agrícola automotriu i portadors a què es refereixen les

definicions de l'annex II del Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles i que s'utilitzin en les activitats indicades. A aquests efectes, no té la consideració d'activitat pròpia de l'agricultura, inclosa l'horticultura, ramaderia i silvicultura, el transport per compte d'altri fins i tot realitzat mitjançant tractors o maquinària agrícola dotats de remolc.»

Vuitanta-tres. Es modifica l'article 119, que queda redactat de la manera següent:

«Article 119. *Criteris de graduació de les sancions especials.*

1. Les sancions a imposar als autors en virtut del que preveu l'article 55 de la Llei, es graduen de conformitat amb els criteris de l'article 187 de la Llei general tributària que hi siguin aplicables atenent, si s'escau, la concurrència d'infraccions comeses mitjançant maquinària, vehicles o embarcacions de què sigui titular una mateixa persona. Les sancions a imposar per cada infracció no poden ser inferiors als imports i períodes que a continuació s'assenyalen, atenent la potència del motor de la maquinària, vehicle o embarcació amb què s'ha comès la infracció:

- a) En motors de fins a 10 CV de potència fiscal, 600 euros de multa i un mes de precinte i immobilització de la maquinària, vehicle o embarcació.
- b) En motors de més de 10 fins a 25 CV de potència fiscal, 1.800 euros i dos mesos de precinte i immobilització de la maquinària, vehicle o embarcació.
- c) En motors de més de 25 fins a 50 CV de potència fiscal, 3.600 euros i tres mesos de precinte i immobilització de la maquinària, vehicle o embarcació.
- d) En motors de més de 50 CV de potència fiscal, 6.000 euros de multa i quatre mesos de precinte i immobilització de la maquinària, vehicle o embarcació.

2. El que disposa l'apartat 1 anterior s'entén sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 55 de la Llei.»

Vuitanta-quatre. Es modifica l'article 120, que queda redactat de la manera següent:

«Article 120. *Òrgans administratius competents.*

1. Els serveis d'inspecció i d'investigació que depenen del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària són competents per dirigir, coordinar i realitzar en el respectiu àmbit territorial els serveis i les actuacions encaminades al descobriment de les infraccions tipificades a l'article 55 de la Llei. La realització dels esmentats serveis i actuacions també la poden portar a terme agents de les Forces i els Cossos de Seguretat.

2. En la pràctica dels esmentats serveis i actuacions els esmentats agents gaudeixen de les facultats que estableixen els articles 142 i següents de la Llei general tributària, així com de les que estableix el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, i estan facultats per detenir i inspeccionar qualsevol vehicle o embarcació i prendre mostres dels combustibles i carburants continguts en els seus dipòsits, carburadors i conduccions.

3. La imposició de les sancions correspon al cap de l'oficina gestora amb competència en el territori en què sigui descoberta la infracció, mitjançant resolució motivada i prèvia instrucció de l'oportú expedient en el qual s'ha de donar audiència a cadascun dels inculpats.

4. Als efectes de l'apreciació de la comissió repetida d'infraccions, en el centre gestor s'ha de portar un registre especial de persones sancionades per la comissió de les infraccions a què es refereix l'article 55 de la Llei.»

Vuitanta-cinc. Es modifica l'article 121, que queda redactat de la manera següent:

«Article 121. *Expedients d'infracció.*

En la instrucció del procediment sancionador hi són aplicables les normes que contenen els articles 209 i següents de la Llei general tributària, i les normes reglamentàries de desplegament, el Reglament general del règim sancionador tributari, i el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, a més del que disposen els apartats següents:

1. La incoació de l'expedient per a la determinació de responsabilitats i imposició de les sancions a què es refereix l'article 55 de la Llei, l'inicia sempre d'ofici el cap de l'oficina gestora a què es refereix l'apartat 3 de l'article 120 anterior, per iniciativa pròpia o en virtut d'un ordre superior o a petició raonada d'altres òrgans.

2. Els agents de les Forces i Cossos de Seguretat que hagin descobert la comissió d'una infracció han de procedir a deixar-ne constància, amb el detall següent:

- a) Lloc i data d'actuació.
- b) Matrícula i altres dades d'identificació del vehicle o embarcació, amb expressió, en cavalls fiscals, de la potència del motor.
- c) Nom, cognoms, domicili, NIF i document nacional d'identitat o passaport del conductor del vehicle o del patró de l'embarcació, així com del propietari, indicant el codi d'identificació si la titularitat correspon a una persona jurídica.
- d) Constància de la classe i característica del carburant o combustible utilitzat, indicant coloració i, si s'escau, resultat de l'assaig amb reactiu químic.
- e) Diligència de presa de mostres degudament autenticada, en el cas que l'interessat mostri la seva disconformitat respecte a la classe i característiques del producte ressenyades a la diligència.
- f) Declaració de l'interessat sobre la data, el lloc i el subministrador de l'últim aprovisionament realitzat, amb les dades del document acreditatiu si així ho justifica.
- g) Qualsevol altra circumstància d'interès per a l'apreciació i qualificació dels fets.
- h) Signatura dels agents actuaris i del conductor o usuari del vehicle o del patró de l'embarcació, els quals poden manifestar tot el que considerin oportú respecte als fets assenyalats a la diligència.

Si són funcionaris de l'Administració tributària els qui han descobert la comissió de la infracció, han d'estendre una diligència en la qual han de constar, com a mínim, les dades indicades anteriorment.

El document en el qual s'hagin recollit les dades anteriors, juntament amb les mostres que s'hagin extret s'ha a de remetre el mateix dia, o el més pròxim si això no és possible, al cap de l'oficina gestora competent per iniciar el procediment sancionador.

3. Rebuda la documentació anterior, el cap de l'oficina gestora ha de disposar la incoació de l'expedient oportú i designar a aquest efecte un instructor.

L'acord d'iniciació del procediment sancionador s'ha de notificar als interessats perquè formulin, amb anterioritat al tràmit d'audiència, les al·legacions i aportin els documents, justificacions i proves que considerin convenientes.

L'instructor pot recollir els informes i les actuacions complementàries que consideri oportuns. Així mateix, ha de remetre una de les mostres extretes a algun dels laboratoris de duanes i impostos especials per a la seva anàlisi, i les altres han de quedar sota la seva custòdia.

4. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució és de sis mesos i s'ha de comptar des de la data de notificació de l'acord d'inici. Per al còmput dels terminis

màxims de resolució s'ha de tenir en compte el que disposen l'article 104 de la Llei general tributària, i els articles 102 a 104 del Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en relació amb els períodes d'interrupció justificada i dilacions no imputables a l'Administració. En particular, el període transcorregut des de la data de remissió de les mostres al laboratori de duanes fins a la de recepció del dictamen es considera període d'interrupció justificada.

5. La incoació de l'expedient s'ha de comunicar a la Direcció Provincial de Trànsit o a la Capitania Marítima que correspongui a la matrícula del vehicle o de l'embarcació, a fi que els successius adquirents sàpiguen que, de la resolució d'aquest, pot recaure la sanció del precinte i la immobilització.

6. Concloues les actuacions i el termini d'al·legacions, s'ha de formular la proposta de resolució que ha de ser notificada als interessats en el procediment sancionador, amb la indicació de la posada de manifest de l'expedient, així com de la possibilitat d'al·legar tot el que considerin convenient i presentin els documents, justificants i proves que estimin oportuns.

7. A la vista de la proposta formulada per l'instructor del procediment sancionador i dels documents, proves i al·legacions que constin a l'expedient, el cap de l'oficina gestora ha de dictar resolució motivada del procediment sancionador.

8. Notificat l'acord als infractors, i llevat que s'hagi acordat la substitució a què es refereix l'apartat 4 de l'article 55 de la Llei, el titular del vehicle o de l'embarcació l'ha de posar, si s'escau, a disposició del cap de l'oficina gestora per a la seva immobilització i precinte, i d'aquesta operació n'ha de donar compte a la Direcció Provincial de Trànsit o a la Capitania Marítima que correspongui a la seva matrícula. Les despeses originades per la immobilització i el precinte són a compte del titular.

Les sancions pecuniàries s'han de fer efectives en els terminis establerts en el Reglament general de recaptació i per algun dels mitjans de pagament dels deutes tributaris que s'hi estableixen.

9. Contra l'acord del cap de l'oficina gestora es pot interposar recurs de reposició o reclamació en la via economicoadministrativa, en els termes legalment previstos.»

Vuitanta-sis. S'hi introdueix un nou article 123 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 123 bis. *Exempció per a botigues lliures d'impostos.*

L'aplicació de l'exempció a què es refereix l'apartat 3 de l'article 61 de la Llei s'ha de portar a terme de conformitat amb les normes següents:

1. Les botigues lliures d'impostos, que han d'estar inscrites en els registres territorials de les oficines gestores corresponents com a dipòsits fiscals dels previstos a l'article 11. 2. 10è 2' d'aquest Reglament, han d'exigir als adquirents de labors del tabac que exhibeixin el títol de transport, per via aèria o marítima, en el qual figuri com a destinació final un aeroport o port situat en un país tercer o territori tercer.

2. Les botigues han de conservar els justificants de les vendes de labors del tabac a les quals s'ha aplicat l'exempció, en els quals han de constar la data de la venda, el número del vol o de la travessia marítima a realitzar, el port o aeroport de destinació final i la quantitat de labors del tabac venudes.

3. Si entre les labors del tabac venudes hi ha cigarrets, els envasos han d'estar desproveïts de les marques fiscals a què es refereix l'article 26 o, en el cas que en portin, han de ser retirades dels envasos per a la seva destrucció posterior, sota control de l'Administració tributària.»

Vuitanta-set. Es modifica l'article 127, que queda redactat de la manera següent:

«Article 127. *Percentatges de pèrdues admissibles.*

A) Als efectes del que disposa l'article 6è de la Llei, els percentatges reglamentaris de pèrdues són els següents:

	Percentatge
1. Cigarrets negres:	
a) Batut	6
b) Picat	6
c) Elaboració del cigarret	7
2. Cigarrets rossos:	
a) Batut	6
b) Preparació de lligues	5
c) Picat	4
d) Elaboració del cigarret	4
3. Cigars o cigarrets:	
a) Elaboració de la tripa (batut)	30
b) Obtenció de capes o subcapes de tabac natural	30
c) Obtenció de capes o de subcapes a partir de tabac homogeneïtzat	30
d) Elaboració del cigar o cigarret	9

B) S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda per establir els percentatges reglamentaris de pèrdues aplicables als processos que no preveu aquest article.

C) En els recomptes els mesuraments s'han d'efectuar prenent com a base una humitat tipus del 14 per 100.»

Vuitanta-vuit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 133, que queda redactat de la manera següent:

«Article 133. *Comptabilitat reglamentària.*

(...)

2. No obstant el que disposen els apartats 1 i 3 de l'article 50, el foliat, habilitat i segellat dels llibres i fulls a què es refereixen els esmentats apartats es pot portar a terme a l'oficina gestora corresponent al domicili fiscal del titular de l'establiment de què es tracti.

Els titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim especial, així com els titulars de generadors no inscrits en el règim de producció ordinari o especial, no estan obligats a la presentació de la informació comptable a l'oficina gestora.»

Vuitanta-nou. Es modifica l'apartat 3 de l'article 138, que queda redactat de la manera següent:

«Article 138. *Inscripció en el Registre territorial.*

(...)

3. El "codi d'activitat del carbó" és el codi, configurat en la forma que s'estableix en aquest apartat, que identifica l'activitat dels obligats tributaris per aquest impost i que consta de tretze caràcters distribuïts de la manera següent:

- Les lletres ES configuren els dos primers caràcters.
- Mentre el ministre d'Economia i Hisenda no disposi la seva substitució per altres caràcters, els caràcters tercer, quart i cinquè són zeros.
- Els caràcters sisè i setè identifiquen l'àmbit territorial de l'oficina gestora de l'establiment.

- d) Els caràcters vuitè i novè identifiquen l'activitat de l'obligat tributari.
- e) Els caràcters desè, onzè i dotzè expressen un nombre seqüencial d'inscripció en l'àmbit territorial a què es refereix la lletra c).
- f) Finalment, una lletra de control.

El ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir el repertori de les activitats a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat i s'han de determinar els dígitos i els caràcters identificatius a què es refereix la lletra d) anterior.»

Disposició transitòria primera. *Circulació intracomunitària en règim suspensiu*

Fins al 31 de desembre de 2010, la circulació intracomunitària en règim suspensiu s'ha de realitzar d'acord amb la normativa vigent amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, a partir de l'1 d'abril de 2010:

a) L'expedició de productes amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern es pot fer, prèvia autorització del centre gestor, a l'empara del document administratiu electrònic, de conformitat amb el procediment que preveu aquest Reial decret.

b) La recepció de productes en l'àmbit territorial intern la circulació dels quals estigui emparada per un document administratiu electrònic s'ha d'ultimar d'acord amb el procediment que preveu aquest Reial decret.

La circulació de productes subjectes a impostos especials que s'hagi iniciat abans de l'1 de l'abril de 2010 s'ha d'efectuar i ultimar d'acord amb la normativa vigent amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria segona. *Enviaments interns amb document administratiu electrònic*

Abans del 31 d'octubre de 2011, el ministre d'Economia i Hisenda ha d'exercir la competència de disposar la utilització del document administratiu electrònic, en els termes de l'últim paràgraf de l'article 22. 5 del Reglament dels impostos especials, perquè s'apliqui als enviaments de productes en règim suspensiu que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2012.

Disposició transitòria tercera. *Normativa aplicable.*

Atès que el Reglament (CE) núm. 450/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2008, pel qual s'estableix el codi duaner comunitari (codi duaner modernitzat), encara estant en vigor, no és aplicable en la seva totalitat en aquest moment, les referències a aquest s'entenen efectuades al Reglament (CEE) núm. 2913/92, del Consell, de 12 d'octubre, fins que el Reglament (CE) núm. 450/2008, sigui totalment aplicable.

Disposició final. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 d'abril de 2010.

Madrid, 26 de febrer de 2010.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta segona del Govern
i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ